

Torsdag den 25. juni 2026 (D)

1

12. møde

Torsdag den 25. juni 2026 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Caroline Stage (M) og medlem af Folketinget Sólbjörg Jakobsen (LA).

2) Indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Caroline Stage (M).

3) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2025.

Af finansministeren (Nicolai Wammen fg.).

(Fremsættelse 26.05.2026. 1. behandling 09.06.2026. Betænkning 18.06.2026. 2. behandling 23.06.2026).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter, lov om midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen vedrørende midler på udenlandske konti m.v. og konkursloven og om ophævelse af chokoladeafgiftsloven. (Afskaffelse af chokolade- og sukkervareafgiften og kaffeafgiften). Af Hans Kristian Skibby (DD) m.fl.

(Fremsættelse 12.05.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026. 2. behandling 23.06.2026).

5) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af ejendomsvurderingsloven, ejendomsskatteoven og forskellige andre love. (Samlet ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, forenkling af ejendomsvurderingerne for 2026 og 2027 og lempeligere ejendomsbeskatningsgrundlag for kolonihavegrunde m.v.).

Af skatte- og vækstministeren (Jakob Engel-Schmidt).

(Fremsættelse 16.06.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026. 2. behandling 23.06.2026. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Forhøjelse af befordringsfradraget for indkomståret 2026 og forhøjelse af befordringsgodtgørelsen efter § 175 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats for andet halvår 2026).

Af skatte- og vækstministeren (Jakob Engel-Schmidt).

(Fremsættelse 16.06.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026. 2. behandling 23.06.2026. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 24.06.2026 til 3. behandling af skatte- og vækstministeren (Jakob Engel-Schmidt)).

7) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af de danske afgifter og moms på benzin og diesel.

Af Peter Kofod (DF) m.fl.

(Fremsættelse 14.04.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026).

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 4:

Forslag til folketingsbeslutning om at sænke afgifterne på benzin og diesel til vejtransport til EU's minimumsniveau.

Af Dennis Flydtkjær (DD) m.fl.

(Fremsættelse 16.04.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026).

9) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om lavere afgifter og moms på benzin og diesel (borgerforslag).

Af Mattias Tesfaye (S), Sigurd Agersnap (SF), Morten Dahlin (V), Alex Ahrendtsen (DF), Ole Birk Olesen (LA), Morten E. G. Brautsch (M), Mette Abildgaard (KF), Peder Hvelplund (EL), Jens Henrik Thulesen Dahl (DD), Steffen Holme Helledie (RV), Anna Bjerre (ALT), Lars Boje Mathiesen (BP), Anna Falkenberg (SP) og Nadja Natalie Isaksen (UFG).

(Fremsættelse 16.06.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026).

10) Eventuelt: 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om danske militære bidrag til europæiskledede militære missioner og operationer i og omkring Hornumstrædet og Det Røde Hav.

Af udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsættelse 23.06.2026. 1. behandling 24.06.2026. Betænkning 24.06.2026).

11) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 2024.

Af Finansudvalget.

(Forslaget som fremsat (i betænkning) 04.06.2026. Anmeldelse (i salen) 09.06.2026. 1. behandling 09.06.2026).

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for at stille krav om håndtryk og respekt for danske samfundsnormer i offentlige institutioner og på arbejdsmarkedet.

Af Mikkel Bjørn (DF) m.fl.

(Fremsættelse 26.05.2026).

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod højtalerforstærket bøn eller bønnekald i det offentlige rum.

Af Mikkel Bjørn (DF) m.fl.

(Fremsættelse 09.06.2026).

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om at forbyde kønsopdelt svømning i offentlige svømmehaller.

Af Mikkel Bjørn (DF) m.fl.

(Fremsættelse 10.06.2026).

15) Valg af 9 medlemmer til bestyrelsen for Dansk Institut for Partier og Demokrati (DIPD).

Kl. 09:59

Meddelelser fra formanden

Formanden (Søren Gade):

Mødet er åbnet.

Inden vi går over til den egentlige dagsorden, vil jeg traditionen tro sige nogle ord, i anledning af at det er sidste møde i salen inden sommerpausen.

De sidste måneder har jo været usædvanlige. Ved folketingsvalget i marts blev 67 medlemmer valgt ind for første gang. Tillykke til dem. Vi fik et historisk ungt Folketing med en gennemsnitsalder på de indvalgte på knap 44 år. Den yngste var 23, den ældste 72. I må selv gætte, hvem alderspræsidenten er, men jeg kan røbe, at hans fornavn begynder med P. Der er nu en rekordhøj andel af kvinder i Folketinget, 48 pct. Samlet har vi fået et fornyet, yngre og mere kønsmæssigt balanceret Folketing, end vi har haft tidligere.

Jeg håber, at alle de valgte, både de nye og de garvede, har fundet sig til rette i dette smukke Ting, også selv om det parlamentariske arbejde ikke nåede at komme rigtig op i omdrejninger efter valget, fordi det tog 69 dage at danne en ny regering. Det er i øvrigt også rekord.

Et flertal har peget på Henrik Frandsen fra Moderaterne som ny formand, når Folketinget åbner et nyt Folketing i oktober. Jeg vil ønske Henrik Frandsen held og lykke med opgaven, og jeg er overbevist om, at han kan løfte opgaven og sikre de bedst mulige rammer om det parlamentariske arbejde.

For mit vedkommende vil jeg sige tak for den tillid, som er vist mig. Det er jo noget særligt at blive valgt af sine kollegaer på trods af alt det, der adskiller os herinde i det levende demokrati, vi alle er en del af.

Så har jeg kun tilbage at ønske alle en god sommerferie sammen med jeres kære. Sommeren er jo en god anledning til at trække vejret lidt dybere og få afstand til det, der fylder og går så stærkt. Selv om det bliver lidt kortere i år, håber jeg, at I hver især får tid til det, der giver jer energi, uanset om det er ro, oplevelser eller bare fritid uden planer. Sommeren giver os et sjældent mellemrum, og brug nu det mellemrum godt, og husk, at det er i mellemrum og ikke i hastværk, at nye idéer ofte opstår.

Hermed går vi over til dagens egentlige dagsorden.

I dag bliver der fremsat mange forslag, og jeg vil undlade at læse titlerne op. Det drejer sig om følgende forslag:

Ministeren for natur og dyrevelfærd (Christian Rabjerg Madsen):

Lovforslag nr. L 5 (Forslag til lov om bæredygtig forvaltning af næringsstoffer og drivhusgasser m.v. i land- og skovbruget (gødningsloven)).

Justitsministeren (Nicolai Wammen):

Lovforslag nr. L 6 (Forslag til lov om reparation af varer).

Undervisningsministeren (Magnus Heunicke):

Lovforslag nr. L 7 (Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven og udlændingeloven og om ophævelse af lov om Danmarks Evalueringsinstitut. (Nedlæggelse af Danmarks Evalueringsinstitut)).

Skatte- og vækstministeren (Jakob Engel-Schmidt):

Lovforslag nr. L 8 (Forslag til lov om ændring af opkrævningsloven og forskellige andre love. (Forhøjelse af rykkergebyrer ved told- og skatteforvaltningens opkrævning af visse skatter og afgifter m.v.)).

Lovforslag nr. L 9 (Forslag til lov om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiell virksomhed, lov om betalinger, lov om fondsmægler-selskaber og investeringsservice og -aktiviteter og forskellige andre love. (Styrkelse af Danmarks efterlevelse af FATF's anbefalinger om bekæmpelse af hvidvask, terrorfinansiering og proliferationsfinansiering, oprettelse af basal indlånkonto for mindreårige, fastsættelse af regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument og gennemførelse af direktiv om tilsyn med investeringsselskaber m.v.)).

Klima-, energi- og forsyningsministeren (Samira Nawa):

Lovforslag nr. L 10 (Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Regelforenklning for solcelleanlæg på offentlige bygninger)).

Sundhedsministeren (Ida Auken):

Lovforslag nr. L 11 (Forslag til lov om godtgørelsesordning for kvinder omfattet af antikonceptionssagen (spiralsagen) i Grønland i perioden 1960-1991).

Erhvervs- og konkurrencekræftsministeren (Martin Lidegaard):

Lovforslag nr. L 12 (Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsdrivende fonde, årsregnskabsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om registrerede socialøkonomiske virksomheder. (Ophævelse af visse krav m.v. for erhvervsdrivende fonde, nægtelse af godkendelse som ejendomsmægler som følge af strafbare forhold, nedlæggelse af Revisorrådet og offentliggørelse af oplysninger om konkurskarantæner i CVR samt styrket alderskontrol ved salg af tobak, nikotin og alkohol)).

Lovforslag nr. L 13 (Forslag til lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v. (Pligt til afskæring af sanktionerede personer fra at udøve kontrol med danske virksomheder)).

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 14 (Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. (Begrænsninger i adgangen til ophold for personer omfattet af den ukrainske mobilisering)).

Lovforslag nr. L 15 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven. (Gennemførelse af dele af EU's pagt om migration og asyl m.v.)).

Lovforslag nr. L 16 (Forslag til lov om ændring af lov om ændring af udlændingeloven. (Ny overenskomstbaseret beløbsordning for certificerede virksomheder)).

Lovforslag nr. L 17 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, hjemrejseloven, straffuldbyrdelsesloven, straffeloven og repatrieringsloven. (Skærpelse af regler om udvisning ved ubetinget fængselsstraf af mindst 1 års varighed for visse former for alvorlig kriminalitet, indførelse af elektronisk kontrol med fodlænke for visse udlændinge og styrkelse af repatrieringsordningen og hjemrejsestøtteordningen)).

Børne-, ældre- og boligministeren (Jacob Mark):

Lovforslag nr. L 18 (Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger m.v. (Ændring af støtteordninger i fonden for blandede byer, forenkling af godkendelsesprocedurer for afhændelse, nedrivning og sammenlægning af almene boliger og mulighed for at overstige maksimumsbeløbet for anskaffelsessummen for almene boliger m.v.)).

Beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen):

Lovforslag nr. L 19 (Forslag til lov om id-kort på byggepladser).

Forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren (Christina Egelund):

Lovforslag nr. L 20 (Forslag til lov om ændring af SU-loven og forskellige andre love. (Overførsel af opgaver fra Uddannelses- og Forskningsstyrelsen og uddannelsesinstitutioner til Udbetaling Danmark og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag)).

Lovforslag nr. L 21 (Forslag til lov om ændring af universitetsloven, lov om adgangsregulering ved videregående uddannelser, lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser m.v. og udlændingeloven. (Initiativer vedrørende visse udenlandske studerende, adgang til ph.d.-uddannelse, specialpædagogisk støtte til studerende på erhvervskandidatuddannelser m.v.)).

Kim Edberg Andersen (DD) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 23 (Forslag til folketingsbeslutning om at fritage Danmarks Naturfredningsforening deres særlige ret til på egen hånd at rejse fredningssager).

Beslutningsforslag nr. B 24 (Forslag til folketingsbeslutning om at genindføre dispensation til højtryksspuling af asbesttage).

Lov- og beslutningsforslagene kan findes på www.folketingstidende.dk.

Kl. 10:03

Samtykke til behandling

Formanden (Søren Gade):

Det punkt, som er opført som nr. 3 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, da forslaget blev fremsat den 26. maj 2026 og dermed ikke overholder 40-dagesfristen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.
Det er givet.

De punkter, som er opført som nr. 5 og nr. 6 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, da forslagene blev fremsat den 16. juni 2026 og dermed ikke overholder 40-dagesfristen.

Da tredjebehandling finder sted mindre end 14 dage efter fremsættelsen, stemmes der om samtykke til behandling af disse punkter.

Der skal jævnfør forretningsordenens § 42 tre fjerdedeles flertal til et sådant samtykke.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 112 (S, SF, V, DF, LA, M, KF, EL, DD, RV, ALT, BP, Cecilie Liv Hansen (UFG) og Nadja Natalie Isaksen (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Samtykket er givet.

Kl. 10:04

Samtykke til behandling

Formanden (Søren Gade):

Det punkt, som er opført som nr. 10 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, da der ikke er gået 2 dage, siden betænkningen blev offentliggjort. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Caroline Stage (M) og medlem af Folketinget Sólbjörg Jakobsen (LA).

Kl. 10:04

Formanden (Søren Gade):

Caroline Stage (M) har søgt om orlov fra den 25. juni 2026, og Sólbjörg Jakobsen (LA) har søgt om orlov fra den 26. juni 2026, begge jævnfør forretningsordenens § 41, stk. 4.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte orlovene som vedtaget, og stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen: Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Caroline Stage (M).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Fra Udvalget for Forretningsordenen har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Moderaterne i Østjyllands Storkreds, Susan Kronborg, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 25. juni 2026 i anledning af Caroline Stages orlov.

Jeg har endvidere modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Liberal Alliance i Nordjyllands Storkreds, HP Beck, godkendes som

midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 26. juni 2026 i anledning af Sólbjørg Jakobsens orlov.

Kl. 10:06

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som godkendt.
Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2025.

Af finansministeren (Nicolai Wammen fg.).

(Fremsættelse 26.05.2026. 1. behandling 09.06.2026. Betænkning 18.06.2026. 2. behandling 23.06.2026).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 110 (S, SF, V, DF, LA, M, KF, EL, DD, RV, ALT, Cecilie Liv Hansen (UFG) og Nadja Natalie Isaksen (UFG)), imod stemte 1 (BP), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter, lov om midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen vedrørende midler på udenlandske konti m.v. og konkursloven og om ophævelse af chokoladeafgiftsloven. (Afskaffelse af chokolade- og sukkervareafgiften og kaffeafgiften).

Af Hans Kristian Skibby (DD) m.fl.

(Fremsættelse 12.05.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026. 2. behandling 23.06.2026).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 45 (V, DF, LA, KF, DD, BP, Cecilie Liv Hansen (UFG), Nadja Natalie Isaksen (UFG)), imod stemte 66 (S, SF, M, EL, RV, ALT og 1 V (ved en fejl)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af ejendomsvurderingsloven, ejendomsskattebogen og forskellige andre love. (Samlet ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, forenkling af ejendomsvurderingerne for 2026 og 2027 og lempeligere ejendomsbeskatningsgrundlag for kolonihavegrunde m.v.).

Af skatte- og vækstministeren (Jakob Engel-Schmidt).

(Fremsættelse 16.06.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026. 2. behandling 23.06.2026. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 96 (S, SF, V, LA, M, KF, EL, RV, ALT og 3 DF (ved en fejl)), imod stemte 13 (DF, DD og Nadja Natalie Isaksen (UFG)), hverken for eller imod stemte 2 (BP og Cecilie Liv Hansen (UFG)).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Forhøjelse af befordringsfradraget for indkomståret 2026 og forhøjelse af befordringsgodtgørelsen efter

§ 175 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats for andet halvår 2026).

Af skatte- og vækstministeren (Jakob Engel-Schmidt).
(Fremsættelse 16.06.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026. 2. behandling 23.06.2026. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 24.06.2026 til 3. behandling af skatte- og vækstministeren (Jakob Engel-Schmidt)).

Kl. 10:08

Forhandling**Formanden** (Søren Gade):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslagene sluttet.

Kl. 10:08

Afstemning**Formanden** (Søren Gade):

Jeg betragter ændringsforslag nr. 1, stillet af skatte- og vækstministeren, som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 10:08

Forhandling**Formanden** (Søren Gade):

Forhandlingen drejer sig nu om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig om lovforslaget?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:08

Afstemning**Formanden** (Søren Gade):

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 111 (S, SF, V, DF, LA, M, KF, EL, DD, RV, ALT, BP, Cecilie Liv Hansen (UFG) og Nadja Natalie Isaksen (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 2:**Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af de danske afgifter og moms på benzin og diesel.**

Af Peter Kofod (DF) m.fl.

(Fremsættelse 14.04.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026).

Kl. 10:09

Forhandling**Formanden** (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:09

Afstemning**Formanden** (Søren Gade):

Vi stemmer om forslagens endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 11 (DF, BP og Nadja Natalie Isaksen (UFG)), imod stemte 93 (S, SF, V, LA, M, KF, EL, RV og ALT), hverken for eller imod stemte 7 (DD og Cecilie Liv Hansen (UFG)).

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 4:**Forslag til folketingsbeslutning om at sænke afgifterne på benzin og diesel til vejtransport til EU's minimumsniveau.**

Af Dennis Flydtkjær (DD) m.fl.

(Fremsættelse 16.04.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026).

Kl. 10:09

Forhandling**Formanden** (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:09

Afstemning**Formanden** (Søren Gade):

Vi stemmer om forslagens endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 28 (V, DF, DD, BP, Cecilie Liv Hansen (UFG), Nadja Natalie Isaksen (UFG)), imod stemte 83 (S, SF, LA, M, KF, EL, RV, ALT og 1 V (ved en fejl)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**9) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 14:
Forslag til folketingsbeslutning om lavere afgifter og moms på
benzin og diesel (borgerforslag).**

Af Mattias Tesfaye (S), Sigurd Agersnap (SF), Morten Dahlin (V), Alex Ahrendtsen (DF), Ole Birk Olesen (LA), Morten E. G. Brautsch (M), Mette Abildgaard (KF), Peder Hvelplund (EL), Jens Henrik Thulesen Dahl (DD), Steffen Holme Helledie (RV), Anna Bjerre (ALT), Lars Boje Mathiesen (BP), Anna Falkenberg (SP) og Nadja Natalie Isaksen (UFG).
(Fremsættelse 16.06.2026. 1. behandling 18.06.2026. Betænkning 22.06.2026).

Kl. 10:10

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:10

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Vi stemmer om forslagens endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 11 (DF, BP og Nadja Natalie Isaksen (UFG)), imod stemte 93 (S, SF, V, LA, M, KF, EL, RV og ALT), hverken for eller imod stemte 7 (DD og Cecilie Liv Hansen (UFG)).

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**10) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 22:
Forslag til folketingsbeslutning om danske militære bidrag til
europæiskledede militære missioner og operationer i og omkring
Hormuzstrædet og Det Røde Hav.**

Af udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsættelse 23.06.2026. 1. behandling 24.06.2026. Betænkning 24.06.2026).

Kl. 10:11

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:11

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Vi stemmer om forslagens endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 93 (S, SF, V, LA, M, KF, DD, RV og ALT), imod stemte 18 (DF, EL, BP, Cecilie Liv Hansen (UFG) og Nadja Natalie Isaksen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**11) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 12:
Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47
med hensyn til statsregnskabet for finansåret 2024.**

Af Finansudvalget.

(Forslaget som fremsat (i betænkning) 04.06.2026. Anmeldelse (i salen) 09.06.2026. 1. behandling 09.06.2026).

Kl. 10:12

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:12

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Vi stemmer om forslagens endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 111 (S, SF, V, DF, LA, M, KF, EL, DD, RV, ALT, BP, Emilie Schytte (UFG) og Nadja Natalie Isaksen (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til finansministeren.

Vi holder lige et lille øjeblik pause, så dem, der ikke længere skal være i salen, nu kan gå.

Så er vi klar til at fortsætte, så jeg beder om, at de sidste, som ikke skal være i salen, forlader salen i god ro og orden.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for at stille krav om håndtryk og respekt for danske samfundsnormer i offentlige institutioner og på arbejdsmarkedet.

Af Mikkel Bjørn (DF) m.fl.

(Fremsættelse 26.05.2026).

Kl. 10:14

Formanden (Søren Gade):

Den første, jeg byder velkommen til, er netop ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn fra Dansk Folkeparti, for at give en begrundelse for forslaget. Værsgo.

Kl. 10:14

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Dansk kultur er den usynlige bindelink, der holder det danske samfund sammen i vores fælles normer og i den selvfølgelig forventning om, at man mødes med respekt og ligeværd, uanset om man er mand eller kvinde. Det er den tillid, der gør, at en borger kan træde ind på en skole, et hospital, et rådhus, en arbejdsplads og regne med at blive mødt som et ligeværdigt menneske og ikke som en repræsentant for sit køn, sin tro, sin klan eller sin baggrund.

Derfor bør vi i Danmark selvfølgelig slå fast efter Højesterets dom, at der er en klar og bør være en klar retstilstand i Danmark, nemlig at offentlige institutioner og arbejdsgivere skal kunne stille generelle saglige og kønsneutrale krav til almindelig respektfuld adfærd. Religionsfrihed er ikke retten til at påtvinge fællesskabet religiøse særregler, og derfor fremsætter Dansk Folkeparti det her forslag, for i Danmark møder vi hinanden som ligeværdige mennesker, og den norm bør loven beskytte. Tak for ordet.

Kl. 10:16

Formanden (Søren Gade):

Vi siger tak til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn fra Dansk Folkeparti.

Forhandlingen er nu åbnet, og den første, jeg byder velkommen til, er udlændinge- og integrationsministeren.

Kl. 10:16

Forhandling

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne starte med at sige tak til Dansk Folkeparti for beslutningsforslaget. Jeg er stor tilhænger af det, man

vel godt kan kalde det gode gammeldags håndtryk, og jeg ser frem til at diskutere det her i dag.

Den helt konkrete anledning er selvfølgelig den højesteretsdom, der blev afsagt den 13. maj 2026. Den drejer sig om to muslimske kvindelige lærerstuderende, der blev bortvist fra deres praktik på en folkeskole i Albertslund Kommune, fordi de af religiøse årsager ikke ville give hånd til mænd.

Jeg er ikke nede i dommens detaljer endnu, men jeg kan forstå, at de lærerstuderende ønskede en godtgørelse, og den fik de ikke. Det krav blev Albertslund Kommune frifundet for af Højesteret – alt andet ville selvfølgelig også have været helt skævt. Dommen er ved at blive gennemgået nærmere for at vurdere, om sagen har implikationer og rækkevidde ud over den konkrete sag. For jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at det selvfølgelig er rimeligt for en dansk offentlig institution at insistere på ligestilling og ligeværd, og da særligt, når der er tale om en folkeskole, der skal uddanne vores børn til at blive borgere i et demokratisk samfund.

Uanset at Albertslund Kommune blev frifundet for kravet om at betale en godtgørelse til de muslimske lærerstuderende, er sagen også en anledning til at tale om den lille ting i vores hverdag, der fortæller den større historie om vores samfund, nemlig håndtrykket. Der er mange, der igennem tiden har forsøgt at relativere eller bagatellisere vigtigheden af håndtrykket. Det skete f.eks. i et debatindlæg i Politiken, hvor man for nylig kunne læse – og jeg citerer:

»Det mest danske efterhånden er ikke håndtrykket. Det er småligheden.«

Det er sådan noget, man kun kan mene, hvis man helt mangler forståelse af, hvad Danmark er, og hvad håndtrykket betyder. For håndtrykket er den danske måde at hilse på. Det er sådan, vi gør her til lands, og alle burde elske håndtrykket, fordi det er udtryk for både respekt, demokrati og også ligestilling. I Danmark er måden, vi hilser på hinanden, nemlig ligeværdig.

Da jeg for nogle uger siden var forbi Amalienborg for at blive udnævnt til udlændinge- og integrationsminister, hilste jeg som de andre ministre på kongen. Hvordan gjorde jeg det? Det gjorde jeg bl.a. ved at give ham hånden – på samme måde, som jeg hilser på pensionisten, som jeg møder i min lokale Netto i Rødovre.

Derfor er et håndtryk ikke bare en lille gestus, som uden problemer kan erstattes af en mellemøstlig hånd på brystet og noget sniksnak om tolerance. Vi insisterer ikke på håndtrykket, fordi vi vil bestemme over andre, men fordi vi vil beskytte det, der binder os sammen og binder os sammen som folk.

For sandheden er, at hvis vi begynder at give køb på de små markører, så mister vi jo også de store. Hvis vi siger, at håndtrykket ikke betyder noget, så siger vi også, at vores fælles normer ikke betyder noget, og det gør de. Derfor er hvert håndtryk også et tegn på, at man deler vores værdier, for det er en fysisk og forpligtende handling, der viser, at den enkelte ønsker at være en del af samfundet, at man vil være, om man vil, medborger og ikke modborger, at man viser respekt, og at man vil samle og ikke splitte.

Og omvendt, hver gang man med koranen i hånden afslår et håndtryk, ja, så afslører man jo sig selv som en, der ikke vil være en del af samfundet, som en modborger – én, der splitter. Det er også derfor, at det er blevet gjort til et krav i den kommunale grundlovsceremoni; det er det, fordi håndtrykket både siger noget om det danske samfund og om dem, der siger, at de gerne vil være en del af det.

Regeringen deler altså opfattelsen af håndtrykket som en central og dansk værdi, og vi vil afvente det arbejde, der nu er i gang med at nærlæse den konkrete dom, og det er derfor, regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 10:20

Kl. 10:22

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig tre korte bemærkninger. Først er det hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:20

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for det, og ikke mindst tak til ministeren for så klart at stå fast på danske værdier. Jeg er her, fordi jeg oprigtigt var spændt på, hvordan ministeren ville håndtere den her sag, fordi det jo er kendt, at han i Hvidovre for nogle år siden deltog i et møde arrangeret med, forstår jeg, en anden socialdemokrat, der indledtes med recitation fra koranen og bønnekald. Alle eksperter, der har forholdt sig til det møde, har erklæret, at det var en tydelig islamisk rammesættelse af det, som ministeren deltog i den dag i Hvidovre.

Derfor kunne jeg bare godt, når nu vi har den her helt grundlæggende debat om dansk adfærd og dansk kultur, tænke mig at høre, om ministeren vil tage afstand fra det møde, han deltog i den dag i Hvidovre.

Kl. 10:21

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:21

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Altså, bare for at sige det, som det er: Jeg er imod al form for religiøs betinget kønsopdeling. Den slags hører ikke hjemme i Danmark; det hører til i middelalderen eller i Mellemøsten – det hører ikke til i Danmark. Ligestilling mellem kønnene er for mig at se en af de mest centrale værdier, som vi har i Danmark.

Jeg tror, man må sige, at man som folketingsmedlem bliver inviteret til mange møder, men det betyder selvfølgelig ikke, at man er enig i alt, hvad der finder sted, og det er ikke en aktivitetsform, jeg kommer til at deltage i i fremtiden.

Kl. 10:22

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 10:22

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jeg glad for, men jeg fik bare ikke svar på mit spørgsmål. Altså, en ting er, hvad man gør fremadrettet – det kan der jo være mange årsager til – men spørgsmålet var, om ministeren fortryder, at han deltog i et møde med koranrecitation og bønnekald, som flere eksperter har erklæret var en islamisk rammesættelse af en dansk ministers parlamentariske aktiviteter, jeg tror oven i købet, det var i hans valgkreds. Og hvad var egentlig baggrunden for, at det møde blev afholdt?

Kl. 10:22

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:22

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, det snart er 10 år siden, så min erindring om det konkrete møde er ikke så tydelig, men jeg kan sige så meget, at det ikke er en aktivitet, jeg kommer til at deltage i i fremtiden.

Kl. 10:22

Formanden (Søren Gade):

Hr. Morten Dahlin, Venstre. Værsgo.

Morten Dahlin (V):

Tak til ministeren for en, synes jeg, rigtig god og nuanceret tale – altså lige indtil afslutningen, hvor man så skulle beslutte sig for, hvad man vil gøre. Derfor kunne jeg godt tænke mig at citere noget for ministeren:

»Håndtrykket er kanariefuglen i minen. Er man så dybt konservativ, at man ikke vil trykke det modsatte køn i hånden, er man med al sandsynlighed også imod fx homoseksualitet. Det er den samme fundamentalistiske teologi, de to holdninger stammer fra. Derfor må vi ændre loven, så det står klart, at fx en skole har ret til at kræve, at dens lærere behandler mænd og kvinder lige.«

Det er et citat fra ministerens partifælle Ida Auken, fra lige før der blev dannet en regering. Indholdsmæssigt er det jo det samme, ministeren lige har sagt, med den lille forskel, at Ida Auken sagde: Vi skal lave loven om. Ministeren står nu med muligheden for at lave loven om, men angiver så, at regeringen ikke kan støtte det. Hvorfor var det, at Ida Auken tog fejl?

Kl. 10:23

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:23

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er da bestemt heller ikke sikker på, at Ida Auken har taget fejl. Men det er klart, at når der er afsagt en dom ved Højesteret – det ved Venstre jo også som tidligere regeringsbærende parti – er det meget godt lige at kigge på den, tygge den igennem og se, hvad den giver anledning til. Det er det arbejde, der er i gang nu.

Kl. 10:24

Formanden (Søren Gade):

Hr. Morten Dahlin.

Kl. 10:24

Morten Dahlin (V):

Man skal være velkommen til at tygge alt det igennem, man vil. Men man kunne jo også bare som minister tilkendegive klart og tydeligt som med det beslutningsforslag, der ligger her, at Albertslund Kommune gjorde det rigtige, og at det er fint som skole at sige, at hvis man som lærer – det er dem, der skal lære vores børn om kultur og dannelse – nægter at have fysisk kontakt med det modsatte køn, så stopper samarbejdet her. Og man kunne tilkendegive, at hvis loven i dag – og det har loven jo gjort – sagde, at Albertslund Kommune gjorde noget forkert, er regeringen selvfølgelig klar til at lave loven om.

Kl. 10:24

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:24

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Der er ingen som helst tvivl om opbakningen til Albertslund Kommunes standpunkt. Det er værd at bemærke, at de to pågældende jo ikke har fået ret til kompensation. Det synes jeg er vigtigt at understrege. Når det så handler om, hvilke videre konsekvenser den her dom har, tror jeg, det er rigtigt, at man prøver at kigge på det, og så må vi tage stilling til spørgsmålet efterfølgende.

Kl. 10:24

Formanden (Søren Gade):

Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:24

Kl. 10:27

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Ministeren siger, at han ikke er sikker på, at fru Ida Auken, som jo også er minister i regeringen, har taget fejl. Fru Ida Auken har været ude for nylig og sige, at Højesteret med den her dom har blåstemplet retten til at nægte at give kvinder hånd. Hvis det viser sig, at fru Ida Auken har ret i det her, vil jeg egentlig bare høre ministeren, om han her i dag kan give en garanti for, at hvis fru Ida Auken har ret og Højesteret har blåstemplet retten til bredt fra det offentlige Danmark ikke at måtte stille krav om, at man skal give håndtryk, så vil regeringen skride ind med lovgivning for at sikre det og sige, at det selvfølgelig er et rimeligt og retfærdigt krav, vi kan stille fra det offentlige Danmark, at man giver hånd ligeværdigt til begge køn. Kan ministeren give den garanti, at hvis fru Ida Auken har ret i, at Højesteret har blåstemplet retten til ikke at give hånd, så vil regeringen skride ind med lovgivning?

Kl. 10:25

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 10:25

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg har sagt, giver vi hånd i Danmark. Det gør vi af en meget, meget central årsag, og det er, at vi gerne vil hilse på hinanden, at vi gerne vil vise hinanden respekt, og at vi gerne vil understrege, at vi som samfund bygger på ligeværd.

Når det handler om den konkrete sag her, var der så relativt mange hvis'er i spørgsmålet fra spørgeren, at det nok igen er en understregning af behovet for, at man dykker ned i det, og så ser vi på det, og så må vi se på, hvilke konsekvenser den konkrete dom får for det her spørgsmål.

Kl. 10:26

Formanden (Søren Gade):
Hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 10:26

Mikkel Bjørn (DF):

Der var kun et eneste »hvis« i mit spørgsmål, og det spørgsmål var: Hvis fru Ida Auken har ret i, at Højesteret med den her dom har blåstemplet retten til ikke at give hånd til kvinder, vil regeringen så skride ind med lovgivning? Det er et meget, meget klart ja eller nej-spørgsmål, og jeg vil gerne høre, hvad ministeren mener om det spørgsmål.

Kl. 10:26

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 10:26

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Når man giver hinanden håndtryk, er man med til at vise, at man gerne vil være en del af det danske samfund. Det er helt centralt. Derfor er det også en central værdi i vores samfund, at man viser respekt for hinanden. Det er jo det, den her sag også handler om. Albertslund Kommune blev som sagt frifundet for at skulle betale godtgørelse, og alt andet ville jo også have været helt skævt, som jeg sagde i min tale.

Men hvis og hvis, bliver der spurgt til – det er jeg helt opmærksom på. Det er det, der er begrundelsen for, at vi er nødt til at dykke ned i den her dom, som jo også med al ære og respekt er blevet kritiseret for at være uklar.

Formanden (Søren Gade):

Hr. Lars Boje Mathiesen, Borgernes Parti. Værsgo.

Kl. 10:27

Lars Boje Mathiesen (BP):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt om den tidsplan så, for at dykke ned i det. For det her beslutningsforslag pålægger jo regeringen, at man senest ved åbningsugen, og her snakker vi jo oktober, skal fremsætte et lovforslag om de her ting. Det er så det, man ville støtte, ved at man stemte for beslutningsforslaget. Og så kan jeg nok også udlede, at regeringen, i hvert fald ikke før det, er klar med det. Eller kan ministeren dykke lidt mere ned i, hvad tidsplanen er for det her?

For der står en masse skoler derude, som nu er i tvivl om, hvordan de skal agere fremadrettet, og det er oplagt, at de er i tvivl, når der kommer sådan en dom. Jeg synes, de fortjener klarhed, og jeg synes, de fortjener klarhed hurtigt i de her offentlige institutioner, som vi har derude.

Kl. 10:28

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 10:28

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er ikke i stand til at sige noget om tidsplanen. Jeg tror næppe, det bliver på den her side af sommerferien, men en sådan mere detaljeret tidsplan er jeg ikke i stand til at sige noget om på nuværende tidspunkt.

Kl. 10:28

Formanden (Søren Gade):
Hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 10:28

Lars Boje Mathiesen (BP):

Deler ministeren opfattelsen af, at der er et behov for, at offentlige institutioner derude får klarhed omkring det her spørgsmål, så der ikke kommer flere sager, som skal afklares?

Kl. 10:28

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 10:28

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Det er klart, og det er derfor, vi ser på det.

Kl. 10:28

Formanden (Søren Gade):

Fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:28

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Jeg undrer mig ret meget. Nu er jeg selv tidligere lærer, og noget af det, som jeg altid undrer mig over ved mange af de partier, som oftest slår sig op på at være feministiske og kæmpe for kvinders rettigheder, er, at det er de fuldstændig samme partier, altså inde omkring Radikale og Moderaterne og helt ude på den yderste venstrefløj, som forsvarer en dybt kvindeundertrykkende ideologi, islam. Men jeg undrer mig også over, at ministeren som repræsentant for et parti, som i hvert fald påstår, at de sætter kvinderettigheder højt også, ikke meget effektivt går ind og lukker ned for det her. For jeg håber da, at ministeren kan give mig ret i, at vi ikke på nogen

som helst tænkelig måde skal sende et signal til danske piger om, at de er mindre værd end drenge. Det er jo lige præcis det, man gør, både i forhold til håndtryk, men også i forhold til alt andet, der faktisk ligger i det både kvindeundertrykkende islamiske tørklæde, men også generelt i den kvindeundertrykkende ideologi, som islam er.

Hvorfor er det, man ikke klart og tydeligt går ind og lukker ned i stedet for hele tiden bare at trække den længere og længere?

Kl. 10:30

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 10:30

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Den her regering, og jeg vil sige mit eget parti, har altså på ingen måde nogen problemer med at have stået forrest i ligestillingskampen, overhovedet ikke. Altså, man kan lige gå en sal længere ned, ned under her, og så kan man se de portrætter, der hænger nede på væggen af tidligere kvindelige ministre, og så kan man se på, hvilket parti de tilhører. Det er bare som et eksempel.

Så vi har ikke nogen problemer overhovedet. Det er klart, at når vi taler om håndtryk her, er det meget, meget enkelt. Det handler om, at vi giver hånd i Danmark. Det handler om, at vi hilser på hinanden. Det handler om, at vi viser respekt, og at vi viser, at vi gerne vil være en del af vores samfund, og det skal der ikke være nogen som helst tvivl om. Det er derfor, jeg er glad for, at Albertslund Kommune fik ret på den måde, at der ikke skulle udbetales kompensation til de to pågældende.

Jeg synes det i særlig grad, når vi taler om folkeskolen – jeg er også selv ud af en lærerfamilie – hvor der jo er et formål med aktiviteterne. Man skal sikre, at eleverne og børnene bliver uddannet til at være aktive samfundsborgere i et demokrati og et ligeværdigt samfund. Derfor hører det her ingen steder hjemme dér. Men vi ser på dommen, og så tager vi en vurdering af, hvad konsekvenserne er sådan i bredere sammenhæng. Det er det, der er arbejdet nu.

Kl. 10:31

Formanden (Søren Gade):
Fru Mette Thiesen, værsgo.

Kl. 10:31

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak, formand. Det var jo et meget, meget langt svar, og én ting er, at ministeren kan stå at tale om kvindelige ministre; det er sådan set fint nok. Problemet opstår altid, når vi taler islam, for der er så ekstremt stor berøringsangst, og man er så ekstremt bange i stort set alle andre partier end Dansk Folkeparti for at gå ind at rette fokus mod lige præcis der, hvor problemet er.

Hver eneste gang er det jo islam, vi bliver konfronteret med. Det er det, om det er det kvindeundertrykkende islamiske tørklæde, om det er håndtryk, eller hvad det er. Og der kunne jeg bare godt tænke mig at høre ministeren: Har ministeren tænkt sig effektivt at gå ind at lukke ned der, hvor islam desværre har fået plads i vores samfund, og hvor man derfor også blåstempler kvindeundertrykkende aktiviteter, eksempelvis at man ikke giver håndtryk, men også, at kvinder eksempelvis skal dække sig til osv.? Har regeringen tænkt sig at gå ind og effektivt lukke ned for det?

Kl. 10:32

Formanden (Søren Gade):
Tak for det. Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 10:32

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Der er ingen som helst tvivl om, at det her er et eksempel på, at islamiske hensyn fylder for meget i det offentlige rum og i vores samfund. Det er der ingen som helst tvivl om. Derfor er det vigtigt, at vi 1) har den her debat, og det synes jeg er fint, og 2) at man er helt klar på, hvor man står.

Det, vi ser her, er ikke dansk. Vi har nogle bærende værdier i vores danske samfund, som, tror jeg, er årsagen til, at vi har en så stærk sammenhængskraft, som vi har. Der er andre samfund rundt omkring i verden, hvor der er splid, hvor der er konflikter, og hvor der er usikkerhed og utryghed omkring værdierne. Det skal der ikke være i Danmark, og derfor, som jeg sagde i min tale, er det oftest også i det små, man skal huske at være opmærksom, og det er det, regeringen er.

Kl. 10:33

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Inden vi fortsætter i talerrækken, vil jeg lige bede om, at man på begge side overholder tidsfristerne. Ellers bliver det langt.

Der er foreløbig indtegnet yderligere fem, og nu får hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti, ordet. Værsgo.

Kl. 10:33

Alex Ahrendtsen (DF):

Ministeren holdt en god tale med klare pointer. Jeg vil gerne følge op på hr. Morten Messerschmidts spørgsmål vedrørende det islamske møde, som ministeren deltog i. Gav ministeren hånd til både kvinder og mænd på det møde?

Kl. 10:33

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 10:33

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Det kan jeg simpelt hen ikke huske. Det er snart 10 år siden. Så det beklager jeg.

Kl. 10:33

Formanden (Søren Gade):
Spørgeren.

Kl. 10:33

Alex Ahrendtsen (DF):

10 år er lang tid. Så lad mig vende mig mod beslutningsforslagets indhold. Ministeren har lavet en hr. Lars Løkke Rasmussen sammen med regeringen, nemlig at man afventer et udvalg, der skal komme med nogle anbefalinger. Kan ministeren ikke bare en gang for alle sige, at vi faktisk ikke behøver det udvalg, men at vi skal have lavet loven om, så vi en gang for alle kan undgå disse håndtryksager?

Kl. 10:34

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 10:34

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har ikke sagt, at der er nedsat et udvalg. Jeg har sagt, at vi i embedsværket ser på konsekvenserne af dommen. Jeg går ud fra, at det er det samme, vi taler om? Godt! Det tror jeg er vigtigt at vi gør. Dommen er jo blevet kritiseret for at være uklar, og derfor er det alene af den årsag vigtigt, at vi finder ud af, om den er det, og hvilke konsekvenser den i bredere sammenhæng må få. Det er jo så det, vi sidder og kigger på nu.

Kl. 10:34

Kl. 10:36

Formanden (Søren Gade):

Fru Nadja Natalie Isaksen, uden for grupperne. Værsgo.

Kl. 10:34

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg synes, at dommen på tragisk vis afspejler det danske samfund og den kurs, som vores samfund faktisk bevæger sig hen imod. For det handler jo faktisk ikke om håndtryk som sådan, men om det her kultur- og normsammenstød, der eksisterer mellem den vestlige kultur og den islamiske kultur. Det er jo sådan, at vores lille homogene samfund er et tillidssamfund, men det har aldrig været gearret til at håndtere sådanne situationer. Jeg har i hvert fald ikke hørt om det før.

Men jeg synes ikke helt, at vi får svar på, hvad ministeren så vil gøre i den her situation, så jeg vil gerne følge op på hr. Mikkel Bjørns spørgsmål. Hvad vil ministeren gøre nu, når vi har Højesterets ord for, at forskelsbehandling altså er okay, når det gælder religion og i særdeleshed islam?

Kl. 10:35

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:35

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Vi giver hinanden hånden i Danmark, og det gør vi, fordi vi respekterer hinanden. Jeg synes, det er godt, at Albertslund Kommune ikke ved dommen blev dømt til at give kompensation til de to muslimske kvinder her. Derfor er det en vigtig pointe. Det næste, der selvfølgelig må ske, er at sikre, at der er klarhed over, hvad dommen betyder, og hvad den betyder sådan i bredere sammenhæng. Det er noget af det, som vi selvfølgelig er nødt til at dykke ned i, og det er det arbejde, der pågår nu. Hvad der kommer ud af det, er svært for mig at sige på nuværende tidspunkt, men det kommer vi helt sikkert til at diskutere, fordi det selvfølgelig er en vigtig sag.

Kl. 10:36

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 10:36

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Okay, det ser jeg frem til. Lad mig spørge om noget andet. Jeg kan forstå på den ny indfødsretsordfører fra S, at der også er søgt om dispensation for håndtrykskravet i forbindelse med grundlovsremonien. Hvad tænker ministeren egentlig om det, og bekymrer det ministeren?

Kl. 10:36

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:36

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Det synes jeg da skal overholdes. Vi har en grundlovsceremoni, og den er fuldstændig klar, og der er håndtrykket en central del. Det mener jeg er vigtigt, så det skal selvfølgelig overholdes.

Kl. 10:36

Formanden (Søren Gade):

Hr. Dennis Flydtkjær, Danmarksdemokraterne. Værsgo.

Dennis Flydtkjær (DD):

Der er en ting, jeg ikke helt forstår i forhold til logikken i det. Altså, vi har en minister – hun var det måske ikke lige på det tidspunkt, altså fru Ida Auken – som laver et indlæg, der analyserer den her dom, og siger, at det skal vi ikke finde os i, og at det ikke er en dansk værdi, og at i Danmark giver man selvfølgelig hånd.

Ministeren står også og siger på talerstolen, at det her ikke er en dansk værdi, og at selvfølgelig giver vi hånd i Danmark, og at sådan skal det ikke være. Men alligevel kommer man ikke frem til samme konklusion. Nu skal man lige undersøge dommen. Der er jo nogle, der har lavet indlæg, hvor man har sagt, at man har kigget på dommen, og at man ikke synes, det er i orden.

Hvad er det, der er til hinder for, at man bare siger ja til det her beslutningsforslag, som siger, at det er en dansk værdi, og at i Danmark skal man have mulighed for at stille krav om, at man giver hånd? Altså, hvad er det, man vil undersøge? Kan vi ikke bare slå fast, at i Danmark giver vi hånd?

Kl. 10:37

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:37

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Det gør vi. Det gør vi, fordi vi gerne vil vise hinanden respekt, og fordi det også er en del af en tradition, og fordi, som jeg sagde, man ikke skal komme rendende med religiøse hensyn, skrifter og andet og modsætte sig det. Men den konkrete dom har der også været diskussion om, og derfor er det, synes jeg, helt relevant, at en regering – og det er det, vi er – gør det, man skal gøre som regering, nemlig at dykke ned i det og se, hvad konsekvenserne i en bredere sammenhæng er af den her dom.

Kl. 10:37

Formanden (Søren Gade):

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:37

Dennis Flydtkjær (DD):

Er sandheden ikke mere logisk? Jeg har været herinde i rigtig mange år, ligesom ministeren har været. Hver gang oppositionen foreslår noget, vil regeringen til enhver tid afvise det for at vente et par måneder for selv at foreslå det samme. Enten er det et udvalg, der skal nedsættes, eller også skal man kigge nærmere på noget. Hele retorikken er jo, at man siger det rigtige, men at man lige skal undersøge nogle ting, så man selv kan foreslå det.

Altså, kan ministeren ikke bare sige ærligt, at det er, fordi man ikke vil stemme for et forslag fra oppositionen, fordi man selv vil komme med det om ret kort tid? Jeg har selv været her i 15 år og har oplevet det ustandselig. Det er det samme hver eneste gang. Jeg synes, det er drønærgerligt.

Kl. 10:38

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:38

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Næh, det er sådan set for at dykke ned i det, og det er for at finde ud af, hvad dommens konsekvenser er. Det ved hr. Dennis Flydtkjær også er set før her i Folketinget. Det gør man, når der kommer højesteretsdomme. Her har der været diskussioner om det. Er dommen lidt uklar? Det er noget af det, der har været fremme. Derfor er det

også bare en begrundelse for at dykke ned i det og se, hvad de mere sådan vidtrækkende konsekvenser af den her dom kan være.

Kl. 10:39

Formanden (Søren Gade):

Fru Pernille Vermund, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 10:39

Pernille Vermund (LA):

Tak for det. Men nu har vi jo sådan lidt ekstraordinært en førstebehandling før sommerferien, og så forventer jeg, at der også kommer en afstemning på den anden side af juli måned. Det betyder jo alt andet lige, at der, medmindre hele embedsværket er væk i juli, er god tid til at dykke ned i den dom.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren har tænkt sig at lade sit embedsværk – dem af dem, der er på arbejde – bruge tiden på at dykke ned i den dom, inden vi skal andenbehandle det her beslutningsforslag, eller om ministeren tænker, at det må ske på et andet tidspunkt.

Kl. 10:39

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:39

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt kan jeg ikke give en deadline for, hvornår arbejdet er færdigt. Jeg kan hvert fald sige, at det ikke bliver inden sommerferien. Og Folketinget bestemmer jo selv, hvornår man gerne vil sende beslutningsforslag til afstemning.

Kl. 10:39

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 10:39

Pernille Vermund (LA):

Men det giver jo også ministeren mulighed for at sætte sig sammen med forslagsstillerne og sige: Mit embedsværk skal bruge x antal dage eller uger på at undersøge det her, og finder vi frem til, at loven er, som den skal være, og at dommen ikke siger det, som man har tolket ud fra den, så gør vi ingenting, men hvis loven ikke er, som den skal være, altså hvis det er sådan i Danmark, at det er demokratiet og ligestillingen, der har vigepligt, og ikke religionen, så laver vi loven om.

Altså, kan ministeren ikke godt se, at det et eller andet sted er et udtryk for, at ministeren ikke gider at lave arbejdet, eller at man hvert fald får fornemmelsen af det, når ministeren svarer, som ministeren gør?

Kl. 10:40

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:40

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Nej, det tror jeg simpelt hen ikke at der er noget grundlag for. Jeg forstår godt, at man skal stille spørgsmålet, og det er helt fair, men det er der ikke noget grundlag for. Vi har fået en højesteretsdom nu, og som sagt er jeg glad for, at konsekvensen bl.a. er, at Albertslund Kommune med dommen ikke er blevet bedt om at kompensere de to pågældende. Det er rigtigt. Hvad de videre konsekvenser så er, sidder vi jo og ser på nu. Hvornår vi kan være færdige med det, kan jeg desværre ikke sige noget om på nuværende tidspunkt.

Formanden (Søren Gade):

Hr. Mads Strange, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 10:41

Kl. 10:41

Mads Strange (LA):

For nylig proklamerede Socialdemokratiets udlændingeordfører, at der er for mange muslimer i Danmark. Men data fra udlændingeministerens eget ministerium viser, at antallet af muslimske indvandrere, der hvert eneste år kommer til Danmark, er steget med 124 pct., siden Socialdemokratiet vandt regeringsmagten i 2019. Hvis Socialdemokratiet mener, at der er for mange muslimer i Danmark, hvorfor i alverden er antallet af muslimske indvandrere så mere end fordoblet i den periode, hvor I har haft regeringsmagten?

Kl. 10:41

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:41

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Vi fører den strammeste udlændingelovgivning, Danmark har set til dato. Vi står på over 100 udlændingestramninger, og siden Socialdemokratiet fik roret i 2019, er der kommet stramning på stramning. Det arbejde fortsætter vi, og i regeringsgrundlaget fremgår det meget klart, at udlændingelovgivningen ligger fast, og der kommer eksempelvis forslag om en udvisningsreform, der bliver sat ind over for genopdragelsesrejser, og der bliver sat ind over for negativ social kontrol. Så det arbejde, der har været gang i i en årrække nu, fortsætter, og det håber jeg da der vil være bred enighed til at bakke op om i Folketinget.

Kl. 10:42

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 10:42

Mads Strange (LA):

Ministeren kommer jo med det samme automatsvar, som vi efterhånden er vant til. Men hvis I siger, at I foretager stramningerne, på trods af at udviklingen i antallet af muslimske indvandrere bare bliver ved med at eksplodere, fungerer de her stramninger så egentlig efter hensigten? Jeg hæfter mig i hvert fald ved, at regeringsgrundlaget kun nævner udlændinge to gange. Til sammenligning er det færre gange, end ordet lgbt eller ordet bælgrugter nævnes. Derfor er jeg lidt nysgerrig på, hvordan ministeren egentlig rangerer udlændingepolitikken som udlændingeminister. Mener udlændingeministeren, at eksempelvis politik inden for bælgrugter, hvad det så end er, og politik inden for lgbt er vigtigere end udlændingepolitik? Hvis svarer på det spørgsmål er nej, hvordan kan det så være, at I ikke fremlægger nogle konkrete løsninger på, hvordan I rent faktisk gerne vil føre en strammere udlændingepolitik i praksis?

Kl. 10:43

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:43

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Det passer heller ikke. Nu undlod formanden at læse alle de forslag op, der er blevet fremsat i dag, men et af dem er jo vores udvisningsreform. Hvad handler den om? Den handler om, at vi skal sikre, at flere udlændinge bliver udvist af Danmark. Dengang, da Socialdemokratiet foreslog, at man skulle se på, hvordan man kunne ændre fortolkningen af konventioner og eksempelvis etablere udrejsecentre

uden for EU, var der rigtig mange, der rystede på hovedet. Nu er der et flertal af europæiske lande, som bakker op om det, og det er realistisk, at vi i det kommende år kan etablere et pilotprojekt på området. Det er bare ét konkret bevis på, at der sker noget, og at der sker noget afgørende, og at der sker noget strukturelt forandrende for både dansk og europæisk udlændingepolitik i øjeblikket, og det sker med en socialdemokratisk statsminister i spidsen.

Kl. 10:44

Formanden (Søren Gade):

Hr. Rune Bønnelykke, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:44

Rune Bønnelykke (DF):

Tak. Ministeren siger, han er uenig med kirkeministeren. Det er sådan, jeg har forstået det her i dag. Betyder det, at ministeren mener, at håndtrykket er et rimeligt krav? Er det et krav, vi kan stille i dag, og er det noget, både ministeren og regeringen mener at vi skal?

Kl. 10:44

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:44

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har ikke udtalt mig om, at jeg skulle være uenig med kirkeministeren. Vi er enige om håndtrykkets betydning. Det er dansk, det er et udtryk for, at vi viser hinanden respekt, og det er udtryk for, at vi gerne vil engagere os og involvere os i hinanden. Hvis man kommer med alle mulige religiøse hensyn i den sammenhæng, er det ikke noget, der hører hjemme her. Derfor er jeg ikke uenig med min kollega kirkeministeren i den her sag. Det, der er behov for, er at dykke ned i dommen og finde ud af, hvilke konsekvenser den har. Det er det arbejde, der nu er i gang.

Kl. 10:45

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 10:45

Rune Bønnelykke (DF):

Så ministeren mener, at respekt, respekt for danske normer, er påkrævet. Betyder det så ikke, at man skal give et håndtryk? For håndtrykket er jo, som vi har diskuteret her i dag, en stor del af de danske normer. Så mener ministeren og regeringen ikke, at det bør være sådan, at der gives et håndtryk?

Kl. 10:45

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

Kl. 10:45

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Jeg mener, at håndtrykket er en del af os, det er en del af Danmark, det er en del af vores kultur. Jeg synes, det er helt rimeligt, at der bliver givet håndtryk. Jeg kan ikke se for mig, at man skal pålægge andre eller man skal pålægge nogen ikke at bruge det. Jeg er imod, at de hensyn, der ligger bag, infiltrerer vores liv og hverdag, og derfor synes jeg også, at på det punkt er Højesterets dom jo god, altså forstået på den måde, at Albertslund Kommune blev frifundet for at skulle betale en godtgørelse, netop fordi de var imod den adfærd, som de to pågældende kvinder udviste.

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Nu er der ikke flere spørgsmål til udlændinge- og integrationsministeren, så vi siger tak. Vi starter på ordførerrækken, og den første ordfører, jeg byder velkommen til, er hr. Thomas Skriver Jensen fra Socialdemokratiet.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Thomas Skriver Jensen (S):

Tak for det, formand, og tak til hr. Mikkel Bjørn og Dansk Folkeparti for at have fremsat det her beslutningsforslag og dermed genoptage en vigtig debat om, hvordan vi ønsker at omgås hinanden i Danmark. Der er i bred udstrækning redegjort for selve forslaget, så jeg vil holde mig til Socialdemokratiets position, som er, at et håndtryk er den primære måde, hvorpå vi hilser på hinanden i Danmark. Dermed udgør håndtrykket også en vigtig del af vores kultur. Håndtrykket er et tegn på respekt – et udtryk for, at man anser hinanden som ligeværdige på tværs af hudfarve, køn, seksualitet, religion og alt muligt andet. Det er bl.a. derfor, som ministeren rigtigt sagde, at vores nye landsmænd mødes med et håndtryk, når der landet over bydes nye danske statsborgere velkommen i vores fællesskab som danskere. Det er en måde, hvorpå man uden ord kan sige: Vi respekterer hinanden, vi ser hinanden som ligeværdige.

Jeg husker faktisk meget tydeligt, hvornår jeg selv lærte lektion om håndtrykket. Ser I, fra barnsben af har jeg altid spillet fodbold. Det gjorde jeg i Skamby Boldklub på Fyn, og før hver eneste kamp gav vi hinanden hånden og sagde »god kamp«. Efter hver eneste kamp gav vi hinanden hånden igen og sagde »tak for kampen«. Det kunne godt gøre ondt en gang imellem, for det skete da, at vi tabte. Men med andre ord viste vi respekt for hinanden, og vi gjorde det med håndtrykket. Så en dag blev vores træner træt af, at vi ikke gav hinanden, hvad han kaldte et ordentligt håndtryk. Det var mere sådan hen ad en slatten karklud, mente han. Så da vi den efterfølgende tirsdag mødte op til træning, startede vi hverken med løb eller boldspil. Vi fik den besked: Nu over I jer, indtil alle kan give mig et ordentligt håndtryk, for jeg gider simpelt hen ikke have, at mine spillere hilser på andre med en slatten karklud. Jeg kan afsløre, at det tog næsten 40 minutter og dermed halvdelen af træningen, før vi var i mål, men siden dengang har det siddet i baghovedet på mig, hvad et håndtryk egentlig betyder, uanset i hvilken sammenhæng det så end gives.

Det handler ikke om symbolet i sig selv; det handler om den respekt og ligebehandling, som der ligger i et godt håndtryk. Den respekt ville ikke være den samme, hvis jeg kun viste den over for mænd og kun hilste på kvinder med en hånd på brystet eller et eller andet andet fjollet som alibi for ikke at behandle mænd og kvinder lige. Derfor er jeg også glad for, at der ingen godtgørelse landede på de to kvinders kontoer efter den højesteretsdom, som jo har inspireret til det beslutningsforslag, som vi diskuterer i dag. Det sender til mig et signal om, at systemet langt hen ad vejen virker, og jeg føler mig tryk ved det arbejde, som nu skal foregå hos ministeren, sådan at der kan dykkes ned i dommen og man kan få klarlagt, om der er behov for politisk stillingtagen her på Christiansborg. Hvis det viser sig, at det bliver nødvendigt med en politisk reaktion, håber jeg da, at Dansk Folkeparti, som har fremsat det her beslutningsforslag, vil gå til det arbejde med et reelt ønske om at værne om de danske værdier. Der må jeg bare sige, at for os i Socialdemokratiet er et håndtryk et vigtigt symbol på vores værdier i Danmark. Men for nuværende kan vi ikke støtte det her beslutningsforslag. Tak for ordet, formand.

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig fem korte bemærkninger, og vi starter med hr. Lars Boje Mathiesen, Borgernes Parti. Værsgo.

Kl. 10:50

kunne gøre, men jeg er jo enig med hr. Lars Boje Mathiesen i, at det at give hånd til hinanden, ansatte på skolerne, forældrene osv., er den måde, vi hilser på i Danmark. Det er det, man skal gøre i Danmark, og det skal der være respekt for rundtomkring i det danske land, og det kommer ikke til at koste noget at kræve det.

Kl. 10:50

Kl. 10:52

Lars Boje Mathiesen (BP):

Men der *er* behov for politisk reaktion. Lige nu er der en masse skoler og børnehaver og andre, der går på sommerferie, som skal starte ind igen til august måned, hvor de skal have forældremøder og introduktionssamtaler. De står nu i en usikkerhed omkring, hvordan de skal møde de forældre, der kommer, og som nægter at give hånd. Hvad med dem, der bliver ansat? Hvad med de muslimer, der nu bliver ansat efter sommerferien til at varetage opgaver? Kan de nægte at give hånd til deres mandlige kollegaer og til mandlige forældre? Så der er en usikkerhed derude nu, og det, jeg hørte, er, at nu må man se, om der er behov for, at der skal ageres politisk. Der *er* behov for, at der skal ageres politisk. Erkender Socialdemokratiet, at vi bliver nødt til at agere på det her?

Kl. 10:50

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 10:50

Formanden (Søren Gade):

Hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:52

Alex Ahrendtsen (DF):

Hr. Thomas Skriver Jensen har lige givet beslutningsforslaget et slattent håndtryk, så det har jo ikke hjulpet særlig meget, at han har lært at give et fysisk håndtryk, da han var ung. Det skyldes jo, at Socialdemokratiet udlændingepolitisk er et slapperparti. Jeg forstår ganske enkelt ikke, hvorfor Socialdemokratiet ikke stemmer ja til dette beslutningsforslag.

Ministeren har jo egentlig holdt en god tale, ordføreren har egentlig også holdt en o.k. tale, men både fra ministeren og fra ordføreren er der et slattent håndtryk i stedet for et fast, mandigt håndtryk og dermed et ja til dette beslutningsforslag. Hvorfor siger man ikke bare ja?

Kl. 10:53

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 10:53

Thomas Skriver Jensen (S):

Nu er jeg godt klar over, at det vrimler med akademikere, muligvis også jurister, her i det mest akademiske Folketing nogen sinde i danmarkshistorien. Jeg er selv industritekniker og ikke jurist. Jeg kan bare konstatere, at der jo ikke er landet en godtgørelse på de to muslimske kvinders kontoer. Altså, der er ikke på den måde draget en reel konsekvens. Hvad der ellers kan tolkes ud af den højesteretsdom, sidder der nu nogle mennesker ovre i ministeriet og kigger på. Det arbejde har jeg tillid til at de laver færdigt, og at de kommer med noget til os som folketingsmedlemmer, som vi kan tage udgangspunkt i.

Kl. 10:51

Formanden (Søren Gade):

Hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 10:51

Lars Boje Mathiesen (BP):

Nej, og jeg har været skolelærer i mange år, så jeg ved, hvilke udfordringer der kommer til at være til august. Sådan en højesteretsdom siver ned derude i de enkelte skoler, så de enkelte skoleledere står i de dilemmaer nu. Der synes jeg da, vi har en forpligtelse til at agere hurtigt og sende nogle klare signaler ud til dem. Vi kunne ikke rigtig få et svar fra ministeren på, om det kommer midt i juli eller det kommer til august, så der, når skolerne starter derude, kommer et klart politisk signal herindefra, der siger, at hvis det her betyder, at skolerne ikke kan kræve, at deres ansatte giver hånd, så ændrer vi loven.

Kl. 10:52

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 10:52

Thomas Skriver Jensen (S):

Socialdemokratiet er i virkeligheden det parti, som reelt har skabt resultater på udlændingområdet. Socialdemokratiet er det parti, som leverer stramninger, når bl.a. Dansk Folkeparti, som jo i størstedelen af det her årtusind har været støtteparti for borgerlige regeringer, har svigtet. Socialdemokratiet er det parti, der er garant for, at der nu bliver sendt flere mennesker ud. Socialdemokratiet er garant for, at vi også får sat gang i resten af Europa med en seriøs erkendelse af, at udlændingepolitik betyder noget, at vi skal stå sammen om udlændingepolitik, og at udlændingepolitikken skal være hamrende stram.

Socialdemokratiet har ikke givet noget slapt håndtryk. Socialdemokratiet giver et klart og fast håndtryk, og derfor siger vi også i dag her fra talerstolen, at det er vigtigt, at man giver hånd i Danmark. Og så noterer vi os, at der ikke er fulgt en regning med. Det synes vi er positivt. Så noterer vi os også, at ministeren står på talerstolen og siger – og det er vi glade for – at nu skal der tolkes på den her dom. Hr. Alex Ahrendtsen har siddet i Folketinget betydelig længere, end jeg har, og derfor ved han godt, at det er ganske normal praksis i sådan en situation. Og når der fra ministerens side kommer en tolkning af den dom, må vi tage bestik af det.

Kl. 10:55

Formanden (Søren Gade):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 10:55

Alex Ahrendtsen (DF):

Socialdemokratiet er begyndt at tro på sine egne usandheder om den udlændingepolitiske historie. Socialdemokratiet har jo været et slapperparti og er det for så vidt stadig væk – ikke så meget, som man har været tidligere. Det viser man jo med al tydelighed her i dag, hr. Thomas Skriver Jensen. Det er så enkelt: Socialdemokratiet kunne være et strammerparti. Man kunne sige: Vi stemmer for dette beslutningsforslag; så går det ind i en proces, og så finder vi en

mulighed for at få strammet op på lovgivningen. I stedet snakker man bare – sniksnak. Hvorfor stemmer man ikke bare ja?

Kl. 10:55

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 10:55

Thomas Skriver Jensen (S):

Det er, fordi det er sådan, at når vi i Socialdemokratiet laver politik, bl.a. fordi det også skal virke ude hos den almindelige dansker, så insisterer vi på at gøre det på baggrund af oplysninger. Det er det, ministeren har sat gang i nu, og det er jeg glad for, så vi kan få tolket på den her højesteretsdom: Er der rent faktisk et problem? Vi kan konstatere, at der i hvert fald ikke følger en regning med. I forhold til de juridiske tolkninger må vi se, hvad ministeren vender tilbage med. Men vi har klart og tydeligt sagt i dag, at et håndtryk for os betyder noget. Det er på ingen måde slapt, hr. Alex Ahrendtsen, det er stramt, og det er Socialdemokratiet, der leverer resultater på det her område.

Kl. 10:56

Formanden (Søren Gade):

Hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:56

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. Jeg kan godt forstå, at ordføreren er stolt af sin faglige baggrund. Jeg kommer selv af det samme; min far er struktør, og min mor er HK'er. Jeg tror, at præcis den tale, som ordføreren har givet i dag, er årsag til, at flere og flere faglærte vender Socialdemokratiet ryggen. For det giver ingen mening, det giver ingen mening. Historisk er det jo Socialdemokratiet og venstrefløjen, der har skabt de problemer med islam og muslimer i Danmark, som vi har, og nu står man bare og snakker.

Vi har nu en helt konkret dom, en 6-7-afgørelse fra Højesteret, som alle pædagoger, skoleledere osv. vil sidde og studere hen over sommeren for at være forberedt på, hvordan de skal agere, når sommerferien er overstået. Den dom har sagt, at der ikke var retfærdiggjort nødvendighed for at sige til de piger, at de skulle give hånd for at være skolelærere. Det er jo det, det handler om. Det handler ikke om, om der er givet kompensation eller ej, det handler om, hvor stort kravet, man skal løfte, er, for at kunne sige til sin skoleleder eller pædagog, eller hvad det nu måtte være, at det er noget, vi gør i Danmark. Og vi har brug for, at de skoleledere og pædagoger får et klart signal fra Folketinget om, at den højesteretsdom vil blive anfægtet. Og eftersom der ikke er nogen møder, hvor man kommer til at behandle det her, før skolerne åbner, er det bare et kæmpe svigt fra Socialdemokratiets side, at man ikke stemmer ja. Det vil blive bemærket ude i skurvognen, hr. Thomas Skriver Jensen.

Kl. 10:57

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 10:57

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg skal da ikke kunne afvise, at hr. Morten Messerschmidt med sin akademiske baggrund kan sidde og tolke på en højesteretsdom. Jeg vil nu engang alligevel forbeholde mig retten til, at vi er nødt til at få klarlagt, hvad de reelle konsekvenser af den her dom bliver, og processen for det, som ministeren har fremlagt, synes jeg er klog og fornuftig.

Grunden til, at vi siger nej i dag, hr. Morten Messerschmidt, vil jeg forklare ved at komme med et eksempel, som har noget

med virkeligheden at gøre. Nu er jeg tidligere tillidsrepræsentant, og hvis jeg skulle gå op til ejeren af den virksomhed, hvor jeg var tillidsrepræsentant, og sige til ham, at mine kollegaer skal have noget mere i løn, at vi fortjener mere, og at vi har bidraget til, at den her virksomhed tjener styrtende med penge, så er det da en god idé at have en eller anden form for fakta omkring, hvor mange penge virksomheden har tjent; det er en god idé at have et solidt grundlag at stå på. Det insisterede jeg på, da jeg var tillidsrepræsentant, og det insisterer jeg på som politiker, hr. Morten Messerschmidt. Det er okay, at det ikke er den tilgang, Dansk Folkeparti har, men det er den tilgang, Socialdemokratiet har, for det er sådan, man leverer reelle stramninger til danskerne, som de kan mærke i hverdagen.

Kl. 10:58

Formanden (Søren Gade):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 10:58

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, for nu er hr. Thomas Skriver Jensen ikke tillidsmand længere, nu er han lovgiver. Han repræsenterer den ene del af magtens tredeling i Danmark, hvor Højesteret har vendt danske værdier ryggen og regeringen ved sin apati ingenting foretager sig. Så der havde hr. Thomas Skriver Jensen i det fornemme hverv, han i dag røgter, nemlig som lovgiver, mulighed for at sætte de to magtenheder på plads. Det er det, han ikke gør i dag, og det er derfor, han har fejlet i sin opgave.

Kl. 10:59

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 10:59

Thomas Skriver Jensen (S):

Jamen det er jo den akademiske hr. Morten Messerschmidts tolkning. Det eneste, jeg så insisterer at stå på, hr. Morten Messerschmidt, er en reel vurdering af, hvad den her dom kommer til at betyde i virkeligheden. Jeg kan konstatere, at det så ikke kommer til at koste penge. Det kan jeg konstatere. Der følger på den måde ikke nogen bod med. Det kan jeg konstatere. Jeg er ked af, at hr. Morten Messerschmidt ikke bryder sig om at høre om virkeligheden og høre om, hvordan man reelt skaber resultater for danskerne. Men jeg synes, at det sender et meget, meget klart og tydeligt signal, at han nu vælger at forlade Folketingssalen i den her debat. Farvel og tak!

Kl. 10:59

Formanden (Søren Gade):

Fru Pernille Vermund, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 10:59

Pernille Vermund (LA):

Tak for det. Det kan ikke være nemt at være udlændingeordfører for Socialdemokratiet. Det kan ikke være nemt igen og igen at springe op som en løve og falde ned som et lam, altså at gå ud og gøre sig til den store udlændingestrammer og sige: Se, hvor vi kan, hør, hvor vi buldrer. Når vi så kommer i salen og det kommer til stykket, viger man alligevel. Det er rigtig mange ord og meget lidt handling. Jeg må sige, at jeg næsten har ondt af ordføreren, og jeg ærgrer mig over, at så mange danskere igen og igen falder for Socialdemokratiets voldsomme retorik på udlændingeområdet, når man gang på gang ser, hvordan Socialdemokratiet svigter, når der er mulighed for at handle. Det var ikke et spørgsmål, det var en kommentar.

Kl. 11:00

Kl. 11:03

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:00

Thomas Skriver Jensen (S):

Tak for den. Min kommentar er: Hvornår er det i Danmark blevet slapt at stå på et reelt grundlag, når man strammer? For det er jo det, der gør, at vi kan lave stramninger her fra Folketingets side, som danskerne kan mærke i deres hverdag. Det er det, der gør, at vi kan lave stramninger, som rent faktisk rykker Danmark i den rigtige retning, og som passer på vores værdier. Det er sådan, man arbejder, hvis man rent faktisk i virkelighedens verden ønsker at ændre noget. Det er derfor, vi har fuldstændig ret fra Socialdemokratiets side, når vi siger: Der er kun ét parti, som har båret den udlændingepolitik. Den udlændingepolitik er det kun os der har båret i hjertet. Den resultatorienterede udlændingepolitik bærer vi. Det er okay, at borgerlige partier hellere vil snakke, det er okay. Det bekender man jo klart og tydeligt i dag, når man bliver konfronteret med det, og når man som hr. Morten Messerschmidt så bare forlader Folketingssalen; det er fint. Vi andre skal nok passe på Danmark. Men jeg kunne da ønske mig, at de borgerlige partier havde lyst til at melde sig reelt ind i den her kamp. Det ville være dejligt.

Kl. 11:01

Formanden (Søren Gade):
Fru Pernille Vermund.

Kl. 11:01

Pernille Vermund (LA):

Men problemet er jo, at Socialdemokratiet jo ikke passer på Danmark. Det er snart 10 år siden, Socialdemokratiet lovede en masse på asylpolitikken, en masse på andre områder, som stadig ikke er sket. Nej, der skal lige arbejdes. Vi hører det også nu. Embedsværket kan åbenbart ikke sætte sig sammen de næste par måneder og arbejde og se på, hvad konsekvenserne er af den her højesteretsdom. Nej, så vil man hellere afvise at gøre noget. Det er ren snak og ingen handling. Det er, som vi kender Socialdemokratiet. Man kunne jo næsten fristes til at tænke, at det er, fordi man er gået i regering med Radikale Venstre. Men lige præcis det her kan man ikke beskylde Radikale Venstre for, selv om de har en udlændingepolitik, der ligger noget langt fra det, man ellers sådan kunne ønske for Danmark. Det er Socialdemokratiet, som vi kender partiet.

Kl. 11:02

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:02

Thomas Skriver Jensen (S):

For mig er det ikke, som Pernille Vermund giver udtryk for, vigtigt at sidde og planlægge ministeriets ansattes kalendere. For mig er det vigtige, at vi får rykket Danmark i en rigtig retning, i en bedre retning og passer på vores værdier. Det er det, der er det vigtige. Det er ikke vigtigt for mig, at det her bliver vedtaget nu eller lige præcis i august. Det er vigtigt, at vi passer på, at de værdier, som vi har i Danmark, som f.eks. håndtrykket, ikke går tabt. Det er jo også det, jeg kan læse i hr. Mikkel Bjørns glimrende beskrivelse af det her forslag, nemlig at når først værdier er tabt, forsvinder de. Vi er nødt til at passe på det her. Derfor insisterer vi på at sætte os ordentligt ind i tingene, og derfor insisterer vi på et ordentligt grundlag at tage de her debatter på og træffe beslutninger ud fra. Jeg synes, det er helt vildt, at man kan tolke det som slapt.

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Så er det hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:03

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Hr. Thomas Skriver Jensen taler om en resultatorienteret udlændingepolitik, og han står fra Folketingets talerstol og siger ting, der er objektivt forkerte, altså at Socialdemokratiet sender flere ud i dag end under den borgerlige regering. Det er de facto forkert. Hvis ordføreren fastholder det udsagn, har den daværende socialdemokratiske udlændingeminister løjet for Folketinget, for han har selv bekræftet i et udvalgsvar, at der var flere udvisninger under den daværende borgerlige regering end under den nuværende og tidligere socialdemokratiske regering.

Den islamiske indvandring er vokset med 124 pct. under Mette Frederiksens tid som statsminister, og ordføreren står og siger, at det her skal undersøges i dybden. Det er 10 år siden, Socialdemokratiet første gang satte en undersøgelse i gang omkring bederum på vores offentlige uddannelsesinstitutioner. Den undersøgelse er stadig ikke afsluttet i dag. Det er 6 år siden, at Socialdemokratiet første gang satte en undersøgelse i gang omkring forbud mod bønnekald. Den undersøgelse er stadig ikke afsluttet i dag. Og nu vil man så sætte en ny arbejdsgruppe til at sidde og undersøge, om vi kan stille krav om håndtryk i vores offentlige Danmark. Kan det blive mere åbenlyst for befolkningen, at Socialdemokratiet ikke tager danskernes sikkerhed og tryghed alvorligt?

Kl. 11:04

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:04

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg ønsker på ingen måde at sætte en arbejdsgruppe i gang. Jeg noterede mig, da ministeren var på talerstolen, at der blev sagt, at der nu er faldet en højesteretsdom, og at vi er nødt til at tolke på den, i forhold til hvad den betyder ude i virkeligheden. Og så noterede jeg mig, at der ikke fulgte en regning med til Albertslund Kommune. Det var sådan set de to ting, jeg noterede mig. Når der kommer en tolkning af den dom, må vi jo tage bestik af det. Jeg kunne f.eks. spørge: Hvis nu den tolkning siger, at der ikke er et problem her, og at det sagtens kan lade sig gøre ude i virkeligheden, har vi så stemt for sjov, siden hr. Mikkel Bjørn insisterer på, at vi skal stemme, inden vi har et ordentligt grundlag at gøre det ud fra? Der er jeg bare nødt til at sige, at i Socialdemokratiet insisterer vi på, at når der skal strammes i Danmark, skal vi gøre det oven på et solidt grundlag. Så vil jeg sige til det andet vrøvl, der blev fyret af: På de nøgletal, som man måler på, har Socialdemokratiet leveret, der har Socialdemokratiet stået vagt om en stram udlændingepolitik i modsætning til Dansk Folkeparti.

Kl. 11:05

Formanden (Søren Gade):
Hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 11:05

Mikkel Bjørn (DF):

Men det tyder på, at hr. Thomas Skriver Jensen simpelt hen ikke har sat sig ind i tallene, for det er ikke det, nøgletallene siger. Den islamiske indvandring er vokset under Socialdemokratiet, udvisningerne er faldet. Det er de to vigtigste nøgletal på udlændingeområdet, og på de to parametre har Socialdemokratiet fejlet. Nu vil man så sætte nogle folk til at sidde og undersøge en meget, meget klar dom, der

siger, at offentlige uddannelsesinstitutioner ikke må stille krav til to lærerstuderende om, at de selvfølgelig som repræsentanter for det offentlige Danmark giver hånd ligeværdigt, både til mænd og til kvinder.

Kl. 11:06

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:06

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg ved det ikke, men det kan da godt være, at Læreruddannelsen Jelling har et sidekursus i jura. Det skal jeg ikke kunne sige, altså i forhold til om hr. Mikkel Bjørn derfor har forudsætningen for at sidde og tolke på en højesteretsdom. Jeg kan konstatere, at det har de ikke på industriteknikeruddannelsen på Syddansk Erhvervsskole. Derfor synes jeg, at den rigtige proces er, at der bliver tolket på den dom, der er faldet. Vi har konstateret, at der ikke er fulgt en regning med, og jeg vil også gerne sige, at jeg synes, at det var det rigtige, Albertslund Kommune gjorde.

Så hr. Mikkel Bjørn kan jo kalde det slapt alt det, han vil, men Socialdemokratiet vil nu altså stadig væk insistere på, at der skal være et oplyst grundlag, inden der bliver stemt i Folketingssalen. Den respekt for vores folkestyre må man have.

Kl. 11:07

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Så bliver det fru Nadja Natalie Isaksen, uden for grupperne. Værsgo.

Kl. 11:07

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg bider mærke i, at både ordføreren og ministeren går meget op i den her godtgørelse. Nu har jeg læst dommen et par gange, og for mig er det meget klart. Det, der var med den her godtgørelse, var, at man ikke fandt, at den påståede muslimske kvinde her ikke havde bidraget nok til selv at finde en løsning på det med det her håndtryk. Men Højesteret fandt – og det står meget klokkeklart i dommen – at der var tale om indirekte forskelsbehandling. Jeg kan ikke helt forstå, hvad problemet er for ordføreren. Hvad er det, ordføreren ikke forstår ud af den her dom? Kan ordføreren klargøre det for mig?

Kl. 11:07

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:07

Thomas Skriver Jensen (S):

Det, vi skal have klarlagt, er, hvad det her kommer til at betyde rundt omkring i det ganske land. Jeg har klart og tydeligt sagt fra talerstolen i dag: For Socialdemokratiet er det et vigtigt symbol – og ikke på grund af symbolet, men på grund af det budskab om ligebehandling, der ligger under, at man giver hånd til hinanden. Og så har jeg konstateret, at der så ikke fulgte en godtgørelse med, og det var jeg glad for.

Så er der så nogle mennesker ovre hos ministeren – og det føler jeg snart jeg har gentaget nogle gange – som skal sidde og tolke på, hvad den her dom konkret kommer til at betyde ude i virkeligheden. Det bliver godt, når vi kan forholde os til det. Det ser jeg frem til, for jeg synes også, den her debat er vigtig. Det var derfor, jeg startede – jeg roser ellers ikke hr. Mikkel Bjørn hver dag, vil jeg gerne afsløre for dem, der ikke kender mig – med at rose hr. Mikkel Bjørn for at indkalde til den her debat, for jeg synes, den er vigtig. Det er en debat, vi er nødt til at have med hinanden, men vi er nødt til, inden vi træffer en beslutning, at gøre det på et oplyst grundlag. Men

det ændrer jo sådan set ikke ved, at Socialdemokratiet synes, det er hamrende vigtigt med håndtrykket, og at man ikke kan gøre forskel på baggrund af køn.

Kl. 11:08

Formanden (Søren Gade):
Spørgeren.

Kl. 11:08

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg synes jo altid, det er dejligt, når man roser oppositionen. Men det er jo klokkeklart, hvad det er, den her dom betyder. En højesteretsdom, og en såkaldt ny højesteretsdom, danner præcedens. Præcedens betyder, at den får betydning for lignende tilfælde. Jeg tror, at det her kommer til at åbne en ladeport for lignende tilfælde, og det kommer til at sætte både kommuner, skoler og andet i en ret træls situation, for nu er der så lige pludselig åbnet op for, at man kan sige: Jamen jeg vil ikke give hånd til det modsatte køn, for det påbyder min religion mig at jeg ikke må. Synes ordføreren ikke, at det er et kæmpe problem?

Kl. 11:09

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:09

Thomas Skriver Jensen (S):

Jo, hvis det er det, der bliver konsekvensen af det her, så synes jeg snart, at ordføreren her på talerstolen klart og tydeligt har sagt, at det er et problem. Håndtrykket betyder noget. Jeg har snart sagt det ret mange gange. Jeg mener bare, at det er vigtigt, bl.a. fordi der jo er ret meget spåkone over det, ordføreren siger der, som jeg ikke på samme måde kan spå om fremtiden omkring. Og der mener jeg bare, det er vigtigt at få klarlagt af nogle mennesker, som sidder og tolker på den her dom, hvad det betyder. Det synes jeg som parlamentariker det er enormt vigtigt at man står på. Så det var egentlig bare det, der var min pointe. Men selvfølgelig betyder håndtrykket noget. Det er et vigtigt symbol.

Kl. 11:09

Formanden (Søren Gade):

Fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:10

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Det er jo lidt paradoksalt igen at være vidne til det her fuldstændig vanvittige teater, det jo efterhånden er, når Socialdemokratiet igen hidser sig op og siger en hel masse ting, og så falder det hele ned. Altså, hvor mange år er det, vi skal vente på, at man så at sige tygger sig igennem den her dom? Er det 6 år eller 10 år? Altså, det kan vi jo se i forhold til både bederum og bønnekald. Det er jo en syltekrukke. Nu er ordføreren meget ung og meget ny, så jeg vil ikke gå ind i historiefortællingen, som åbenlyst er fuldstændig forvansket fra ordførerens side. Danmark ville ligne Sverige, hvis det ikke havde været for Dansk Folkeparti, dengang Socialdemokratiet stadig væk kaldte os ikke stuerne, fordi man havde en holdning til islam og til udlændingepolitik.

Jeg synes, det er noget underligt noget. Jeg vil så sige, at det lyder også, som om det er ordføreren selv, der skal sidde og kigge på den her dom. Jeg troede da trods alt – det vil da glæde mig, hvis man har fyret en masse djøfere – at ministeriet skulle kigge på den her dom. Der er intet i det her beslutningsforslag, *intet*, der tilsiger, at man ikke kan stemme for det og så sætte arbejdet i gang. Hvorfor bliver man ved med at lyve over for danskerne fra Socialdemokratiets side?

Kl. 11:11

Kl. 11:13

Formanden (Søren Gade):

Så blev det ordførerens tur. Værsgo.

Kl. 11:11

Thomas Skriver Jensen (S):

Først og fremmest tak for den venlige kompliment. Jeg er fyldt 30 i år, og det har jeg gået og haft det lidt stramt med, så det er altid rart at blive kaldt ung. Dernæst synes jeg, at jeg har sagt klart og tydeligt nu flere gange – endda så tydeligt, at der er andre ordførere i salen, der har kritiseret det – at der sidder nogle folk i ministeriet, som har nogle kompetencer til at vurdere på baggrund af den her højesteretsdom, og det synes jeg vi skal give dem plads til.

Mig bekendt – nu kan jeg huske forkert – og jeg kigger på ministeren, var det den 16. maj, at den her dom faldt. Det er i hvert fald relativt for nylig, så det er jo ikke et spørgsmål om, at man skal vente 6, 7 eller 8 år. Jeg står her bare som Socialdemokratiets ordfører og siger klart og tydeligt, at vi er glade for den her debat.

Vi mener fuldstændig i lighed – går jeg ud fra – med Dansk Folkeparti, at et håndtryk er et vigtigt symbol og et vigtigt signal at sende og en vigtig måde at respektere hinanden på. Og det mener vi at vi skal værne om, for der skal føres en stram udlændingepolitik, og der skal føres en politik, hvor man ikke forskelsbehandler mellem kønnene med underlige islamistiske særhensyn. Det skal vi ikke have i Danmark.

Kl. 11:12

Formanden (Søren Gade):

Fru Mette Thiesen.

Kl. 11:12

Mette Thiesen (DF):

Jeg fristes til at sige: Bla, bla – vi har hørt det så mange gange før. Vi har set det, og vi er jo nødt til at forholde os til, hvad det reelt er, der sker. Altså, vi har set, at det her har været syltekrukke på syltekrukke, hvor man har sagt: Det vil vi gøre noget ved. Og så sylter man det. Så jeg vil bare gerne høre helt klart og tydeligt: Hvornår kommer ministeriet, Socialdemokratiet og regeringen tilbage og siger: Nu er vi færdige med det her arbejde? Og forhåbentlig tolker man det, som alle andre tolker det, nemlig at selvfølgelig skal vi give hånd i Danmark, og det skal man også lave lovgivning om, tydeligvis, medmindre Højesteret tager fejl, hvis jeg forstår ordføreren ret i forhold til det. Så hvornår konkret kommer det her til at ske?

Kl. 11:13

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:13

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg forestiller mig ikke, at fru Mette Thiesen og jeg finder vores telefoner frem og finder en dato i kalenderen. Jeg prøver bare helt stillfærdigt at sige det, som er vores position, nemlig at et håndtryk, som symboliserer lighed mellem kønnene, ikke skal vige i Danmark til fordel for underlige islamistiske særhensyn. Det siger jeg klart og tydeligt. Det er vores position. Det mener vi; fru Mette Thiesen må gerne opfatte det som sniksnak – det er helt okay! Det er så lidt underligt, for vi er jo grundlæggende ikke uenige om det her. Vi mener, at der skal passes på de danske værdier. Det mener Socialdemokratiet. Vi mener bare også, at vi skal stå på et ordentligt grundlag, sådan at vi kan handle ud fra det, hvis det er nødvendigt.

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Så er det hr. Mads Strange, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:14

Mads Strange (LA):

Hr. Thomas Skriver Jensen har tidligere bebudet, at han tror, at borgerlige politikere ryster lidt i bukserne over, at han er blevet ny udlændingeordfører for Socialdemokratiet, men i selvsamme interview ville Socialdemokratiets nye udlændingeordfører dog ikke rigtig fortælle særlig meget om Socialdemokratiets udlændingepolitik, og det tror jeg faktisk at vi er mange der er en lille smule nysgerrige på.

I Liberal Alliance har vi jo foreslået, at vi skal have et stop for spontant asyl. Vi har foreslået, at vi skal indføre en screening, så vi stopper med at dele statsborgerskaber ud til antidemokratiske islamister, og så har vi foreslået, at vi skal sende kriminelle udlændinge hjem, selv hvis det bryder med konventionerne.

Hvor står Socialdemokratiet egentlig på de her spørgsmål? Og lad mig understrege, at eftersom det her er ganske simple spørgsmål, jeg forventer også, at ordføreren er i stand til at komme med nogle simple svar i stedet for bare at tale udenom.

Går ordføreren ind for at stoppe spontant asyl, vil ordføreren screene ansøgere om statsborgerskab for antidemokratiske holdninger, og er hr. Thomas Skriver Jensen klar til at hjemsende kriminelle udlændinge, selv hvis det bryder med konventionerne – ja eller nej?

Kl. 11:15

Formanden (Søren Gade):

Nu handler det her om et beslutningsforslag om mulighed for at stille krav om håndtryk og respekt for danske samfundsnormer. Det handler ikke om en generel udlændingebat. Og hermed får ordføreren ordet.

Kl. 11:15

Thomas Skriver Jensen (S):

Nu er spørgeren jo helt ny i Folketinget, og velkommen til, og det er jeg virkelig glad for, for hr. Mads Strange kommer med noget god energi. De der ting skal vi nok komme til at diskutere masser af gange. Det, der går igen i alle de spørgsmål, der bliver stillet, er, at Socialdemokratiet er garanten for en stram udlændingepolitik i praksis. Uanset hvad spørgsmålet er, er det vores position. Udlændingepolitikken ligger fuldstændig fast. Der er ikke en eneste lempelse.

Så kan man jo latterliggøre det alt det, man overhovedet vil, fra de borgerlige partiers side og f.eks. sige det her med, at der står lgbt-politik flere gange, end der står udlændingepolitik. Der kan man så bare stille og roligt notere sig, at en af de gange, der står lgbt-politik, står der, at man skal passe på lgbt-personer i minoritetsmiljøer, altså en udlændingestrømning. Så der gør man jo fra den borgerlige side i virkeligheden sig selv lidt til grin, hvis man ikke kan gennemskue det.

I forhold til det her med at ryste i bukserne vil jeg sige, at det skal jeg jo ikke kunne sige om borgerlige politikere gør. Jeg kan notere, at jeg har haft en enkelt ordveksling med hr. Morten Messerschmidt, hvorefter han så vælger at forlade salen i raseri. Men det må han jo selv om.

Kl. 11:16

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 11:16

Mads Strange (LA):

Tak for det. Jeg synes nu ikke rigtig, det var et svar på mine spørgsmål, og det er jo i virkeligheden meget symptomatisk for Socialde-

mokratiets kurs i udlændingepolitikken, for I siger rigtig ofte, at I gerne vil føre en stram udlændingepolitik. Men når det kommer til rent faktisk at fremlægge nogle konkrete løsninger, bliver det bare ved snakken. Og vi kan jo se på tallene, at det her går i den forkerte retning. Ordføreren har selv været ude at bebude, at han synes, der er for mange muslimer i Danmark, og alligevel er antallet af muslimske indvandrere, der hvert eneste år kommer til Danmark, eksploderet med mere end 124 pct., siden I fik regeringsmagten.

Kl. 11:16

Formanden (Søren Gade):

Jeg må gentage, at det her er en førstebehandling af et beslutningsforslag. Ønsker man en generel debat om udlændingepolitik, må man indkalde til noget andet. Nu får ordføreren ordet. Værsgo.

Kl. 11:17

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg forstår frustrationen. Jeg prøvede i al beskedenhed at hjælpe min nye kollega ved at sige, at det her skal vi nok komme til at diskutere rigeligt. Det vil jeg gerne være med til. Det, der kommer til at gå igen for Socialdemokratiet, er, at vi er dem, der står vagt om en stram og fast udlændingepolitik. Det er det, der kommer til at gå igen. Og så kan jeg bare, for lige at vende tilbage til det her område, hvad formanden gerne vil have, sige, at det indbefatter også, at islamistiske særhensyn i alle mulige henseender ikke kommer før danske værdier.

Kl. 11:17

Formanden (Søren Gade):

Hr. Christian Vigilius, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:17

Christian Vigilius (KF):

Mange tak for indlægget, og tak for de mange flotte ord. Det er jo symptomatisk for Socialdemokratiet, at der kommer mange flotte ord. Man siger, at man står fast på en stram udlændingepolitik, men så mangler der noget handling. Det er jo noget, Socialdemokratiet har fået skudt i skoene rigtig mange gange. Her har man rent faktisk muligheden for at vise, at der er noget handling bag ordene. Man kunne eksempelvis stemme for beslutningsforslaget. Ordføreren har nævnt, at Socialdemokratiet fører udlændingepolitik på et reelt grundlag. Det eneste grundlag, vi har at forholde os til, er det regeringsgrundlag, der er blevet fremlagt, og der er udlændingepolitik stort set ikke beskrevet. Jeg tror ikke, at der er nogen danskere, der er i tvivl om, at der vil blive ført en slap udlændingepolitik i den her regeringsperiode.

Nu har vi et forslag om håndtryk. Ordføreren har selv nævnt, at det er en dansk værdi. Derfor kan det undre, at man ikke vil støtte op om det her beslutningsforslag. Ordføreren siger, at han insisterer på, at der skal være et oplyst grundlag at træffe den her beslutning på baggrund af. Jeg vil bare spørge, om ordføreren kan afvise, at det ikke handler mere om, at man skal afstemme det med nogle andre i regeringen, der går ind for en slap udlændingepolitik.

Kl. 11:18

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:18

Thomas Skriver Jensen (S):

Ja, det kan ordføreren fuldstændig afvise. Det her handler om, at der er faldet en højesteretsdom. Den skal der tolkes på, og så må vi se, hvad den tolkning siger. Det er et princip, som jeg i øvrigt troede var noget, Det Konservative Folkeparti også gik en lille smule op i, altså at når vi træffer beslutninger i den her sal, demokratiets hellige

haller, gør vi det på et oplyst grundlag. Der kan man så forstå, både på baggrund af forskellige situationer i sidste valgperiode – det skal ordføreren ikke høre for; han var jo ikke valgt på det tidspunkt – og nu også på baggrund af den her sag, at det åbenbart er en værdi, som Det Konservative Folkeparti nu har valgt at give op på. Det må I jo fuldstændig selv stå med. Socialdemokratiet kommer til at fortsætte vores tilgang, som er: Der skal være en stram udlændingepolitik i Danmark. Vi står vagt om den, og når vi strammer, gør vi det på et oplyst grundlag, og det synes jeg også burde være Det Konservative Folkepartis position.

Kl. 11:19

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 11:19

Christian Vigilius (KF):

Så vil jeg tillade mig at udfordre ordføreren en lillebitte smule. Nu får vi det samme svar igen og igen: Det her handler om, at det her skal undersøges noget mere, og at vi skal have et større vidensgrundlag. Men det ved vi godt; det har vi hørt. Jeg anerkender, at det er ordførerens indstilling. Hvis vi ser bort fra det, kan ordføreren så forklare, hvad ordføreren rent indholdsmæssigt har imod det her forslag? Er der noget indholdsmæssigt, som ordføreren er imod?

Kl. 11:20

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:20

Thomas Skriver Jensen (S):

Ja, det er det grundlæggende princip, den her ordfører har om, at når der falder en dom ved Højesteret, er det vigtigt, at vi får klarlagt, hvad det betyder konkret, og hvis der så på baggrund af det er behov for politisk handling, har man jo historisk set masser af gange, at det er Socialdemokratiet, som er garant for den og for den stramme, konsekvente udlændingepolitik. Så det er sådan set det princip: at når der kommer en dom, er det vigtigt at få tolket ordentligt, hvad den dom kommer til at betyde i virkelighedens verden, inden man begynder at lovgive her i Folketingssalen. Det synes jeg sådan set er et vigtigt demokratisk princip.

Kl. 11:21

Formanden (Søren Gade):

Hr. Rune Bønnelykke, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:21

Rune Bønnelykke (DF):

Tak. Jeg ønsker egentlig bare et kort og klart svar, som jeg vil kunne forstå, men som også mange danskere nok gerne vil kunne forstå. Spørgsmålet lyder sådan set bare: Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke bakke op om et helt enkelt krav om et håndtryk i offentlige institutioner? Er det, fordi man ikke mener, at det er vigtigt, eller er det, som ordføreren gentagne gange er blevet spurgt, bare et tegn på en utrolig slap udlændingepolitik fra Socialdemokratiets side, hvor man siger et og gør noget helt andet? For jeg synes, at både vi her i salen, men også alle de danskere, der følger med, og som har rigtig svært ved at forstå den socialdemokratiske udlændingepolitik, fortjener et svar. For som sagt siger I et og gør noget andet, og der er ingen, der kan finde hoved og hale i det.

Kl. 11:22

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:22

Kl. 11:24

Thomas Skriver Jensen (S):

Socialdemokratiet siger ikke et og gør noget andet. Socialdemokratiet står fuldstændig klokkeklart fast på en stram, hård og konsekvent udlændingepolitik. Jeg føler snart, jeg har udviklet et motto ved at skulle gentage det så mange gange, men det er jo nok, fordi vi mener det. Socialdemokratiet mener også, at det er et vigtigt symbol, at man giver et håndtryk og ikke gør forskel på baggrund af køn i, hvordan man hilser på hinanden. Det mener vi er vigtigt.

Nu gentager jeg bare mig selv en gang til: Det betyder noget, at man får et ordentligt grundlag at gøre det på, hvis man skal lovgive. Det går vi en lille smule op i i mit parti – faktisk temmelig meget. Det gør man åbenbart ikke i Dansk Folkeparti, og fred være med det. Så må vi være garanteret for de reelle stramninger, som betyder noget ude i virkeligheden hos danskerne.

Kl. 11:22

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 11:22

Rune Bønnelykke (DF):

Så må ordføreren jo også kunne forklare, hvordan Socialdemokratiets nej til et ret enkelt håndtryk hænger sammen med ordførerens udtalelser nu her. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 11:23

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:23

Thomas Skriver Jensen (S):

Men det er jo ikke et nej til et ret enkelt håndtryk. Det er en underlig måde at stille det op på. Det, vi siger, er – og nu har jeg snart gentaget det mange gange, men jeg skal gerne gøre det en gang til for prins Knud – at der er kommet en højesteretsdom, og den konkluderer, at der ikke følger en kompensation med. Det er vi glade for. Så er der en hel masse, som skal tolkes, sådan at vi kan få det fremlagt, sådan at vi her i Folketinget kan finde ud af, om der er behov for politisk stillingtagen. Det er sådan set den lektion i proces, som jeg har tænkt mig at give ordføreren. Det er det, der er vores position. Men vi mener, det er vigtigt, at man hilser ordentligt på hinanden og ikke gør forskel på baggrund af køn. Det står vi sådan set fast på.

Kl. 11:23

Formanden (Søren Gade):

Hr. Christian Kirk, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:23

Christian Kirk (DF):

Nu har ordføreren nævnt en stram udlændingepolitik gentagne gange i løbet af i dag og har lige nævnt, at man ingen kønsdiskrimination ønsker på baggrund af køn, heller ikke selv om det gælder religiøse særhensyn. Mener ordføreren virkelig, at det er en stram udlændingepolitik, at man kan vade ind i Danmark og nægte at give hånd til kvinder, at man kan vade ind i Danmark og begå kriminalitet og ikke blive udsendt, og at man kan begå sig i Danmark på offentlig forsørgelse hele sit liv som udlænding? Er det en stram udlændingepolitik i ordførerens optik?

Kl. 11:24

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Thomas Skriver Jensen (S):

Nej, det er det ved gud ikke, og det er da derfor, vi skal gøre noget ved det. Det er da derfor, vi skal gøre noget ved det! Og det er jo det, der er forskellen på Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet: Vi gør noget ved det.

Kl. 11:24

Formanden (Søren Gade):

Jeg må bare henlede opmærksomheden på, at vi ikke påkalder os højere magter i Folketingssalen. Hermed får hr. Christian Kirk ordet igen. Værsgo.

Kl. 11:24

Christian Kirk (DF):

Nu har ordføreren jo også gentagne gange sagt, at udlændingepolitikken er både stram og fast. Hvis den ikke er stram og fast, hvorfor har I så ikke gjort noget ved det? Socialdemokratiet har siddet på magten siden 2019, og Dansk Folkeparti har lige siden 2019 og før 2019 stået på mål for og været klar til flere stramninger. Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke kan stramme op om, at der skal være krav om, at man giver hånd i offentlige institutioner?

Kl. 11:25

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:25

Thomas Skriver Jensen (S):

Jamen vi mener, man skal give hånd alle mulige steder. Vi synes, det er noget underligt noget at gøre forskel på baggrund af køn. Jeg vil bare sige, at vi har strammet buen meget i forhold til udlændingepolitikken, og vi holder fast i den stramning. Det kommer vi til at fortsætte med, og vi bliver ved med at lede efter steder, hvis de findes – og det er der meget der tyder på de gør forskellige steder i vores samfund – hvor der skal strammes yderligere. Det arbejde fortsætter.

Men vi er jo nødt til at gå til det arbejde på en seriøs og ordentlig måde, hvis vi rent faktisk vil rykke noget ude i virkeligheden, og det er så det, Socialdemokratiet gør.

Kl. 11:25

Formanden (Søren Gade):

Hr. Jan Herskov, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:25

Jan Herskov (DF):

Tak for ordet. Jeg er ligesom ordføreren en af de nye drenge i klassen; til gengæld er jeg ikke en af de yngste drenge i klassen. Jeg var i går til den første spørgetime, hvor jeg hørte, at ministeren nogle gange blev spurgt om udlændingepolitik, selvfølgelig, og der blev en del gange sagt, at man havde en rigtig stram udlændingepolitik i Socialdemokratiet. Det har ministeren gentaget et par gange i dag, og jeg tror også, ordføreren har sagt det en enkelt gang eller to, altså at man mener, at man har en stram udlændingepolitik i Socialdemokratiet.

Jeg er faktisk ligesom ordføreren ikke uddannet akademisk. Jeg er uddannet som politimand og har været det i 32 år. Men man skal heller ikke være raketprofessor for at læse de her nøgletal. Det er rent faktisk sådan, at når man går ind og kigger på dem, kan man se, at antallet af udvisninger siden 2019 er faldet, og at indvandringen er steget med 124 pct. Vil ordføreren benægte, at de tal, jeg lige har nævnt, rent faktisk er rigtige? Så er det ikke resultatet af en stram udlændingepolitik.

Derudover er jeg nødt til at sige til ordføreren, at dommen er faldet den 16. maj i Højesteret. Det vil sige, at man indtil nu har haft 5-6 uger til at bygge på eller dykke ned i en dom. Hvor lang tid skal man egentlig bruge? Hvis man nu har frem til den 1. august, har man 12 uger i alt; det er 3 måneder. (*Formanden*: Tak! Nu er tiden gået.) Ville det ikke være en relativt god periode at læse det i?

Kl. 11:27

Formanden (Søren Gade):

Tak! Jeg er nødt til at gøre opmærksom på – igen – at det handler om beslutningsforslag nr. B 9 om muligheden for at stille krav om håndtryk og respekt for danske samfundsnormer i offentlige institutioner, og jeg vil henstille til, at det er det, man spørger om. Man kan godt henvise til udlændingepolitikken, men det er ikke en generel debat om udlændingepolitik i Danmark.

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:27

Thomas Skriver Jensen (S):

Beklager, formand, men vi har også ventet længe på at komme i gang med de her debatter, og vi er nogle, der har glædet os og har kunnet konstatere alle mulige underlige udsagn på sociale medier, bl.a. fra Dansk Folkeparti. Så det er da fedt, at vi kan begynde at få styr på, hvad der betyder noget.

Når det kommer til spontant asyl, og når det kommer til mennesker, der sidder i venteposition og venter på at blive sendt hjem, og når det kommer til at tage initiativ, hvilket Socialdemokratiet jo gjorde, til, at der kan blive oprettet et udrejsecenter uden for Europas grænser i en tid, hvor alle andre – ahr, de fleste andre – grinede af os, så var det Socialdemokratiet, der bar de ting igennem. Det var ikke Dansk Folkeparti, for Dansk Folkeparti har ikke kunnet levere. Det kan vi jo konstatere i det borgerlige regeringsgrundlag, som hr. Troels Lund Poulsen fremlagde, for det adskiller sig overhovedet ikke fra det, og Dansk Folkeparti er jo dem, der er blevet slagtet i udlændingepolitikken i det.

Så jeg bliver bare nødt til at sige helt stilfærdigt, at dem, der trækker Danmark i den rigtige retning her, er Socialdemokratiet. Og undskyld, formand, jeg ved godt, at det ikke var det, vi skulle debattere, men nu har jeg hørt det et par gange, så jeg havde lige brug for at svare tilbage.

Kl. 11:28

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

Kl. 11:28

Jan Herskov (DF):

Tak for svaret, men det var ikke det, jeg spurgte om. Men jeg må sige, at du ikke er uden humor i forhold til Dansk Folkeparti. Jeg spurgte dig rent faktisk om noget andet. Der er den 16. maj faldet en højesteretsdom. Der er gået 5-6 uger indtil nu. Hvis man nu satte noget i værk med nogle embedsfolk, som sad og undersøgte den her dom frem til august måned, havde man 12 uger; det er 3 måneder. Hvor lang tid mener Socialdemokratiet egentlig man skal bruge for at bygge på eller dykke ned i eller undersøge eller finde ud af, hvad der står i en dom? Kirkeministeren er kommet med en meget klar udmelding. Der er en minister nu, der melder noget andet ud. Hvad mener du?

Kl. 11:29

Formanden (Søren Gade):

Det hedder: Hvad mener ordføreren? (*Jan Herskov* (DF): Jeg undskylder).

Thomas Skriver Jensen (S):

Nu siger jeg det bare igen: Jeg er ikke kalenderplanlægger, ej heller mellemleder i det offentlige Danmark. Det er ikke mig, der kommer til at svare på det der spørgsmål. Men jeg er da lige så optaget som Dansk Folkeparti af, at det her er noget, vi får klarhed omkring. For som jeg har sagt nogle gange i dag, er det noget, der også betyder noget for os. Jeg er glad for, at det også betyder noget for Dansk Folkeparti. Jeg håber, at Dansk Folkeparti aktivt også fortsat vil gå ind i den her værdidebat, som jo er vigtig. Men jeg kommer aldrig nogen sinde til at blive mellemleder i det offentlige, og derfor er det ikke mig, der kan svare på det der.

Kl. 11:29

Formanden (Søren Gade):

Hr. Dennis Flydtkjær, Danmarksdemokraterne. Værsgo.

Kl. 11:29

Dennis Flydtkjær (DD):

Mener Socialdemokratiet, at man, hvis man f.eks. er en skolebestyrelse, må stille krav til sine ansatte om, at hvis man arbejder det pågældende sted, skal man kunne give hånd til kollegaer, forældre eller de elever, der går på skolen? Altså, skal man have lov til at stille krav, hvis man er leder på en folkeskole, om, at dem, der arbejder der, skal kunne give hånd til alle køn?

Kl. 11:30

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:30

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg og Socialdemokratiet mener ikke, at vi skal give underlige islamistiske særhensyn, heller ikke ude på skoler. I Danmark giver vi hånd til hinanden. Det er sådan, vi hilser. Jeg skal ikke kunne afvise, at nogle hellere vil give en krammer. Jeg har noteret mig, efter jeg er blevet valgt herovre, at det er der mange københavnere der gør. Fred være med det. Men i Danmark hilser vi ordentligt på hinanden, og vi gør ikke forskel af religiøse årsager på baggrund af køn. Det tror jeg at ordføreren og jeg er enige om.

Kl. 11:30

Formanden (Søren Gade):

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 11:30

Dennis Flydtkjær (DD):

Det er jeg fuldstændig enig i, men det var bare ikke det, jeg spurgte til. Jeg spurgte faktisk ret konkret om en situation, hvor man er medlem af skolebestyrelsen på min lokale skole i Snebjerg og gerne vil stille et krav om, at hvis man skal arbejde på den her skole, skal man også kunne give hånd til andre kollegaer, forældre og elever af det modsatte køn. Det handler ikke om, om man synes, at det er i orden at give hånd eller ej, og at det er en vigtig værdi, men om, om man må stille det som krav, hvis man arbejder som ledelse på en skole.

Kl. 11:31

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 11:31

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg mener, at den enkelte skolebestyrelse skal drive skolebestyrelse, sådan som de synes er bedst. Jeg synes, det er hamrende vigtigt – og

det tror jeg at de fleste mennesker i Snebjerg også synes – at man giver hånd til hinanden, og at man ikke tager underlige islamistiske særhensyn. Det synes jeg er en vigtig værdi, og den bør man også stå på i Snebjerg.

Kl. 11:31

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Thomas Skriver Jensen fra Socialdemokratiet. Jeg byder nu velkommen til fru Lise Müller fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 11:31

(Ordfører)

Lise Müller (SF):

Tak for ordet, formand. Jeg har haft min gang her på det gamle slot i omtrent et årti i min egenskab af at være næstformand for SF, og i dag er det så min debut her på Folketingets talerstol, og det har jeg glædet mig til. Jeg håber selvfølgelig, at I vil tage godt imod mig, ligesom jeg håber, at vi får en rigtig god debat om de forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat. Jeg ser i hvert fald meget frem til debatten.

Højesteret afsagde for kort tid siden dom i en sag om, hvorvidt en folkeskole kan kræve, at lærerstuderende i praktik skal give håndtryk til alle voksne uanset køn, selv om det strider imod deres religion. Dommens konkrete rækkevidde og betydning er stadig ved at blive undersøgt, så den vil jeg ikke kloge mig for meget på. Jeg vil derimod gerne forholde mig lidt mere principielt til sagen.

For sagen handler ikke bare om håndtryk. Sagen handler om noget langt større, nemlig om, hvad der sker med et demokratisk samfund, hvis bærende institutioner som folkeskolen ikke kan stå på en grund af fælles ritualer, normer og omgangsformer – hvis omgangsformerne i stedet bliver genstand for forhandling, tilpasning eller individuelle særkrav, hvad enten de er religiøse, kulturelle eller politiske, for den sags skyld.

Folkeskolen lærer vores børn det mest basale og samtidig det vigtigste. Den lærer vores børn grundlæggende færdigheder i dansk og matematik, hvordan man er borger i et demokratisk samfund, og hvordan man indgår i et fællesskab, man ikke selv har defineret. Folkeskolen er et af de steder i vores samfund, hvor børn og unge mødes på tværs af sociale, kulturelle og økonomiske skel og tilegner sig en fælles basis af viden og almindelse, altså det, som binder os sammen. Her nytter det ikke noget, at private, religiøse og kulturelle overbevisninger står i vejen. Hvis en lærer kun vil give hånd til et bestemt køn af religiøse årsager, sender det jo et helt forkert signal til børnene. Hvad er det, børnene tager med sig videre? Hvad fortæller vi dem om ligestilling mellem kønnene og om mænd og kvinders relation og omgang i det offentlige rum?

Den her diskussion er yderst vigtig, og derfor vil jeg også gerne sige tak til Dansk Folkeparti og Mikkel Bjørn for at have fremsat forslaget. Som jeg nævnte i min indledning, er kloge folk i gang med at bygge på dommens konkrete rækkevidde og betydning, og derfor kan vi fra SF's side heller ikke støtte forslaget her i dag. Tak for ordet.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er en kort bemærkning til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:34

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Jeg vil egentlig bare spørge SF, om SF som en del af regeringen kan give en garanti for, at hvis juristerne oven i Ud-lændinge- og Integrationsministeriet læser den her dom igennem og konkluderer, at danske uddannelsesinstitutioner eller andre offentlige

institutioner ikke må stille krav om, at offentlige repræsentanter ansat i det offentlige giver hånd ligeværdigt til både mænd og kvinder, så vil regeringen gå ind og lovgive på det her område og sikre, at det selvfølgelig er et rimeligt og fair krav, vi kan stille til offentligt ansatte.

Kl. 11:35

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 11:35

Lise Müller (SF):

Tak for det spørgsmål. Jeg vil sige, at jeg synes, at jeg i min tale har gjort det rimelig klart, hvor vigtigt det her er for SF, og hvor alvorligt vi ser på sagen. Og vi afviser absolut ikke, at vi er villige til at lave lovgivning her.

Kl. 11:35

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 11:35

Mikkel Bjørn (DF):

Men det er ikke et svar på spørgsmålet. Spørgsmålet var meget konkret: Vil SF som en del af regeringen give en garanti for, at hvis retten stadfæster dommen om, at man ikke må kræve, at offentligt ansatte giver hånd, så vil regeringen skride ind med lovgivning, eller kan regeringen ikke give den garanti?

Kl. 11:35

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 11:35

Lise Müller (SF):

Jeg kan i hvert fald sige, at jeg ikke er jurist, og jeg har behov for at se, hvad rækkevidden og omfanget af den her dom er. Jeg afviser på ingen måde, at vi vil være villige til at være med til at lave lovgivning på det her område.

Kl. 11:36

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er ikke ønsket om flere korte bemærkninger. Tak til fru Lise Müller, SF, og måske en særlig tak for den første tale i Folketinget. (Lise Müller (SF): Tak). Næste ordfører er hr. Morten Dahlin, Venstre. Værsgo.

Kl. 11:36

(Ordfører)

Morten Dahlin (V):

Den 13. maj faldt der en dom i Højesteret, som udspringer fra Albertslund Kommune. Der var en muslimsk skolelærer, som havde nægtet at give hånd til sine mandlige kollegaer. Skolen tog en snak med hende. Hun holdt fast på, at det måtte hun ikke for sin religion, og så sagde skolen: Så stopper samarbejdet her. Den muslimske lærer tog sagen til det danske retssystem, og Højesteret har nu dømt, at der var tale om indirekte forskelsbehandling på grund af religion.

I Venstre accepterer vi selvfølgelig dommen fra Højesteret; det siger sig selv. Men når nu Højesteret er nået frem til den afgørelse, de er, og uanset hvad der er blevet forsøgt sagt heroppe fra talerstolen af både ministeren og Socialdemokratiet, så er Albertslund Kommune blevet dømt. De har gjort noget forkert. Og så er det, vi som lovgivere må tage ansvaret på os og gøre det, som kirkeministeren, som altså er minister i den nuværende socialdemokratiske regering, har foreslået at gøre, nemlig at lave loven om.

For det her handler jo om meget mere end et håndtryk. Det her handler om den værdikamp, der lige nu foregår i Danmark. For her i landet kan vi sagtens være uenige; det er vi danskere jo tit. Vi kan være uenige om, om skatten skal op eller ned, om der skal bygges en motorvej eller en jernbane, eller om man holder med Brøndby, FCK eller for tiden AGF. Men uanset vores uenigheder er der jo nogle værdier, som vi er fælles om, en kultur, der binder os sammen, en ånd, der skaber et fællesskab – Danmark. Men i alt for mange år har det været, som om vi har været bange for vores egen skygge. Vi har været nervøse for, om vi træder nogen over tæerne ved at være stolte af vores egen kultur. Og derfor har vi taget alt for mange særhensyn. Vi har rykket os på en række områder af sådan nogle misforståede hensyn. Af frygt for at blive kaldt racistiske har vi som samfund accepteret, at der er en gruppe mennesker med dybt udanske holdninger, der har fået lov til at diktere dagsordenen i vores samfundsinstitutioner. Og det er derfor, vi i dag ser kønsopdelt svømning i vores svømmehaller; det er derfor, vi ser social kontrol på vores gymnasier; det er derfor, vi ser folkeskolelærere, der kan nægte at give håndtryk til vejledere, kollegaer og forældre.

Når vi oplever det her tryk ind mod vores samfundsinstitutioner, er vores holdning, at vi bliver nødt til at trykke tilbage. For der er nogle grundlæggende ting, vi er enige om her i Danmark, uanset hvad vi ellers er uenige om. Og en af de ting er, at mænd og kvinder er lige, og at det selvfølgelig er helt i orden – ja, faktisk ikke engang bare i orden, det burde vel være et krav – at en samfundsinstitution som vores folkeskole siger til lærerne, altså dem, vi betror at uddanne vores børn, at her er mænd og kvinder lige, og derfor nægter du selvfølgelig ikke at røre ved dine mandlige kollegaer eller for den sags skyld at lægge hånden på skulderen på en mandlig elev, der begynder at græde. Vi kan ikke tage de her særhensyn hele tiden. Vi bliver nødt til at stå fast på vores værdier.

Jeg kan ikke forstå, at den venstrefløj, der i alle andre sager siger, at de kæmper ligestillingens kamp, bakker, når det kommer til islamiske særhensyn. Og jeg må indrømme, at den forestilling, som jeg synes vi har oplevet her i dag fra ministeren og den socialdemokratiske ordfører, er en smule sådan patetisk – hårde ord, hård retorik, hårde angreb, dog ingen hættetrojer. Alligevel, når det kommer til stykket, stemmer man forkert. Så stemmer man for at tage islamiske særhensyn, og man stemmer nej til at stå op for grundlæggende danske værdier. Man stemmer nej til at deltage i den værdikamp, man som ansvarlig minister og som ansvarligt parti burde tage del i, og gemmer sig bag fortolkninger, og jeg ved ikke hvad. Jeg synes, det er ærgerligt. I Venstre kan vi godt støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:40

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Der kom lige her til sidst et ønske om en kort bemærkning fra hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:40

Mikkel Bjørn (DF):

Ja, det var egentlig bare en kort bemærkning. Jeg vil selvfølgelig gerne takke for opbakningen til beslutningsforslaget. Vi er helt enige, og selvfølgelig burde det være logik for burhøns, at offentligt ansatte, repræsentanter for det offentlige Danmark, indordner sig under de mest grundlæggende danske normer og værdier, herunder at vi giver hånd til hinanden ligeværdigt, både mænd og kvinder. Og det skuffer mig såre, at Socialdemokratiet ikke vil være med til at stille det helt rimelige og retfærdige krav.

Så henviser man til en undersøgelse, der skal laves. Altså, man har i 10 år siddet og undersøgt, om bederum på offentlige uddannelsesinstitutioner kan lade sig gøre – i 10 år – og i 6 år har man siddet og undersøgt, om det kan lade sig gøre at forbyde bønnekald i det offentlige rum. Altså, det bliver jo et cirkus med alle de her

undersøgelser. Skulle vi ikke bare skride til handling i stedet for? Hvad mener ordføreren om det?

Kl. 11:41

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 11:41

Morten Dahlin (V):

Lad mig sige det meget klart: Når man opholder sig i Danmark, skal man overholde de grundlæggende danske værdier. Man skal indordne sig under den danske kultur, og en af de helt fundamentale ting i vores samfund er, at mænd og kvinder er lige meget værd, og at drenge ikke er mere værd end piger. Derfor kan vi selvfølgelig ikke have en situation, hvor en af vores bærende samfundsinstitutioner, nemlig folkeskolen, nu begynder at tage islamiske, ja, jeg vil nærmest sige islamistiske, særhensyn til mennesker, der ikke ønsker at indordne sig under det danske værdisæt.

Hvis man vil være her i Danmark – og man kan godt komme til Danmark udefra – så bliver man nødt til at overholde vores fælles spilleregler, og kan man ikke det, burde man finde sig et andet sted at være. Derfor er jeg helt enig med den socialdemokratiske minister, altså ikke ham, der har været på talerstolen i dag, men den anden socialdemokratiske minister, der har sagt, at man burde lave loven om. Jeg ville ønske – jeg ville ønske – at udlændingeministeren ville lytte lidt til sundheds- og kirkeministeren.

Kl. 11:42

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ønsker spørgeren en anden kort bemærkning? Nej, så har hr. Thomas Skriver Jensen, Socialdemokratiet, ordet for en kort bemærkning.

Kl. 11:42

Thomas Skriver Jensen (S):

Det er bare sådan til historieskrivningen, jeg gerne vil spørge hr. Morten Dahlin: Hvad er det, der har ændret sig i det sidste halve års tid eller de sidste par måneder? For hr. Morten Dahlin havde jo en position, hvor han, hvis han ønskede det, aktivt kunne have gjort noget for det her for nylig på forkant.

Vi tager den her debat på baggrund af en højesteretsdom. Derfor handler Socialdemokratiet. Hvis hr. Morten Dahlin længe har ment det her, så kunne han jo sådan set være gået i gang. Så hvad er det, der har ændret sig, selvfølgelig ud over at hr. Morten Dahlin ikke længere sidder i en ministerbil?

Kl. 11:43

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 11:43

Morten Dahlin (V):

Undskyld, hvis jeg ser lidt forbløffet ud. Det, der har ændret sig, er jo, at der den 13. maj kom en højesteretsdom. Albertslund Kommune reagerede på en måde, jeg mener er rigtig, og afskedigede den her medarbejder. Jeg tror, alle danskere stod og tænkte, at det var naturligt og godt klaret. Jeg tror endda, det var en socialdemokratisk ledet kommune på det tidspunkt. Godt klaret.

Så går Højesteret så ind og siger, at det er i modstrid med dansk lov, og det er det, der har ændret sig, altså at jeg så som lovgiver siger, at så må vi jo lave dansk lov om. Jeg er bare ærgerlig over, at Socialdemokratiet ikke er med på det. Man holder taler, man hidser sig op, man lægger videoer op i hættetrojer, og man sammenligner indvandrere med ukrudt, og jeg ved ikke hvad. Man provokerer og

provokerer i stedet for at stemme rigtigt nede i Folketingssalen. Jeg synes, det er en skam.

Kl. 11:43

Anden næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 11:43

Thomas Skriver Jensen (S):

Okay. Ordføreren gik ikke med mig sådan i den bagudvendte historieskrivning, men så lad os da gå til den fremadskuende historieskrivning: Hvis nu hr. Morten Dahlin en dag igen sidder i en ministerbil, igen bærer det ansvar, og der falder en højesteretsdom, kommer hr. Morten Dahlin så til at stemme for den her slags forslag, eller kommer han, præcis som Socialdemokratiet gør i den her sag, til at insistere på, at der er en ordentlig tolkning af en dom, inden vi lovgiver i Folketingssalen? For ellers er den her sag jo bare et tempel for teater af hr. Morten Dahlins underlige angreb.

Kl. 11:44

Anden næstformand (Karsten Hønge):
Tak! Ordføreren.

Kl. 11:44

Morten Dahlin (V):

Jeg vil sige to ting: Først og fremmest forholdt jeg mig til det bagudrettede. Jeg blev spurgt, hvad der havde ændret sig. Det, der har ændret sig, var, at der faldt en højesteretsdom den 13. maj. Den reagerer vi nu på. Og så vil jeg sige til det der med tolkningen: Det er jo ikke embedsmænd i Justitsministeriet, der står over dommerne i Højesteret. Højesteret har afsagt deres dom. Højesteret mener, at det, Albertslund Kommune gjorde, var indirekte forskelsbehandling. Jeg mener ikke, at det, Albertslund Kommune gjorde, skal være indirekte forskelsbehandling. Ergo ønsker jeg at lave loven om.

Kl. 11:45

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Så er der ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til hr. Morten Dahlin, Venstre. Næste ordfører er fru Pernille Vermund, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:45

(Ordfører)

Pernille Vermund (LA):

Tak, hr. formand.

»I Danmark er det sådan, at når demokrati og religion støder sammen, så er det Gud, der har vigepligt.«

Ordene er ikke mine. De er først udtalt af socialdemokraten hr. Mattias Tesfaye og efterfølgende gentaget, vistnok flere gange, af statsministeren. Men som så ofte før er der ret langt fra ord til handling i Socialdemokratiet. For igen i dag kan vi høre alle mulige forbehold fra såvel den socialdemokratiske minister som fra den socialdemokratiske ordfører, der på den ene side taler florumvundet om vigtigheden af at passe på danske værdier om demokrati og ligestilling og på den anden side nu afviser at stemme for et forslag, der sikrer netop de værdier. Er det konsekvensen af at danne regering med Radikale Venstre? Det kunne man jo fristes til at tænke. Men faktum er jo desværre, at det efterhånden bare er sådan, vi kender Socialdemokratiet: mange ord, ingen handling.

I Liberal Alliance er vi ikke i tvivl om, at det er religion og ikke vores demokrati, der skal vige, når de to støder sammen. Dansk lov skal ikke give plads til, at borgere kan bruge islam eller andre religioner som skjold for at fastholde retten til at diskriminere eller på anden måde knægte demokratiet i det offentlige. Det er ikke kun

Gud, der har vigepligt i mødet med demokratiet; det har Allah også. Liberal Alliance støtter forslaget.

Kl. 11:46

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Pernille Vermund, Liberal Alliance. Den næste ordfører er hr. Mohammad Rona, Moderaterne. Værsgo.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Mohammad Rona (M):

Tak for ordet. Jeg vil også gerne starte med at sige meget, meget klart, at vi i Moderaterne også grundlæggende mener, at håndtrykket betyder noget i Danmark. Det er jo en del af vores almindelige måde at møde hinanden på, og når vi giver hånd, viser vi også respekt. Vi viser, at vi træder ind i et fælles rum og møder en anden på lige vilkår. Det er en meget lille gestus, men den siger noget om den kultur, vi også er en del af.

For kultur handler ikke bare om store ord. Den findes også i hverdagen i de vaner, vi deler, i den måde, vi hilser på hinanden på, og i de forventninger, der gør, at et samfund hænger sammen uden hele tiden at skulle forklare sig selv.

Derfor skal vi heller ikke være bange for at sige, at håndtrykket har en særlig plads i Danmark. Det er en dansk omgangsform. Det er sådan, vi hilser på hinanden, og hvis man vil være en del af det danske samfund, må man også forstå, at der er nogle fælles normer, man forventes at træde ind i.

Den konkrete sag, som beslutningsforslaget også udspringer af, handler om to lærerstuderende, som af religiøse grunde ikke ville give hånd til mænd under deres praktik i Albertslund Kommune. Højesteret har afgjort, at Albertslund Kommune ikke skulle betale godtgørelse, og det synes jeg personligt også er rigtigt. For selvfølgelig skal en dansk offentlig institution kunne stå fast på helt almindelige danske normer. Det gælder særligt i folkeskolen, som også er en meget, meget vigtig institution i vores samfund. Folkeskolen skal ikke være et sted, hvor børn møder voksne, der signalerer afstand til helt almindelige danske omgangsformer.

Når det så er sagt, er der også noget andet, der er vigtigt for os i Moderaterne, og det er, at vi lovgiver seriøst i Folketinget. Vi skal ikke bare vedtage et beslutningsforslag, fordi der har været en enkelt sag, men vi skal kigge på, hvad dommen rent juridisk betyder, og hvad der egentlig er behov for at ændre. Man kan godt både have en klar politisk holdning og lave ordentlig lovgivning. Vi kan sagtens sige tydeligt, at håndtrykket betyder noget i Danmark, for det gør det, men samtidig må vi også insistere på, at lovgivningen skal bygge på et gennearbejdet grundlag.

Jurister er allerede i gang med at kigge på højesteretsdommen, og dette er også blevet nævnt flere gange. Jeg synes, der skal være ro og tid til, at de kan få kigget på dommen. Men jeg står fast på, at håndtrykket er en del af en dansk kultur og også er en helt almindelig dansk omgangsform, og offentlige institutioner skal kunne værne om de normer, som vores samfund bygger på.

Når det så er sagt, mener jeg også, at Folketinget ikke skal lovgive, før den juridiske vurdering er færdig. Derfor kan Moderaterne ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er en kort bemærkning til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg vil egentlig bare høre hr. Mohammad Rona, hvor længe regeringen kan leve med en situation, hvis det er den situation, vi står i, hvor offentlige institutioner ikke kan stille krav om håndtryk. Ville man kunne leve med det i et års tid? Ville man kunne leve med det i potentielt 10 år endnu? Altså, hvor lang tid ville man kunne leve med en sådan situation, helt uafhængigt af Højesterets dom her? Hvor længe ville man kunne acceptere en sådan situation i Danmark?

Kl. 11:50

Anden næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 11:50

Mohammad Rona (M):

Jeg synes faktisk, det er et godt spørgsmål. For når der kommer sådan en type dom her, er vi jo også nødt til som ansvarlig regering at reagere på det her. Nu kunne jeg jo godt høre, at der har været alle mulige forskellige undersøgelser før vores tid og før min tid osv., der er blevet sat i gang. Men det er klart, at hvis jeg skal komme med et konkret budskab, vil jeg sige, at 10 år nok er for lang tid at vente. Og det er jo klart, at lige så snart det her bliver færdiggjort, synes jeg, vi skal kigge på, hvordan og hvorledes vi kan arbejde hen imod det her, fordi det her skaber noget forvirring ude i de forskellige institutioner, og det skal det ikke.

Kl. 11:50

Anden næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 11:51

Mikkel Bjørn (DF):

Ja, 10 år er nok for længe at vente. Men lad mig stille et meget konkret spørgsmål: Er det også for længe at vente halvandet år eller 2 år? For jeg vil gerne høre, om det her er noget, regeringen reelt har tænkt sig at rykke på i den her regeringsperiode, eller om vi taler om en undersøgelse, der har et udløb, efter at regeringen er faldet.

Kl. 11:51

Anden næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 11:51

Mohammad Rona (M):

Med al respekt, hr. Mikkel Bjørn, er det svært for mig at komme med en fuldstændig konkret dato og et klokkeslæt og alt muligt andet på, hvornår det ville være mest givtigt at der kom en eller anden form for afklaring fra regeringen.

Jeg siger bare helt konkret, og jeg siger også det, som ministeren og andre ordførere har sagt flere gange, at det her er noget, vi tager dybt, dybt seriøst, og derfor bliver det her jo også kigget igennem, men det handler også om, at vi på et tidspunkt inden alt for længe får en afklaring af, hvad næste step kan være i den her proces.

Kl. 11:52

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til hr. Lars Boje Mathiesen, Borgerne Parti.

Kl. 11:52

Lars Boje Mathiesen (BP):

Jeg har været i Folketinget siden 2019, og min erfaring er, at når regeringen tager noget dybt seriøst og dybt alvorligt, kan den faktisk

agere ret hurtigt, hvis den har en interesse i det. Vi har hastebehandlet ting, vi har endda stemt ting igennem i den her uge, som er blevet hastebehandlet på et par uger. Så hvis der er noget, der er en prioritering for en regering, kan den godt handle. Det er der, min bekymring ligger i forbindelse med det her, for der er rigtig mange – og jeg kommer ude fra den verden – både folkeskoler, børnehaver og andre institutioner, som står i et vakuum, når de nu møder ind igen til august, i forbindelse med hvordan de skal håndtere de her ting. Det synes jeg ikke vi kan være bekendt. Og den her dom gør, at vi bliver nødt til at handle på det. Derfor kunne jeg godt tænke mig at sige, at når nu ordføreren siger, at det ligger højt på prioriteringslisten, vil man så fra Moderaternes side følge op og presse på, så der altså bliver handlet på det her hen over sommeren, således at vi måske til august kan behandle de her ting?

Kl. 11:53

Anden næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 11:53

Mohammad Rona (M):

Jeg tror, det er vigtigt at understrege, at det her er en prioritering. I forhold til vores offentlige institutioner har spørgeren sådan set ret i, at spørgsmålet er, hvordan de egentlig skal agere efter sådan en type dom. Jeg kommer ikke til at stå her på talerstolen og give garantier for, at jeg vil presse en minister eller presse en regering, men det er klart, at det er enormt vigtigt, hvordan man skal agere i det her i fremtiden. Derfor er jeg rigtig glad for, at der nu bliver sat en undersøgelse i gang i forhold til at undersøge dommen, og så må vi tage bestik af situationen og finde ud af, hvad der så skal ske efterfølgende.

Kl. 11:53

Anden næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 11:53

Lars Boje Mathiesen (BP):

Der er ikke nogen grund til at stå og lave skuespil i Folketingssalen. Hvis regeringen ønskede det, kunne den selvfølgelig godt have en juridisk vurdering klar hen over sommerferien. Nogle gange kan de jo lave de der juridiske vurderinger på en eller to eller tre uger. Så det er derfor, at vi siger, at muligheden jo er der, hvis prioriteringen er der. Nu er ordføreren jo ordfører for Moderaterne, og så vil jeg gerne spørge ind til, hvor vigtigt det er for Moderaterne. Er det her noget, som de går til, når de sidder og snakker med de andre partier og snakker med ministeren, som man jo gør i en regering? Sidder man og snakker om, at man bliver nødt til at handle på det her nu?

Kl. 11:54

Anden næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 11:54

Mohammad Rona (M):

Ja, vi snakker om mange gode ting. Nu er ministeren jo lige tiltrådt, og vi havde et rigtig godt ordførermøde her den anden dag, så det er netop nogle af de her ting, vi tager højde for. Man skal også lige huske på, at en af de ting, vi synes var enormt vigtige, var f.eks. ægteskab mellem fætter og kusine, som vi relativt hurtigt fik på plads. Så kom der så et valg, så vi fik ikke nået at lovgive omkring det, men det kommer også. Så når der er ting, der er vigtige for både os, men også for regeringen, så går det stærkt.

Kl. 11:54

Kl. 11:57

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Christian Vigilius, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:54

Kl. 11:57

Christian Vigilius (KF):

Ordføreren lægger vægt på, at der skal være en juridisk undersøgelse af det her, før man vil tage stilling til det. Det er jo fuldstændig korrekt, at den her diskussion er delvis juridisk. Det anerkender jeg hundrede procent. Men jeg er lidt nysgerrig på, hvad hr. Mohammad Ronas og Moderaternes principielle tilgang til det her er. Det er jo helt legitimt at mene, at man rent politisk ikke skal lovgive om, at det bør være et krav, at man giver et håndtryk i officielle sammenhænge. Så hvis vi ser bort fra det juridiske blot et kort øjeblik, er jeg nysgerrig på ordførerens principielle og politiske holdning til det her spørgsmål.

Kl. 11:55

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 11:55

Mohammad Rona (M):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Det synes jeg at jeg sådan set lagde ret meget vægt på, altså at jeg synes, at et håndtryk er en dansk måde at hilse på hinanden på. Det er en dansk måde mellem mænd og kvinder. Så det er bare for at sige, at der ikke er noget i det her, som jeg synes er underligt, ud over at man så har haft to muslimske medborgere, som har haft en anden holdning til det her. Det har Højesteret så nu haft en vurdering af, og heldigvis blev det sådan, at Albertslund Kommune ikke skulle give en godtgørelse for noget af det her. Så når det så er sagt, er jeg jo sådan set helt på linje med mange af mine ordførerkolleger, der også har været på talerstolen i dag, også gode kollegaer fra blå blok, i, at det her er en dansk tradition, og den skal vi selvfølgelig holde fast i, uanset hvordan og hvorledes.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ønsker hr. Christian Vigilius sin anden korte bemærkning? Ja. Så skal han lige huske at trykke sig ind. Jeg er helt sikker på, at det lige er en tillæring. Værsgo.

Kl. 11:56

Christian Vigilius (KF):

Bare for at være sikker på, at jeg har forstået det korrekt, vil jeg spørge, om vi godt kan forvente, at når den her juridiske undersøgelse er færdig, vil Moderaterne stemme for, at der skal lovgives om, at det skal være et krav, at man giver et håndtryk.

Kl. 11:57

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 11:57

Mohammad Rona (M):

Det er svært at sige ja eller nej til. Det kommer jo meget an på, hvordan vi fire partier agerer i det her. Vi er fire forskellige partier, og vi har jo fire forskellige grundholdninger, også på udlændingeområdet. Så det kommer selvfølgelig meget an på, hvordan vi som regering kommer til at stille os her.

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Dennis Flydtkjær, Danmarksdemokraterne.

Dennis Flydtkjær (DD):

Tak for ordet. Hr. Mohammad Rona siger til sidst i sin ordførertale, at offentlige institutioner skal kunne værne om danske normer og danske værdier. Det er jeg hundrede procent enig i. Men hvordan skal de kunne værne om danske normer og værdier, hvis de ikke bl.a. må kunne stille krav om, at på den her institution – en skole, eller det kunne være en kulturinstitution – giver man hånd? Så er vi tilbage ved grundessensen i beslutningsforslaget, nemlig at man skal have mulighed for at kunne stille det her krav. Så når Moderaterne siger, at man skal kunne have mulighed for som institution at kunne værne om det her, hvorfor er det så præcis, man ikke vil give muligheden for at værne om danske normer og kulturelle ting?

Kl. 11:58

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 11:58

Mohammad Rona (M):

Der er ingen hemmelighed i, at jeg ikke er stor fortalere for særhensyn på nogen som helst måde. Det har jeg udtalt flere gange, og det siger jeg også gerne meget, meget højt her: Jeg er ikke fortalere for religiøse særhensyn på nogen som helst måde. Men det er jo klart, som ministeren og andre gode ordførere sådan set har påpeget flere gange i dag, at det handler om, at vi i første omgang får embedsværket til at få mulighed for at læse og nærlæse dommen, så vi kan se, hvad næste skridt så kan være efterfølgende.

Kl. 11:58

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 11:58

Dennis Flydtkjær (DD):

For mig handler det slet ikke om, at der har været en dom i Højesteret. Det handler om, om vi ret bogstavelig talt skal give mulighed for, at en offentlig institution skal kunne stille som krav, at der giver man hånd. Så ligemeget om der har været en dom eller ej, kan man jo godt give den mulighed til bl.a. en folkeskole, at de stiller det krav, at hvis man er ansat som lærer, giver man hånd til forældre eller andre kollegaer eller børn af det modsatte køn. Uanset om der har været en dom eller ej, vil Moderaterne så ikke være med til at gøre det, ordføreren selv siger i sin ordførertale, nemlig at sikre, at man skal kunne værne om danske værdier og normer?

Kl. 11:59

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 11:59

Mohammad Rona (M):

Jo, men nu handler beslutningsforslaget også om dommen. Derfor er jeg jo også nødt til at holde fast i det, jeg har sagt flere gange i dag, og det er, at jeg synes, det er godt, at Albertslund Kommune fik noget medvind i forhold til det her. Jeg synes, det er meget, meget ærgerligt, at Højesterets dom er faldet ud, som den er faldet ud, og det er jo også derfor, at der jo flere gange også fra ministerens side er blevet sagt, at nu kigger embedsværket dommen igennem, og så må vi tage bestik af det efterfølgende.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Mohammad Rona, Moderaterne. Næste ordfører er hr. Christian Vigilius, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:59

(Ordfører)

Christian Vigilius (KF):

Tak for ordet. Et håndtryk er et tegn på anerkendelse, ligeværd og fælles omgangsformer. Her gælder den samme respekt for mænd og kvinder. Det er vigtigt for mig at understrege, at det jo ikke er selve håndtrykket, der er afgørende. Selvfølgelig kan man være dansker og respektere kvinder og være en del af fællesskabet uden at give hånd, hver gang man hilser. Der kan være sygdom, handicap eller sundhedshensyn. Det er jo heller ikke det, den her debat handler om.

Det centrale er, hvad den dogmatiske og konsekvente afvisning af håndtryk på tværs af kønnene afspejler: uligeværd, religiøse dogmer og et forkvaklet kvindesyn. Det er let at sige, at man går ind for ligestilling, men her får vi syn for sagen, når nogle af hensyn til islams forskrifter nægter at møde det modsatte køn med samme respekt. Derfor er det fundamentalt udansk. Det handler ikke om, hvorvidt alle altid skal give hånd. Det handler om, hvorvidt offentlige institutioner og arbejdsgivere skal kunne sige, at her hilser vi på hinanden på samme måde, kvinder og mænd, borgere og medborgere, lærere og elever – ikke med én norm for mænd og én anden for kvinder.

Baggrunden er, som det også er blevet debatteret flittigt, Højesterets dom i håndtryksagen, hvor en lærerstuderende ikke ville give hånd til en mandlig lærer af religiøse årsager. Højesteret fandt, at skolens krav havde et sagligt formål om ligebehandling, men at kommunen ikke havde bevist, at det var nødvendigt i den konkrete situation. Den juridiske præcisering skal tages alvorligt, men politisk efterlader dommen et spørgsmål: Skal en dansk skole, en offentlig institution eller en arbejdsgiver stå så usikkert, når man forsøger at fastholde en almindelig kønsneutral omgangsform? Det mener vi ikke. For Danmark er ikke kun love og paragraffer. Danmark er også kultur og normer. Hvis de normer langsomt viger for religiøse særhensyn, uden at vi politisk tør sige fra, handler det ikke længere kun om et håndtryk; så handler det om, hvilket samfund vi er ved at blive.

Jeg skal også være ærlig og sige, at jeg godt forstår, hvis mange danskere synes, at det er mærkeligt at skulle lovgive om det her. Det synes jeg egentlig også selv. Det er absurd at skulle lovgive om noget, som vi altid har taget for givet: at mænd og kvinder selvfølgelig kan give hånd til hinanden. Men vi skal huske, hvorfor det overhovedet er blevet nødvendigt. Det er, fordi der i Danmark findes miljøer, hvor man bærer på en kultur med værdier, der i bund og grund er udanske, hvor islamiske dogmer sættes over ligestilling, og hvor det danske fællesskab forventes at bøje sig, i stedet for at den enkelte tilpasser sig fællesskabet. Det er et misforstået hensyn, hvis vi foregøgler mennesker med en anden religiøs eller kulturel baggrund, at det er i orden ikke at ville give hånd til det modsatte køn her i landet. Selvfølgelig er det ikke det. Det er at stikke dem blå i øjnene. Og det er kontraproduktivt for de mange indvandrere, som vi gerne vil have skal blive en del af Danmark.

Jeg så helst, at vi slet ikke havde behov for at lovgive om det her, men hvis ikke vi siger fra, bliver de danske normer og værdier rykket tøddel for tøddel, ikke på en gang, men gennem små eftergivelser, som hver især kan lyde uskyldige, men som samlet svækker det fælles. Religionsfrihed betyder, at man må tro, hvad man vil. Det betyder *ikke*, at danske institutioner skal bøje sig for udefrakommende religiøse særkrav. Det betyder *ikke*, at ligestillingen mellem mænd og kvinder skal relativiseres, hver gang den møder en religiøs begrundelse.

Vi skal selvfølgelig ikke lovgive om ethvert høflighedsritual, men når en almindelig dansk omgangsform bliver gjort til et juridisk problem, fordi den kolliderer med en udefrakommende religiøs kønsnorm, har vi pligt til at tage stilling. Fælles normer skal have større vægt, ligestilling skal have større vægt, offentlige institutioners autoritet skal have større vægt, og dansk kultur skal have større selvtilid. Så vi vil fra Det Konservative Folkepartis side gerne kvittere for beslutningsforslaget, og vi støtter op om det.

Kl. 12:04

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er en kort bemærkning til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:04

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg vil bare takke for opbakningen til beslutningsforslaget. Jeg synes, det er godt, at vi danner så meget borgerlig opposition på det her helt centrale og vigtige værdipolitiske område. Mens Socialdemokratiet og regeringen – venstrefløjen – svigter, står de borgerlige partier sammen om, at vi selvfølgelig skal kunne kræve, at man giver hånd som repræsentant for det offentlige Danmark. Det synes jeg er stærkt; det synes jeg er vigtigt. Så må Socialdemokratiet sejle deres egen sø med deres svigt på det her område.

Kl. 12:05

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:05

Christian Vigilius (KF):

Jeg vil sige tak til ordføreren for kommentaren, og jeg kan erklære mig fuldstændig enig. Jeg synes, det er utrolig bekymrende, at vi nu har fået en regering, som åbenlyst ikke kommer til at tage hånd om de kæmpe problemer, vi har på udlændingområdet. Det giver jo egentlig sig selv, når det er, at man danner regering sammen med nogle partier, som er gået til valg på at ville føre en slappere udlændingepolitik. Det er nogle af de partier, der i årevis har talt om, at vi behandler udlændinge for hårdt, og som ikke vil anerkende, at vi har kæmpestore integrationsproblemer. Så jeg kvitterer for kommentaren, og jeg er fuldstændig enig.

Kl. 12:05

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Så er den næste korte bemærkning til hr. Lars Boje Mathiesen, Borgernes Parti.

Kl. 12:05

Lars Boje Mathiesen (BP):

Tak for en god tale. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til, om der også er sket sådan en erkendelse – nu havde Socialdemokratiet i sidste periode den tredje erkendelse – hos De Konservative. For det er gode takter, som jeg synes at jeg hører, men udfordringen er jo, at de her problemer i Danmark er kommet, fordi der er kommet for mange hertil og mange af dem har fået statsborgerskab og vi ikke har sat gang i en remigration af de her.

Erkender Det Konservative Folkeparti også, at Det Konservative Folkeparti har været for slappe på det her område, altså ved at tildele statsborgerskaber i en lind strøm til mennesker, som nu er her, og som medfører islam, som skaber de her problemer?

Kl. 12:06

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:06

Christian Vigilius (KF):

Det Konservative Folkeparti står vagt om en stram udlændingepolitik og har også som politik, at vi skal være meget påpasselige med, hvem det er, vi giver statsborgerskaber. Det er også derfor, at vi i Det Konservative Folkeparti er bekymrede for de meldinger, som vi indtil videre har fået fra udlændingeministeren, som ikke vil svare på, hvorvidt det skal være nemmere eller sværere at få statsborgerskab.

Jeg vil sige så meget til ordføreren, at der ikke er nogen tvivl hos Det Konservative Folkeparti: Det skal selvfølgelig være svært at få et statsborgerskab, for det er et privilegium at blive dansk statsborger.

Kl. 12:06

Anden næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 12:06

Lars Boje Mathiesen (BP):

Ja, og det er der, hvor kæden er hoppet lidt af for mig, for der er forskel på den konservative retorik og så handlingen. Jeg har siddet i Folketinget siden 2019. Konservative har år efter år efter år stemt for statsborgerskaber til folk, som medbringer islam til Danmark. Så det er derfor, jeg spørger ind til, om der er den erkendelse af, at det har været forkert at give alle de statsborgerskaber, som Konservative har stemt for. Eller synes Konservative, at det har været fint? Og mener Konservative stadig væk, at det er okay, at man har givet alle de statsborgerskaber?

Kl. 12:07

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Jeg kan se på ordføreren, at ordføreren ønsker at svare, men jeg vil sige, at det ligger ved siden af det, som vi diskuterer i dagsordenen. Så det er helt frit for ordføreren, om ordføreren vil sige, at det ligger uden for dagsordenen, og derfor ikke ønsker at svare.

Ordet er hr. Christian Vigilius'.

Kl. 12:07

Christian Vigilius (KF):

Jeg kan i hvert fald sige så meget til ordføreren, at Det Konservative Folkeparti synes, det er vigtigt, at vi får strammet op på reglerne omkring statsborgerskab. I øvrigt synes vi jo, at man skal udræde af statsborgerretskonventionen, så det bliver muligt rent faktisk at fragte danske statsborgere deres statsborgerskab.

Kl. 12:08

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Så er der ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til hr. Christian Vigilius, Det Konservative Folkeparti. Næste ordfører er fru Sinem Dybvad Demir, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:08

(Ordfører)

Sinem Dybvad Demir (EL):

Tak for ordet. Lad mig begynde med det, som burde være helt ukontroversielt: Alle køn er lige meget værd, ingen skal behandles ringere på baggrund af deres køn, deres religion, deres seksualitet eller deres etnicitet. Det er et grundlæggende princip for os i Enhedslisten, og det er et princip, vi forsvare hver eneste dag.

Spørgsmålet her er, hvordan vi bedst forsvare det princip. For Enhedslisten er svaret ikke mere regulering fra Christiansborg. Vi mener ikke, at det er Folketingets opgave at lovgive om, hvordan mennesker hilser på hinanden på danske arbejdspladser. Vi mener ikke, at Folketinget skal fungere som en eller anden hr-afdeling for landets kommuner, skoler, institutioner og virksomheder. Det er

arbejdsmarkedets parter og de enkelte arbejdspladser med dets ledelser, samarbejdsudvalg, tillidsrepræsentanter og personalepolitikker, der har den opgave, altså er der allerede redskaber til at håndtere situationer, hvor en medarbejders adfærd giver problemer i forhold til arbejdspladsens værdier eller opgaver.

Når Folketinget begynder at lovgive om konkrete sociale normer på arbejdspladserne, bevæger vi os ind på et område, som jeg ikke mener tilfalder os politikere at bevæge os ind på. Derfor bliver jeg også nødt til at sige, at for mig at se hersker der ingen tvivl om intentionerne bag forslaget fra Dansk Folkeparti. Når Dansk Folkeparti ønsker at gennemføre et krav om obligatoriske håndtryk på arbejdspladserne eller et forbud mod kønsopdelt svømning i svømmehaller, er formålet først og fremmest at mistænkeliggøre og fremmedgøre vores muslimske medborgere.

Det her forslag handler ikke om ligestilling for Dansk Folkeparti, på trods af at der i bemærkningerne til beslutningsforslaget her er fine ord om ligebehandling mellem mænd og kvinder, integration og meget andet. Det er let gennemskuelig camouflage af det, som har været Dansk Folkepartis mærkesag nummer et siden partiets grundlæggelse, nemlig forfølgelse af bestemte etniske og religiøse minoriteter i vores land. Det er også derfor, jeg står her som arbejdsmarkedsordfører. Jeg mener, at det her egentlig er arbejdsmarkedspolitik, og jeg er derfor uforstående over for, at det skal tages inden for udlændinge- og integrationsområdet.

Den kampagne, Dansk Folkeparti forsøger at køre, og den hetz, Dansk Folkeparti kører, bliver Enhedslisten aldrig en del af, så vi stemmer naturligvis imod det her beslutningsforslag.

Kl. 12:11

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er en kort bemærkning til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:11

Mikkel Bjørn (DF):

Jamen nu er maskefaldet da for alvor åbenlyst. Det her er Socialdemokratiets parlamentariske grundlag i regeringen, der står og kalder det en hetz og en forfølgelse af minoriteter, at man ude på offentlige uddannelsesinstitutioner behandler mænd og kvinder ligeværdigt. Min egen fysiklærer i gymnasiet var den censor, der for få år siden ikke ville give hånd til sine unge kvindelige nyuddannede studenter, men gerne ville gøre det til sine mandlige, fordi han anså mændene for at være mere værd end kvinderne. Og det kalder Enhedslisten en forfølgelse af minoriteter, at vi ikke accepterer et sådant fænomen ude på vores offentlige uddannelsesinstitutioner. Det synes jeg ærlig talt afslører meget om Enhedslistens syn på ligeværdet mellem mænd og kvinder, at man ikke vil stadfæste et så simpelt princip, at vi selvfølgelig behandler mænd og kvinder ligeværdigt ude på offentlige uddannelsesinstitutioner.

Kl. 12:12

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:12

Sinem Dybvad Demir (EL):

I Enhedslisten har vi et princip om, at alle køn er lige meget værd. Derfor er jeg uforstående over for ordførerens måde at stille spørgsmål på, for det har jeg allerede understreget. Personligt foretrækker jeg både at give håndtryk og krammere. Det er der nogle der ikke vil. Hvis der ude på en uddannelsesinstitution er et tilfælde med en medarbejder, der ikke passer med de personalepolitikker, der er på den arbejdsplads, så må de tage det ude på den enkelte arbejdsplads. Jeg mener ikke, at vi fra Folketinget på den måde skal lege en eller anden form for hr-afdeling og begynde at diktere, hvordan de

forskellige arbejdspladser arbejdspladskultur skal være. Det har de samarbejdsudvalg m.v. til, og de kan tage det der.

Kl. 12:16

Må jeg fortsætte meget kort? (*Anden næstformand* (Karsten Hønge): Jeg vil gerne have, at du slutter af ret hurtigt). Super. (*Anden næstformand* (Karsten Hønge): Det er det, jeg prøver at signalere – at man lige får lov til at afslutte sine sætninger, så det ikke bliver alt for abrupt). Jeg kan nok få lov at fortsætte.

Kl. 12:13

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Vi prøver igen. Hr. Mikkel Bjørn for den anden korte bemærkning.

Kl. 12:13

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg ved snart ikke, hvad jeg skal sige. Det her giver jo ingen mening. Socialdemokratiets slyngveninder i Enhedslisten, altså dem, der danner parlamentarisk grundlag for den socialdemokratiske regering, vil ikke stille krav om, at vi selvfølgelig ude på offentlige uddannelsesinstitutioner – blandt offentligt ansatte, som er repræsentanter for det offentlige Danmark – behandler mænd og kvinder ligeværdigt, behandler vores unge mandlige studenter og kvindelige studenter med samme værdighed, behandler vores unge og børn i offentlige uddannelsesinstitutioner ligeværdigt, hvad end de er mænd eller kvinder. Det synes jeg ærlig talt siger meget om regeringens udlændingepolitik.

Kl. 12:14

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:14

Sinem Dybvad Demir (EL):

Vi har medudvalg i det offentlige arbejdsmarkedssystem i Danmark, og jeg synes, at den her type ting, der handler om bestemte ansattes adfærd på arbejdspladser, i det her tilfælde, hvor der er tale om det offentlige, kan man tage i medudvalg. Jeg synes, det er, for at sige det mildt, spild af Folketingets tid, at vi nu på anden time skal lege hr.-afdeling herfra. Der er tale om en forsvindende lille minoritet af de offentligt ansatte, der ikke vil give hånd. Men nu har vi brugt 2 timer allerede.

Kl. 12:15

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til hr. Lars Boje Mathiesen, Borgerne Parti.

Kl. 12:15

Lars Boje Mathiesen (BP):

Det fremgår tydeligt, at Enhedslisten sætter islamisternes levevis over danskernes og over Danmark. Det står soleklart. Og Enhedslistens undskyldning er, at vi ikke inde fra Folketinget skal diktere, hvordan de enkelte institutioner skal agere, men det afslører jo, at man overhovedet ikke har læst beslutningsforslaget. For i beslutningsforslaget står der, at man skal kunne give de her institutioner mulighed for det.

Det er ikke et diktat herindefra, så det er ikke en indblanding. Men Højesterets dom gjorde jo, at de her institutioner ikke har den mulighed for at gøre det, uden at de risikerer at blive straffet. Så det, det handler om, er at give institutionerne mere magt og flere muligheder til at indrette sig, som de finder det rigtigt.

Kl. 12:16

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Sinem Dybvad Demir (EL):

Jeg mener, vi fra Enhedslistens side netop respekterer den måde, vores arbejdspladser fungerer på med den danske model og med arbejdsmarkedets parter. Jeg mener ikke, at vi herindefra skal lovgive om, hvordan de sociale normer skal være på de forskellige arbejdspladser i vores land.

Kl. 12:16

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 12:16

Lars Boje Mathiesen (BP):

Men det er jo netop på grund af Højesterets dom, at institutionerne derude ikke kan indrette sig, som de ønsker, og det bliver vi da som lovgivere nødt til at tage stilling til.

Der ligger en højesteretsdom, som siger, at religiøse hensyn står over den måde, som institutioner ønsker at indrette sig på. Det tager vi så stilling til, og vi siger: Det duer ikke, for den enkelte folkeskole skal selvfølgelig have mulighed for at indrette sig, som den ønsker, og hvis de ønsker, at deres ansatte skal give håndtryk, skal de kunne kræve, at det er det dét, man gør. Så står Enhedslistens ordfører og siger, at vi ikke skal diktere det herindefra, men det er jo ikke det, det handler om. Har man ikke læst det?

Kl. 12:17

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:17

Sinem Dybvad Demir (EL):

Tak for ordførerens bekymring for, hvorvidt jeg har læst beslutningsforslaget. Jeg har læst beslutningsforslaget, og jeg vælger derfor at gentage mit svar, nemlig at jeg ikke synes, at vi skal lege hr.-afdeling herinde fra Christiansborg.

Kl. 12:17

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Christian Vigilius, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:17

Christian Vigilius (KF):

Ordføreren nævnte i sin tale, at de udlændingestramninger, der har været de sidste mange år, er udtryk for en stigmatisering af etniske minoriteter. I virkeligheden har jeg to spørgsmål, og det første er: Mener beskæftigelsesordføreren, at det er muligt at lave udlændingestramninger, uden at det er en form for stigma? Det andet spørgsmål er: Vil ordføreren ydermere forklare, hvordan det er et udtryk for stigma, at man laver et krav om, at man skal give håndtryk?

Kl. 12:18

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:18

Sinem Dybvad Demir (EL):

Jeg starter lige med det sidste, for det handler om beslutningsforslaget her. Det er for mig meget tydeligt at se, at det, at Dansk Folkeparti fremsætter et beslutningsforslag, der omhandler en meget, meget forsvindende lille minoritet af de offentlige ansatte, er at forsøge at puste til ilden, så vi endnu en gang har et beslutningsforslag, der handler om udlændingepolitik. Det er egentlig det, jeg synes er ærgerligt, altså at vi gang på gang på grund af meget, meget få

mennesker skal stå her og bruge så lang tid på det, for så virker det, som om spørgsmålet og problemet er meget større og omfatter mange flere mennesker, end det egentlig gør. Det er det, jeg synes er stigmatiserende og ærgerligt. Jeg kender personligt ikke nogen, der ikke vil give hånd, og jeg kender egentlig ret mange muslimer, og det viser egentlig, at problemet ikke er så stort, som vi lidt giver udtryk for herinde i salen.

Kl. 12:19

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ønsker hr. Christian Vigilius ordet for sin anden korte bemærkning? Man skal lige huske at trykke. Værsgo.

Kl. 12:19

Christian Vigilius (KF):

Tak for det. Jeg synes ikke, ordføreren svarede på spørgsmålet. Jeg synes, det blev lidt udenomssnak. Selvfølgelig vil der være lovgivning, som omfatter mange mennesker, og der vil være lovgivning, der ikke omfatter særlig mange mennesker. Det, som jeg er nysgerrig på, er, om ordføreren kan forklare, hvordan det er et udtryk for stigma, at man gerne vil have, at mænd og kvinder skal give hånd til hinanden. Det ville være fordelagtigt med et svar, der ikke handler så meget om, hvem afsenderen af beslutningsforslaget er, men om substansen i forslaget.

Kl. 12:19

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:19

Sinem Dybvad Demir (EL):

Der er her tale om proportioner, og det var derfor, jeg tidligere tog det eksempel. Hvad angår at give håndtryk mellem de forskellige køn, der nu er, synes jeg ikke, vi kan lovgive om håndtryk. Håndtryk er også en hilseform, jeg godt kan lide. Jeg kan også rigtig godt lide at give folk et kram, men jeg mener ikke, at vi skal lovgive om, hvordan andre mennesker skal hilse på hinanden.

Kl. 12:20

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Det næste korte bemærkning er til fru Nadja Natalie Isaksen, uden for grupperne.

Kl. 12:20

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Det bekymrer mig rigtig meget, at Enhedslistens ordfører ikke mener, at der er tale om et problem her; at ordføreren legitimerer religiøse særhensyn, islamiske særhensyn, i forhold til noget så basalt som et håndtryk. Håndtrykket er et kulturelt fænomen. Det er en del af det danske samfund. Det er en del af vores kultur. Jeg anerkender da også, at ordføreren siger, og er enig med ordføreren i, at det er trist, at vi skal lovgive om det her, for det er det. Men det er jo et udtryk for og en konsekvens af den forføjede udlændingepolitik, som er blevet ført i årevis. Anerkender ordføreren ikke det?

Kl. 12:21

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:21

Sinem Dybvad Demir (EL):

Hvis jeg skal anerkende det og på den måde have samme syn på den danske udlændingepolitik, bliver jeg nødt til at sige nej. Jeg tror, vi ligger lidt langt fra hinanden, i forhold til hvad vi mener om, hvordan udlændingepolitikken i Danmark skal føres.

I forhold til det andet spørgsmål vil jeg sige: I og med at der er tale om en forsvindende lille minoritet af de offentligt ansatte – igen, jeg forstår ikke, hvorfor man ikke har lyst til at give hånd – der ikke vil give hånd, så synes jeg, at det er en unødvendig stor indgriben, der er tale om her, nemlig at vi nu skal til at pålægge alle offentligt ansatte at hilse på en bestemt måde, fordi vi synes det herinde fra Christiansborg. Det er egentlig det, jeg reagerer på, og der synes jeg, at de enkelte arbejdspladser selv skal have lov til at definere, hvordan de skal gøre det.

Kl. 12:22

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 12:22

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Men det er jo et problem, og det er et problem, der kommer til at vokse, hvis vi ikke stopper det. Vi er desværre nødt til at lovgive om det her, fordi vi har en kultur og nogle traditioner, der er under pres. Anerkender ordføreren ikke, at vores kultur er under pres – den kultur, som jeg også hører ordføreren er glad for? Jeg er jo glad for, at ordføreren er en af de ordførere, som giver hånd; det er jeg jo rigtig glad for. Men anerkender ordføreren ikke, at vores kultur er under pres?

Kl. 12:22

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:22

Sinem Dybvad Demir (EL):

Jeg tror ikke, at der er nogen ordførere herinde, der ikke giver hånd. Jeg har i hvert fald ikke mødt nogen endnu. Men som jeg sagde lige før, er der tale om en forsvindende lillebitte minoritet af de offentligt ansatte, som ikke vil give hånd. Derfor bliver problemet heller ikke større. Det er en forsvindende lille minoritet, der er tale om. Så problemet bliver ikke større, og derfor er det en unødvendig stor indgriben, hvis vi lige pludselig skal til at lovgive om, at alle de offentligt ansatte i vores land skal give hånd og hilse på en bestemt måde, fordi vi herinde er enige om, at det er den måde, vi personligt godt vil hilse på.

Kl. 12:23

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Sinem Dybvad Demir, Enhedslisten. Den næste ordfører er hr. Dennis Flydtkjær, Danmarksdemokraterne. Værsgo.

Kl. 12:23

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DD):

Tak. Beslutningsforslaget handler om at give mulighed for at stille krav om håndtryk i offentlige institutioner og på arbejdsmarkedet, og jeg kan starte med at sige, at vi i Danmarksdemokraterne er fuldstændig enige i forslaget. I Danmark giver vi altså hånd til hinanden, og det er en samfundsnorm og en del af vores kultur.

Det at give hånd viser respekt for modparten, og det er lige meget, hvilket køn man er. Jeg synes ikke, vi skal finde os i, at der er nogen, der ikke vil give hånd af kulturelle årsager, og man kan lige så godt sige det, som det er: Det er jo folk med muslimsk baggrund, der har et kvindeundertrykkende syn på tingene. Er det så det, man bærer ind i de danske institutioner? Det synes jeg ikke, vi skal acceptere.

Jeg ville selv blive rasende, hvis min datter mødte op i en folkeskole og oplevede, at den mandlige lærer ikke ville give hånd til

hende, fordi hun var kvinde, eller omvendt: hvis det var min søn, der oplevede det samme. Jeg tror faktisk, de fleste kvinder ville blive ret overrasket over at møde op til eksamen eller i en ganske almindelig skole eller institution og opleve, at man ikke ville give hånd til hinanden, for det er sådan en naturlig del af det. Derfor er det selvfølgelig ærgerligt, hvis man skal lovgive om det.

Men jeg ser det altså ikke som en forsvindende minoritet; det er jo en voksende minoritet. Altså, det er jo ikke en minoritet, der er ved at forsvinde. Det er jo det modsatte, vi taler om her. Ellers var der slet ikke behov for at have den her debat.

Så jeg kan bare igen sige, at der er en klar opbakning fra Danmarksdemokraterne til Dansk Folkepartis forslag. Jeg undrer mig egentlig over, lige meget om der har været en højesteretsdom eller ej, at man ikke bare kan støtte det her, for det handler om, at man skal give mulighed for, at man kan sige klart til sine ansatte i en skole eller i en offentlig institution, at hvis man vil arbejde her, så skal man give hånd til det modsatte køn – punktum. Det burde ikke være så svært, at man skal til at kigge på en dom. Det er vel bare så simpelt, at vi giver hånd til hinanden i Danmark. Så som sagt støtter Danmarksdemokraterne.

Kl. 12:25

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Tak til hr. Dennis Flydtkjær, Danmarksdemokraterne. Den næste ordfører er hr. Magnus Georg Jensen, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 12:25

(Ordfører)

Magnus Georg Jensen (RV):

Tak for det. Jeg vil starte med at sige, at jeg elsker at give hånd. Jeg har flere forskellige håndtryk med mine venner, og det kan godt være, at vi selv synes, vi er lidt sejere end andre, når vi har fundet på nogle cool nogle af slagsen, men jeg holder faktisk også helt vildt meget af det helt formelle af slagsen, som når en borger kommer hen til mig på gaden – måske fortæller de, at de har stemt på mig; måske fortæller de, at de er uenige i min politik. Ikke desto mindre er det en introduktion og en indledning og en måde, hvorpå vi viser, at her er vi lige og vores veje mødes.

Den sag, der tidligere er blevet refereret til fra Albertslund, er jo et udtryk for en ærgerlig og trist situation: at to piger nægter at give et håndtryk, og at det skal tolkes som en form for disrespect for danske normer. Jeg ser det anderledes, men det kommer jeg tilbage til, for jeg fornemmer måske, at vi har forskellige oplevelser af, hvad respekt for danske normer er.

Er det f.eks. disrespect at komme for sent? Det tror jeg måske nogle danskere mener. Andre – tidsoptimister – mener måske ikke, at det gør spor, at man starter 5 eller 10 minutter senere. Hvis der nu var en stor gruppe af danskere, der var dårlige til at komme til tiden, og det er der jo unægtelig – jeg kan til tider være en del af den gruppe, må jeg indrømme – skal vi så også lovgive imod det? Og hvordan skulle det så håndhæves? Er det ved 10 minutters forsinkelse, er det ved 5 minutter, eller er vi benhårde og gør det, når man er 1 minut for sent? Og hvad nu hvis trafikken spiller en rolle? Hvad gør vi så? Det at komme til tiden indeholder samme karakter af respekt, normer og, måske for nogle, også danskhed. Men selvfølgelig skal vi ikke lovgive os ud af denne problematik.

Jeg mener ikke, at man skal lovgive sig til respekt. Hvis man gør det, opnår man jo ikke oprigtig respekt, men kun en performativ version, som ikke slår dybe rødder. Respekt er noget, man skal arbejde for, både menneske til menneske og samfundet i mødet med mennesket. På samme måde skal vi i Danmark fortsætte med det arbejde og sikre, at det arbejde sker for flest mulige mennesker i alle kroge af vores samfund.

Jeg mener ikke, det er et lovgivningsmæssigt ansvar at skulle afkræve et håndtryk, men derimod en indsats, vi skal løfte mange andre steder. På den måde sikrer vi os også, at vi kommer hertil og opnår den oprigtige respekt for mennesker. For løser vi egentlig det problem, hvis dem, som nægter at give hånd nede på kommunen, fortsat ikke vil række hånden frem uden for kommunens matrikel? Er vi så egentlig blevet et bedre samfund? Er integrationen egentlig lykkedes, eller har vi blot udstillet et symbol om, hvor hårdt vi kan slå ned på udlændinge eller indvandrere?

Nu skal I ikke snydes for lidt kulturel dannelse midt i sådan en debat her, og derfor vil jeg gerne citere ingen andre end Platon fra »The Republic«, når der bliver snakket om opbyggelse af staten, for han spørger:

Skal vi lovgive for bagateller? Nej, for gode, velopdragne mennesker vil selv finde ud af de nødvendige regler.

For mit vedkommende er det her en bagatel, vi har blæst op til at skulle afgøre, om vores samfund består eller falder. Altså, der må findes en form for bagatelgrænse. Skal vi også lovgive om, om man skal holde døren for andre, om man skal springe over i køen, eller om man må tale i munden på andre?

Jeg mener ikke, det her er noget, som vi nødvendigvis skal lovgive os ud af. Hvis vi oprigtigt vil komme de udfordringer til livs, omhandler det jo i stedet integrationsindsatser, der insisterer på at danne de mennesker, der kommer hertil, for dannelse er og har altid været det bedste våben mod enhver form for ekstremisme. Religion i et hvilket som helst omfang skal ikke være og bliver aldrig dominerende her i Danmark, men det skal derimod det, som tegner vores samfund: vores demokratiske friheds- og ligestillingsprincipper og rettigheder. Det løses efter min overbevisning ikke ved en strammere symbollovgivning, men derimod ved at løfte integrationen med bedre uddannelse, socialpolitik og boligpolitik. Mennesker bliver ikke bedre af at blive straffet. De bliver bedre af at blive løftet.

Målet må vel være, at langt færre finder det nødvendigt at nægte noget inden for vores demokratiske rammer på grund af religiøse overbevisninger. De muslimske kvinder nægter jo ikke at give håndtrykket ud fra et ondskabsfuldt sind. Den store ærgrelse fra min side er jo, at de droppede uddannelsen, og jeg er ikke sikker på, at det er et godt resultat, for hvad sker der med de kvinder nu? Hvad laver de nu? Jeg er ikke sikker på, at integrationen er blevet bedre, for efter min bedste overbevisning er og bliver dannelse det bedste greb, vi har imod ekstremisme.

Kl. 12:29

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Den første korte bemærkning er til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:30

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Jamen så faldt regeringens eller i hvert fald Socialdemokratiets indikationer af, at man vil være villig til at skride ind over for det her fra regeringens side, da fuldstændig til jorden med Radikale Venstres melding her fra talerstolen. Men jeg vil egentlig kommentere på, at ordføreren jo åbenlyst ikke har læst forslaget. Altså, ordføreren taler om, at forslaget handler om at stille krav om håndtryk, og nej, forslaget handler om at uddannelsesinstitutionerne som lokale institutioner har mulighed for at regulere det her.

Derfor er det jo fuldstændig mærkværdigt at høre ordføreren stå og sammenligne det her med, at det at komme for sent også er en dansk norm, og skal vi begynde at lovgive om det? Nej, det er jo netop ikke nødvendigt, for uddannelsesinstitutionerne har mulighed for at regulere det i forhold til folk, der kommer for sent igen og igen. Man kan smide folk ud fra uddannelsesinstitutionerne, hvis de aldrig kommer til tiden, og det er jo netop det, det her lovforslag handler om. Det handler om at give uddannelsesinstitutionerne mulighed

for at stille det krav, at man som repræsentant for det offentlige Danmark giver hånd. Det er det, Højesteret har fjernet, altså den mulighed for, at uddannelsesinstitutionerne kan stille det krav.

Kl. 12:31

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:31

Magnus Georg Jensen (RV):

Tak, skal du have, og tak til ordføreren. Jeg ser det på ingen måde, som at vi opnår et bedre samfund, ved at vi nedsætter flere former for kontrolkrav, og som jeg nævner her, er der jo en lang række forskellige muligheder for, hvordan folk tolker danske normer, og hvad det vil sige at have respekt inden for det. Og hvor er det så, grænsen går?

Det er jo det, der er hele problematikken, og det, der opstår i det her. Det kan jo godt være, at du og jeg er enige om, at det her er en rigtig god idé, men hvad så med alle de andre ting, som jeg nævner her, nemlig at holde døren, ikke at tale i munden på hinanden og alle mulige andre former for bagateller, som også eksisterer i vores samfund, og som også er kulturelle? Derfor mener jeg, at det her er en glidebane. For det kan godt være, det her føles småt og godt, men hvad er det så for noget, vi sparker døren åben til at kunne tillade?

Kl. 12:31

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Jeg har kun en lillebitte kommentar i forhold til forretningsordenen; vi skal lige have en indkøring. Det er det der med den direkte tiltale.

Hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 12:32

Mikkel Bjørn (DF):

Men igen vil jeg sige, at ordføreren jo ikke hører efter og ikke har læst forslaget. Ordføreren taler om kontrolkrav. Der er ingen kontrolkrav i det her forslag, overhovedet ikke. Det her handler om at give de lokale uddannelsesinstitutioner mulighederne for selv at regulere, hvordan deres offentligt ansatte opfører sig. Det her handler om lokal beslutningskompetence.

Så jeg forstår slet ikke, hvad det er, ordføreren siger om, at vi ikke skal ind at detailregulere osv. Det her handler lige præcis om ikke at detailregulere ovenfra. Det handler om at give uddannelsesinstitutionerne mulighed for at indrette sig efter nogle fornuftige og saglige krav til, hvordan offentlige repræsentanter opfører sig.

Kl. 12:32

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:32

Magnus Georg Jensen (RV):

Jeg køber slet ikke den her præmis om, at det ikke handler om at detailregulere, for det er jo lige præcis det, vi gør. Det er jo lige præcis det, det er. Det handler om, at vi laver en form for ramme til den her kommune eller den her uddannelsesinstitution, og at det så skal kunne muliggøre et krav. Det er da lige præcis, at vi her fra Folketingssalen nedadtil siger, at nu får I flere muligheder for at stille krav til jeres borgere. Det mener jeg faktisk er en eller anden form for kommunistisk styre, hvor vi skal til at bestemme, hvilken form for adfærd det er, der eksisterer i vores samfund. Så ja.

Kl. 12:33

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tilråb til ordføreren synes jeg vi skal prøve at undgå.

Den næste korte bemærkning er til hr. Lars Boje Mathiesen, Borgernes Parti.

Kl. 12:33

Lars Boje Mathiesen (BP):

Ja, det er en form for kommunistisk styre, at man giver en skole lov til at sætte nogle retningslinjer for, hvordan den skal agere. Ja, det er vist godt, det snart bliver sommerferie.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Kommer Radikale Venstre så til at stemme imod, hvis regeringen fremsætter et lovforslag, som skal give mulighed for, at de her skoler og institutioner rent faktisk så kan komme til at stille krav om de her ting?

Kl. 12:33

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:33

Magnus Georg Jensen (RV):

Tak skal du have. Jeg vil sige så meget her, at det i hvert fald ikke er noget, der er groet i vores baghave, at vi skal til at muliggøre det at stille krav ude på uddannelsesinstitutionerne om bl.a. håndtryk. Hvis det er sådan, at vi når frem til, at det giver mening, og vi mener, at problemet er af en karakter, hvor det skal gøres, så må vi tage det til den tid.

Kl. 12:34

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 12:34

Lars Boje Mathiesen (BP):

Det var jo ikke rigtig et svar. Jeg spørger bare, om Radikale Venstre, hvis det er sådan, at regeringen – og Radikale Venstre er jo en del af regeringen – så fremsætter et lovforslag, som indeholder de muligheder, som det her beslutningsforslag også gør, så kommer til at stemme imod det. Altså, ordføreren står her som repræsentant for Radikale Venstre og ikke for regeringen. Så jeg spørger om, hvordan Radikale Venstre kommer til at forholde sig til det. For ellers er det jo bare en stor omgang blablabla, der er kommet deroppefra.

Så hvordan vil man gøre det? For når vi hører fra ministeren, er der sandsynlighed for, at der bliver reageret på det her, og at der kommer et lovforslag.

Kl. 12:34

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:34

Magnus Georg Jensen (RV):

Tak skal du have. Én ting er sikker, og det er, at vi kommer til at køre en fast, men ikke tosset form for politik. Så vi skal jo selvfølgelig sikre os, som det også er blevet nævnt tidligere, at vi forstår, hvad der er problemets omfang, karakter og størrelse. Og så kan vi tage bestik af det. Derfor mener jeg jo også, at det er præmaturligt at stå her og skulle sige, at vi skal give nogle krav til nogle folkeskoler eller nogle andre uddannelsesinstitutioner, hvis der ikke nødvendigvis har været et opråb fra dem.

Kl. 12:35

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til fru Nadja Natalie Isaksen, uden for grupperne.

Kl. 12:35

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg hæfter mig ved, at ordføreren siger, at det kan sammenlignes med så basale ting som at holde døren og komme til tiden og sådan

noget. Men det er jo også et udtryk for, som ordføreren også siger, den kultur, vi har i Danmark, og det er jo også det at give hånd. Så jeg forstår det ikke helt.

Accepterer ordføreren, at den kultur ændrer sig i Danmark? Er det det, ordføreren siger, altså at vi skal acceptere, at det at vælge ikke at give hånd og forskellige andre ting, er i orden?

Kl. 12:35

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:36

Magnus Georg Jensen (RV):

Det, jeg pointerer, er, at kulturen i Danmark defineres på mange forskellige måder. Jeg mener oprigtigt, at man giver hånd til mennesker, man møder på gaden og i institutioner. Det synes jeg er en god idé, og jeg synes faktisk også, det er sådan, vores samfund fungerer.

For mig omhandler det her, at vi nu har brugt mere end 2 timer på at snakke om noget, der skete for over 7 år siden. Det synes jeg faktisk er ret voldsomt. For jeg mener ikke, at det er, fordi vores samfund er ved at falde omkuld på grund af det her. Derfor mener jeg, at der må være en form for bagatelgrænse i vores samfund med hensyn til, hvad det er, vi som Folketing tilgår.

Kl. 12:36

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 12:36

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Det kan godt være, at det er lang tid siden, at det her tilfælde er sket, men dommen er jo kommet nu og danner præcedens nu, og nu er der jo, som jeg sagde til ministeren tidligere, også kommet nogle dispensationsanmodninger om at fravige håndtrykket ved grundlovs-ceremonien. Det er i hvert fald det, jeg kan høre på den socialdemokratiske indfødsretsordfører, og det bekymrer mig. For det viser jo, hvilken retning vi er på vej hen imod, og det er ikke den retning, jeg ønsker for Danmark. Jeg ønsker et Danmark, der er baseret på den kultur, vi har, og de traditioner, vi har, og jeg ønsker faktisk heller ikke, at vi skal lovgive om det. Men jeg må så forstå, at Radikale ønsker, at den kultur skal ændre sig.

Kl. 12:37

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:37

Magnus Georg Jensen (RV):

Nej, det er ikke det, jeg står og siger. Det, jeg står og siger her, er, at hvis vi rent faktisk skal komme nogle af de her problemer til livs, omhandler det ikke, at vi skal stramme en symbollovgivning, men det omhandler, at vi rent faktisk sikrer, at vi stiller faste krav til integrationsindsatser. For vi skal jo sikre os, at flere mennesker ikke nægter at give et håndtryk. Vi skal jo sikre os, at flere mennesker stempler ind i vores samfund. Det er jo det, som jeg adresserer her, og som jeg mener er vigtigt.

Kl. 12:37

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til fru Marlene Ambo-Rasmussen, Venstre.

Kl. 12:37

Marlene Ambo-Rasmussen (V):

Tak for det, formand. Nu er jeg som mor en, der kommer en del på skolerne, og jeg må bare konstatere, at der hver morgen minimum

er et barn i mine børns klasse, der har brug for omsorg, kram og kærlighed fra fagpersonalet. Hvis vi så tager det eksempel, at der står et barn og er faldet, kommet til skade, er ked af det over, at man ikke ser den ene forælder i lang tid, har brug for kærlighed og omsorg, og der så tilfældigvis står en fagperson af modsat køn og nægter at give det barn et kram eller tage barnet i hånden, fordi man ifølge sin religion ikke må, er det så noget, som barnet kan acceptere? Er det noget, som forældrene skal acceptere? Hvilket hensyn vejer tungest? Er det hensynet til islam, til folks religion, eller er det til børns omsorg?

Kl. 12:38

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:38

Magnus Georg Jensen (RV):

Jeg har jo på ingen måde stået her i dag og sagt, at børn ikke skal have den omsorg, de skal have. Det skal de da, absolut. Jeg mener ikke, at der er noget som helst med, at børn ikke må blive krammet eller lignende, fordi der er en eller anden religion, der står i vejen. Det mener jeg ikke er tilfældet, og jeg kan ikke forstå, hvorfor det spørgsmål endnu en gang er opstået.

Kl. 12:39

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 12:39

Marlene Ambo-Rasmussen (V):

Hvis man nægter at tage et barn i hånden eller give et barn et kram, fordi ens religion siger, at det må man ikke, og I som parti har slået jer op på, at I går ind for børns omsorg, og at I er børnenes stemme, hvor er De Radikale så i dag? Hvor er barnets stemme henne i den her sag? Hvis barnet står og har brug for fysisk kontakt, og der er en fagperson, der nægter det på grund af sin religion, så står Radikale i dag og siger, at det er helt i orden; religion sættes over hensynet til børns omsorg. Det er fuldstændig uacceptabelt, og det er noget, som i vi i hvert fald fra Venstres side er meget imod.

Kl. 12:39

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Der er en lille detalje her, og jeg kan godt forstå det. Folketinget skal lige op i gear og vænne sig til de her omgangsformer, vi har. Jeg vil bare lige pointere, at direkte tiltale også gælder i flertalsformer. Ordføreren.

Kl. 12:39

Magnus Georg Jensen (RV):

Tak. Jeg kan ikke forstå den her problematik. Jeg mener, at religion selvfølgelig også skal vige for det danske samfund og vores demokratiske spilleregler. Det går jeg da absolut ind for. Altså, jeg er selv underviser nede på Blågårdsgade i en lektiecafé om aftenen. Jeg giver hånd til alle af alle etniciteter og alle religioner, og det gør de også tilbage til mig. Det er sådan, jeg i hvert fald godt kan lide at leve mit liv, og det er sådan, jeg også tror mange andre danskere godt kan lide at leve deres liv. Det ser jeg rent faktisk heller ikke noget problem med i vores samfund. Derfor mener jeg jo, og det er derfor, jeg vender tilbage til det og siger det her: På mange måder fungerer samfundet og vores normer i dag meget fint.

Kl. 12:40

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Nick Zimmermann, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:40

Kl. 12:43

Nick Zimmermann (DF):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren ind til det fremragende samarbejde, som han jo har haft med en af de mest kontroversielle imamer, der vel betræder den her jord, nemlig imamen Ahmad Ghofran, og som jo bl.a. består i, at den her kontroversielle imam synes godt om de billeder og de tekster, som ordføreren lægger på sine sociale medier.

Er det sådan, at den her frygt for håndtrykket har rod i det gode samarbejde med islamisk trossamfund, som ordføreren helt tydeligvis har, eller er det mere sådan en form for leflen for muslimske vælgere eller en frygt for, at de måske går lidt til venstre for midten, der er grunden til, at ordføreren står her i dag og ikke rigtig vil tage det her forslag alvorligt?

Kl. 12:41

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Jeg vurderer, at det spørgsmål ligger klart uden for det, der er på dagsordenen i dag. Men på den anden side er det op til ordføreren, om ordføreren ønsker at svare på det. Hvis ordføreren siger, at det ikke er det, ordføreren har forberedt sig på, så står det ham helt frit for at sige, at det ligger udenfor.

Kl. 12:41

Magnus Georg Jensen (RV):

Først og fremmest er jeg slet ikke klar over, hvem det er, du refererer til, og at jeg skulle have et samarbejde med den her person, ligger mig meget fjernt. Hvis der er nogle mennesker, der går ind og liker mine billeder, må jeg sige, at det står dem frit for; jeg kontrollerer i hvert fald ikke, hvem det er. Men det kunne selvfølgelig godt være, at vi skulle stille krav herinde i Folketingssalen om, at man på en eller anden måde skulle kunne undslå sig, at folk likede ens ting. Det kan vi jo fremsætte som beslutningsforslag næste gang.

Kl. 12:42

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Vi er klart på vej uden for det, som er på dagsordenen, medmindre man i forhold til håndtryk kan sige, at man i hvert fald bruger hånden til at trykke sig ind som taler. Det er det nærmeste, jeg kan komme, at det ligger inden for dagsordenspunktet. Men hvis hr. Nick Zimmermann vil stille et spørgsmål, der har med det, der er på dagsordenen at gøre, så er ordet hr. Nick Zimmermanns.

Kl. 12:42

Nick Zimmermann (DF):

Okay, jeg vil prøve at komme det lidt nærmere, hvis det andet lå lidt for meget uden for. Ordføreren gør jo en dyd ud af at besøge meget kontroversielle moskéer her i Danmark, som bl.a. er bakket op af oliepenge fra Qatar og det islamiske styre, der er i Qatar. I forbindelse med at ordføreren har besøgt nogle af de her meget, meget kontroversielle shiamoskéer, har ordføreren da accepteret, at ordføreren ikke måtte trykke hænder med besøgende i de moskéer, eller har det på et eller andet tidspunkt været drøftet mellem imamer og ordføreren, hvem ordføreren måtte hilse på under sine besøg i de meget kontroversielle moskéer? Eller har ordføreren af sig selv ladet være med at stikke labben frem i forbindelse med at hilse på nogle af dem, der har været i de her moskéer under ordførerens besøg?

Kl. 12:43

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Ordføreren.

Magnus Georg Jensen (RV):

Jeg er glad for, at du stiller det her spørgsmål, for grunden til, at jeg var i den moské, var, at jeg var blevet inviteret af en ung herre, som har et ungdomsfællesskab, og som spurgte, om jeg ikke ville komme hen og snakke til nogle af de her mennesker, og hvor vi satte fokus på at stemple ind i demokratiet, fordi der jo har været stemmer i det miljø, som har sagt, at unge mennesker ikke skal gå til valgurnerne. Jeg mener ikke, det kan passe i et demokrati som Danmark, at der er nogle, der står og fraråder folk at stemme. Så det var det, det omhandlede. Nu var det kun ham og mig, som var til stede på rundvisningen, så der var ikke nogen mulighed for at skulle trykke andre i hånden end ham.

Kl. 12:43

Anden næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Som jeg har sagt et par gange, skal vi lige op i gear og vænne os til omgangsformer osv., så det er helt okay, men vi er hverken dus eller Des herinde. Vi omtaler hinanden i tredje person. Det er bare for en anden gangs skyld; det står i forretningsordenen.

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til hr. Magnus Georg Jensen, Det Radikale Venstre. Næste ordfører er hr. Lars Boje Mathiesen, Borgernes Parti.

Kl. 12:44

(Ordfører)**Lars Boje Mathiesen (BP):**

Der er tidspunkter, hvor et Folketing må stoppe op og spørge sig selv: Hvad er egentlig vores hovedformål herinde? Hvad er det, vi kæmper for, og hvad er det, vi ønsker at bevare? For den her sag handler ikke kun om håndtryk og om, om skoler skal have lov til at kræve, at deres medarbejdere selvfølgelig giver håndtryk, for det burde være en naturlig ting.

Det handler om, hvorvidt vi har modet til at stå fast på de normer og de værdier, som har gjort Danmark til det frie, tillidsfulde og lige samfund, som vi har arvet. For Danmark er under pres. Vi ser i de her år, hvordan normer, som de fleste danskere har taget for givet i generationer, igen og igen bliver udfordret. Og det sker skridt for skridt, undtagelse for undtagelse, særhensyn for særhensyn. Hver enkelt sag kan måske virke lille, men tilsammen ændrer de retningen, og det er sådan, samfund forandrer sig – ikke fra den ene dag til den anden, men langsomt; så langsomt, at mange først opdager det, når det allerede er forandret.

Derfor er den her sag vigtig. For et håndtryk er ikke bare en hilsen. Det er et symbol; et symbol på tillid, et symbol på ligeværd, et symbol på, at mænd og kvinder mødes som ligeværdige borgere, og det er en del af dansk kultur, og den kultur har vi ikke pligt til at undskylde for. Nej, vi har pligt til at bevare den. Og Højesteret har fortolket den gældende lov. Det er deres opgave.

Men når vi kan konstatere, at Højesteret vurderer, at religiøse særhensyn til islam står over at føre danske normer og værdier videre, så er det Folketingets opgave at agere og handle. Og derfor skal vi selvfølgelig ændre loven.

For ethvert samfund bygger både på de skrevne love, men også på de uskrevne regler, på traditioner, på fælles forventninger og på en kultur. Og hvis vi hele tiden ændrer vores egne normer for at imødekomme enhver kulturel eller religiøs undtagelse, så har det jo intet at gøre med integration, men blot at dansk kultur, danske normer, dansk historie og Danmark som land forfalder. Og det er ikke vejen frem.

Danmark må aldrig blive grænseløst, hverken fysisk eller symbolsk. For et land uden grænser er ikke længere end nation. Når man vælger at leve og arbejde i Danmark, og særlig når man repræsente-

rer det offentlige, må man også acceptere de normer, som gælder her i Danmark.

Kl. 12:51

Derfor bør Folketinget nu gøre det klart, at offentlige institutioner selvfølgelig kan kræve, at ansatte, praktikanter og andre hilser på alle borgere, mænd som kvinder, ikke fordi et håndtryk alene redder Danmark. Det er symbolpolitik, men det er vigtig symbolpolitik. Symboler er vigtige. Det handler med det dybere spadestik om, om vi har viljen til at stå fast på vores normer. For hvis vi ikke gør det, vil Danmark ikke være Danmark længere. Og hvis vi ikke tør at stå og forsvare selv de små symboler på vores fælles kultur, hvordan skal vi så kunne forsvare de store? Derfor støtter jeg og Borgernes Parti selvfølgelig forslaget.

Kl. 12:47

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så har fru Nadja Natalie Isaksen, uden for grupperne, ønsket ordet. Velkommen til. Værsgo.

Kl. 12:48

(Ordfører)

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Tak, formand. Jeg vil først og fremmest gerne takke Dansk Folkeparti for dette forslag, men i virkeligheden er jeg trist over, at vi overhovedet står i en situation, hvor vi skal diskutere noget så grundlæggende som et håndtryk, endda her i Folketingssalen. Jeg begriber det faktisk ikke. Jeg synes, det er dybt underligt, for håndtrykket er et symbol på gensidig respekt, ligeværd og den kultur, som gennem generationer har gennemsyret og formet vores samfund. Det er således ikke den fysiske berøring som sådan, der har værdi. Det er en frivillig handling, der udtrykker det indre, kan man sige.

Grundtvig forstod denne sondring bedre end de fleste; han sagde nemlig, at ånden ikke kan fremtvinges, men skal bæres frem af levende mennesker. Jeg tror næppe, at Grundtvig havde forudset, at vi skulle diskutere noget så selvfølgeligt som et håndtryk her i dag.

For når vi har debatten, skyldes det ikke, at danskerne pludselig er blevet i tvivl om værdien af håndtrykket. Det skyldes, vi har fået kulturelle og religiøse normer ind i landet, som står i modsætning til de normer, der historisk har bundet det danske folk sammen. Det er udfordringer, som det danske samfund aldrig har været gearet til at håndtere. Derfor handler denne debat heller ikke om hænder – den handler om sammenhængskraft.

Vores kulturelle sammenhængskraft er tilsyneladende ikke længere en selvfølge. Det gør mig trist. Det, der før var fælles tradition, omdefineres til noget partikulært, noget, der tilhører nogle, men ikke binder alle. Og når det fælles ikke længere er fælles, er vi nødsaget til at gribe efter paragraffen for at genskabe det, som kulturen før skabte af sig selv. Værdien af et håndtryk ligger netop i, at det gøres frivilligt.

Nu er vi nået dertil, at en tradition skal gøres til et lovkrav. Et folk, der må regulere sine egne traditioner og kendetegn ved en lov, har allerede mistet det, som traditionen eller kendetegnet var tegn på.

Som jeg startede med at sige, er det en trist udvikling. Derfor bør denne debat være anledning til en ærlig samtale om den forføjede udlændingepolitik, der er ført i årevis. For hvis mennesker ikke af sig selv ønsker at blive en del af de normer, værdier og den kultur, som præger Danmark, så løses problemet i sidste ende ikke med lovgivning om netop det. Et folk holdes ikke sammen af lovgivning alene. Det holdes sammen af en fælles forståelse af, hvem vi er.

Når det er sagt, støtter jeg naturligvis forslaget. Tak for ordet.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tusind tak. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn fra Dansk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 12:51

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Dansk kultur er den usynlige bindelim, der holder vores samfund sammen. Det er i vores fælles normer og i den selvfølgelige forventning om, at man mødes med respekt og ligeværd, uanset om man er mand eller kvinde. Håndtrykket er en almindelig dansk og vestlig omgangsform. Det er et lille, men klart signal om respekt: Jeg ser dig, jeg anerkender dig, og jeg møder dig på samme måde, som jeg møder alle andre.

Min egen fysiklærer i gymnasiet var den censor, der for år tilbage ikke ville give hånd til sine kvindelige studenter. Tænk lige over, hvilket signal det sender i et eksamenslokale til en ung kvinde, der lige har præsteret, har knoklet i ugevis, har været nervøs og har gennemført sin eksamen og står der i et af de øjeblikke, hvor voksenlivet begynder, og så mødes hun ikke som student eller menneske, der fortjener den samme almindelige respekt som drengene. Hun mødes i stedet som kvinde, der i det formørkede islamiske verdensbillede ikke fortjener den samme naturlige respekt som en mand. I stedet mødes hun med en kold markering af afstand forklædt som religion. Den følelse, man efterlader hende med, er jo ikke stolthed over at være trådt ind i fællesskabet af nyuddannede studenter, men i stedet følelsen af, at fællesskabets respekt ikke gælder for hende.

Netop derfor er sagen her meget principiel. Højesteret afgjorde den 13. maj 2026, at et krav om håndtryk til alle voksne uanset køn var indirekte forskelsbehandling på grund af religion. Det er den retstilstand, vi med det her beslutningsforslag vil ændre. For domstolene dømmer efter loven, men det er Folketinget, der skriver loven. Og når loven fører til, at en offentlig uddannelsesinstitution ikke tydeligt og trygt kan kræve, at mænd og kvinder behandles ens, er det ikke skolen, arbejdspladsen eller borgeren, der skal bøje nakken, men så er det loven, der skal laves om. Det er kernen i det her beslutningsforslag.

Når man træder ind i en offentlig institution eller på en dansk arbejdsplads, træder man ind i det fælles rum, og i det fælles rum gælder fælles normer, danske normer. Det burde være ukontroversielt. Men efter Højesterets dom er det åbenbart nødvendigt at skrive det ind i loven med store bogstaver. Det handler om håndtryk, men håndtrykket er jo også her symbolet på noget større, nemlig hvem der sætter normerne i Danmark. Det handler om, hvorvidt offentlige institutioner skal have autoritet til at fastholde danske værdier.

Religionsfrihed betyder ikke, at man har krav på at trække religiøse særregler ind i offentlige institutioner og på offentlige arbejdspladser. Kultur er de uskrevne regler, der får et samfund til at fungere. Det er forståelsen af, at vi indgår i noget fælles. Og når de normer nedbrydes, bliver samfundet koldere, det bliver mere mistroisk, og det bliver mere opdelt. Vi gør ingen en tjeneste ved at lade de mest uforsonlige normer få vetoret over vores fællesskab.

I Danmark skal børn lære, at mænd og kvinder har samme værdighed. Her skal arbejdsgivere kunne stille generelle saglige og kønsneutrale krav uden at blive mødt af beskyldninger om diskrimination, som vi eksempelvis har hørt fra Enhedslistens ordfører i dag. I Dansk Folkeparti mener vi, at danske institutioner har ret til at beskytte både deres autoritet og de normer, som autoriteten hviler på. Vi mener, at et håndtryk er en almindelig, professionel og dansk omgangsform, som bør kunne forventes af alle, der uden praktiske hindringer kan møde mænd og kvinder med samme respekt. I Danmark møder vi hinanden som ligeværdige mennesker, og ingen

religiøs særregel skal stå over den grundlæggende norm. Tak for ordet.

Kl. 12:59

Så vil jeg kommentere lidt på debatten her i dag. Jeg synes jo egentlig, at den har været utrolig afslørende. Altså, indledningsvis går den socialdemokratiske minister og efterfølgende Socialdemokratiets ordfører op på talerstolen og siger: Vi skal lige have undersøgt den her dom lidt nærmere. Og det blev indikeret fra ministeren og ordførerens side, at hvis juristerne i Udlændinge- og Integrationsministeriet konkluderer, at man på uddannelsesinstitutioner ikke må stille krav om håndtryk, så ville regeringen komme med et eller andet initiativ, der sikrer, at den retstilstand, der var antaget før, vil blive ført tilbage.

Kl. 12:56

Så forløber debatten, og så kommer Radikale Venstres ordfører op på talerstolen og hælder den ambition fuldstændig ned ad brættet. Regeringens parlamentariske grundlag Enhedslisten kalder det ovenikøbet en hetz mod folkegrupper, tror jeg begrebet var – i hvert fald en forfølgelse af minoriteter at give uddannelsesinstitutionerne mulighed for at stille krav om håndtryk for offentligt ansatte og for repræsentanter for det offentlige Danmark.

Det synes jeg jo afslører, at der ikke kommer til at ske noget som helst på det her spørgsmål. Altså, fru Ida Auken er ude at sige, at vi er nødt til at lave loven om, men det kommer åbenlyst ikke til at ske med den her regering, for regeringens parlamentariske grundlag kalder det en forfølgelse af minoriteter at skride ind med lovgivning, og Socialdemokratiets egen regeringspartner Radikale Venstre vil ikke være med til at lovgive på det her område. Så jeg har svært ved at se, hvordan det her nogen sinde skal blive realiseret i en regering med venstrefløjen og Socialdemokratiet i spidsen.

Så jeg håber, at vi snart får en borgerlig regering, så vi rent faktisk kan få taget hånd om mange af de problemer, Danmark står i, med social kontrol og islamiske normer, der breder sig i det danske samfund. For det bliver ikke med venstrefløjen, Radikale Venstre og Socialdemokratiet i spidsen, at de her problemer bliver løst. Tak for ordet.

Kl. 12:57

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger, og den første er til hr. Thomas Skriver Jensen.

Kl. 12:57

Thomas Skriver Jensen (S):

Hvor må det være ydmygende som ordfører for Dansk Folkeparti at slæbe det meste af sin folketingsgruppe med herved i Folketingssalen for at puste sig op som de store slemme strammere herinde i Folketinget blot for nu at konstatere, at det altså ikke var vigtigt nok for Dansk Folkeparti til, at de samme mennesker gad at blive siddende bare længe nok til, at ordføreren gik på talerstolen. Det siger jo alt om, hvor lidt det her emne betyder for Dansk Folkeparti. Det er ren og skær snak.

Det, man kan tage med sig fra i dag, er, at den strammeste duo i dansk udlændingepolitik, der har været i mange år, nemlig ministeren og jeg selv, sidder her endnu. Vi formåede sågar med vores helt almindelige svar til ordførerens partiformand at gøre ham så sur, at han forlod Folketingssalen, fordi han ikke længere kunne svare for sig. Hvor må det være ydmygende, at det er på den måde, og det viser jo klart og tydeligt, at Dansk Folkeparti er ren og skær snak. Dem, der er garant for handling, er Socialdemokratiet. Jeg er ked af, at hr. Mikkel Bjørn ikke er mere handlingsorienteret.

Kl. 12:59

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg tror egentlig, at danskerne selv meget fint kan afgøre, hvad der er ydmygende. At Dansk Folkeparti møder op her i dag med konkrete forslag til, hvordan vi forandrer en retspraksis med social kontrol, der breder sig i det danske samfund, og så Socialdemokratiet, der lægger vredesvideoer op på Facebook, hvor man iført vindjakker sidder nede i Folketingssalen i lukkede perioder og siger, at man venter på, at Dansk Folkeparti kommer. Jeg tror udmærket, at danskerne kan konstatere, hvad der er mest ydmygende, og jeg tror, at de fleste danskere vil komme frem til, at det er Socialdemokratiets adfærd.

Kl. 12:59

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 12:59

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg tror, at de fleste danskere vil konstatere, at der dukker et problem op, der kommer en højesteretsdom, og så stiller Dansk Folkeparti uden at have den nødvendige viden et forslag nede i Folketingssalen. Socialdemokratiet siger: Vi er faktisk enige i intentionen, vi mener, at et håndtryk er vigtigt; det er et vigtigt symbol på demokratiske værdier i Danmark. Men vi synes, at hvis man skal lave stramminger i det her land, som rent faktisk kan mærkes, og som rammer virkeligheden rigtigt, skal man gøre det på et oplyst grundlag. Og det er jo ærgerligt, at Dansk Folkeparti puster sig sådan op, men ikke er i stand til at levere. Men der er jo ikke noget nyt i det, så det må vi bare notere os.

Kl. 13:00

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:00

Mikkel Bjørn (DF):

Ordføreren har mange gange i dag nævnt, at han ikke er uddannet akademiker, men at læse den simple sætning i højesteretsdommen, der konstaterer, at det er usaglig forskelsbehandling at stille krav fra offentlige uddannelsesinstitutioners side om håndtryk, tror jeg ikke kræver en akademisk uddannelse. Jeg er selv uddannet skolelærer, og jeg kan godt læse den sætning og forstå, hvad den betyder. Det tror jeg også ordføreren og Socialdemokratiet kan. Så det bliver en meget forceret og påtaget tilgang til det her spørgsmål. For os i Dansk Folkeparti er det ikke usaglig forskelsbehandling, at en offentlig institution stiller krav om, at offentligt ansatte, repræsentanter for det offentlige Danmark, selvfølgelig giver hånd.

Kl. 13:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 13:01

Lars Boje Mathiesen (BP):

Tak. Ordføreren og jeg har begge en fortid i den danske folkeskole, og jeg har altid betragtet folkeskolen som et vindue ind til det samfund, som kommer. Det her handler jo så om håndtryk. Men jeg frygter, at vi bliver nødt til at kigge dybere på det. Altså, når der er flere mennesker, som nu kommer og tydeligvis har en lovreligion med sig, som de sætter over andre ting, så bliver vi, når folk skal ansættes de her steder, også nødt til at åbne op for, at arbejdsgivere i langt højere grad kan spørge ind til folks religion og deres ideologiske overbevisning, i forhold til hvad det er for nogle værdier, de

bringer med ind på arbejdspladsen. Der har vi jo nogle krav til, hvad man kan spørge om, og hvad man ikke kan spørge om.

Nu handlede det her om praktikanter, men næste gang kan det jo vise sig i forhold til folk, som skal ansættes, at det er en nødvendighed, at man ude på institutionerne begynder at spørge ind til nogle af de her ting, som vi tidligere ikke har spurgt ind til. Hvad er ordførerens holdning til de betragtninger?

Kl. 13:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføeren.

Kl. 13:02

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg synes, det er helt naturligt, at man, hvis man indgår i en sammenhæng, hvor man er i gang med at ansætte en medarbejder, så i det omfang, det er muligt, og via de forskellige kanaler, det er muligt, afdækker, om det her er en ansøger, som kan stå inde for institutionens og Danmarks grundlæggende værdier og normer, navnlig hvis det er en offentlig institution. Og er det ikke tilfældet, skal man selvfølgelig ikke ansætte den pågældende.

Kl. 13:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 13:02

Lars Boje Mathiesen (BP):

Ja, og der har jo været nogle grænser. Nu er det så udlændingeordføreren, der står her, men hvis det havde været arbejdsmarkedsordføreren, kunne vi tale om, at der var nogle afgrænsninger, i forhold til hvad man må og kan spørge om, uden at man træder ind over grænsen til det, som vi kalder privatlivets sfære, f.eks. religionsfriheden, altså hvor man spørger ind til de forskellige ting.

Der er jo ikke en kultur i Danmark for, at man til en ansættelsessamtale spørger ind til folks religiøse overbevisning og heller ikke til deres ideologiske overbevisning, men med den forfejlede indvandring, vi har, risikerer vi at stå et sted, hvor vi bliver nødt til at gøre de ting for at skærme vores institutioner.

Kl. 13:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføeren.

Kl. 13:03

Mikkel Bjørn (DF):

Den sørgelige sandhed er jo, at hvis man fortsætter ned ad det nuværende spor, hvor Socialdemokratiet, regeringen, den tidligere regering og den socialdemokratiske etpartiregering inden da er blevet ved med at lukke mennesker ind over den danske grænse, som ikke bærer grundlæggende danske værdier eller vestlige værdier og normer i hjertet, så bliver vi nødt til at skride ind med lovgivning, som i enhver anden verden havde været uhensigtsmæssig at lave, men som er nødvendige tiltag for at forsøge bare at navigere nogenlunde i den tilstand, som Socialdemokratiet bl.a. har været med til at skabe ude i det danske samfund. Det er den sørgelige sandhed. Jeg ville ønske, vi kunne have undgået det, men ...

Kl. 13:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Tak. Hr. Nick Zimmermann.

Kl. 13:03

Nick Zimmermann (DF):

Jeg kunne ikke lade være med at tage ordet, da det var en tidligere ordfører fra Socialdemokraterne, der var på, for magen til maskefald

skal man godt nok lede længe efter. Det var et af de mest nederdrægtige, pinlige indlæg, jeg nogen sinde har hørt her i Folketingssalen: at rejse sig op og nærmest brøle som en abekat, at der ikke er nok DF'ere til stede her i salen, og derfor kan det altså ikke være vigtigt.

Det, der er vigtigt, er, hvilken knap vi kommer til at trykke på, når det her forslag bliver sendt til afstemning. Hvad vi jo allerede her i dag kan regne ud, er, at Socialdemokraterne i hvert fald ikke vil trykke på den grønne knap, for der findes ikke nogen mennesker i den her Folketingssal, der frygter de muslimske vælgere mere end Socialdemokratiet. Det er så pinligt at være vidne til den konstante leflen for de mest outrerede muslimer her i landet, der gør, at man ikke vil være med til en eneste udlændingestramning her i Folketingssalen.

Vi har i dag fremsat et forslag om, at vi naturligvis skal give uddannelsesinstitutioner lov til at bede om, at håndtryk skal være en integreret del af uddannelsesinstitutioner, og ikke engang det kan Socialdemokraterne udsætte sine muslimske vælgere for. Hold da op, det er pinligt.

Kl. 13:05

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Jeg vil bare lige sige, at selvfølgelig skal vi være uenige herinde. Det forventer jeg, men det med at kalde hinanden noget vil jeg ikke høre.

Så er det ordføeren.

Kl. 13:05

Mikkel Bjørn (DF):

Ja, men det er pinligt, at Socialdemokratiet sidder og puster sig op. Jeg tror, der er blevet lagt sådan 10-12 videoer op af den nyudnævnte udlændingeminister, siden han blev udpeget, hvor han står i forskellige munderinger og spiller hård på Facebook med løftet pegefinger og fortæller, hvor stramme og hårde Socialdemokratiet er. Men hver gang det kommer til konkrete udlændingestramninger hernede i Folketingssalen, selv udlændingestramninger, som Socialdemokratiet for år tilbage selv har været ude at melde ud som deres egen officielle politik, ja, så stemmer Socialdemokratiet imod, og det synes jeg jo er utrolig afslørende.

Hvis befolkningen skal have tillid til, at partierne herinde tager deres bekymringer alvorligt, så kræver det jo, at det, man siger i offentligheden, det, man siger i medier, og det, man siger i overskrifter, også er den politik, man fører herinde i Folketingssalen, når man skal trykke på knappen, og der har Socialdemokratiet bare vist os i lang tid nu, at det ikke er tilfældet.

Kl. 13:06

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 13:06

Nick Zimmermann (DF):

Jeg vil i virkeligheden faktisk gå så langt som til at kalde det tragikomisk, fordi det simpelt hen er tragikomisk at se udlændingeministeren stå i sin festegnsjakke og pege ind i kameraet og at se udlændingeordføreren rejse sig op og brøle ud i salen, hvor pinligt det hele er, når vi ved, at alt handler om, at de ganske enkelt ikke tør trykke på den grønne knap, hver evig eneste gang der kommer et strammerforslag til afstemning her i Folketingssalen. Det er det, der er pinligt. Garanterne for den stramme udlændingepolitik er Dansk Folkeparti, for det er os, der tør trykke på den grønne knap, og det er jer, der sidder og gemmer jer og frygter de muslimske vælgere.

Kl. 13:07

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Tak. Ordføeren.

Kl. 13:07

Kl. 13:09

Mikkel Bjørn (DF):

Ja, og jeg er jo enig. Jeg synes også, at den pågældende video simpelt hen var et udtryk for mistillid til Vestegnens vælgere. Nu stiller jeg selv op på Vestegnen, og min oplevelse er, at de borgere derude går enormt meget op i politisk substans. De går op i ærlige politikere, som gør det, de siger. Jeg tror ikke, at det for de vælgere er nok, at man ifører sig en vindjakke og laver en video på sociale medier om, hvor stram man er. Jeg tror, de vælgere forventer, at man går hernel i Folketingssalen og implementerer den politik, man har lovet ude i offentligheden.

Kl. 13:07

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod højtalerforstærket bøn eller bønnekald i det offentlige rum.

Af Mikkel Bjørn (DF) m.fl.

(Fremsættelse 09.06.2026).

Kl. 13:07

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn fra Dansk Folkeparti, ønsker at give en begrundelse for forslaget. Velkommen.

Kl. 13:08

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Det offentlige rum i Danmark er ikke et neutralt ingenmandsland, hvor enhver kultur, enhver religion og enhver særinteresse har samme krav på at sætte tonen. Det offentlige rum i Danmark bør være dansk. Danmark er formet af vores historie, vores sprog, vores kristne kulturarv, vores folkekirke, vores flag, vores højtider og vores fælles normer. Vi taler dansk, vi har kors i Dannebrog, vi synger danske sange i skolen, vi fejrer jul og påske i vores offentlige institutioner, og kirkeklokkerne har lydt over danske byer og landsbyer i århundreder. Sådan er Danmark, og sådan bør Danmark fortsat være.

Derfor handler det her beslutningsforslag ikke om at skabe et værdineutralt samfund, men om at fastholde, at dansk kultur og danske traditioner er det normative udgangspunkt i Danmark. Og netop derfor skal islamiske bønnekald og højtalerforstærket islamisk bøn ikke brede sig i det offentlige rum. Tak for ordet.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Forhandlingen er hermed åbnet, og den første, der får ordet, er udlændinge- og integrationsministeren. Velkommen til, minister.

Kl. 13:09

Forhandling

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og tak for ordet. DR har for nylig udgivet en liste over de bedste danske sange nogen sinde, den såkaldte top 100. Gennem et par uger har vi danskere haft mulighed for at stemme på de sange, som ligger vores hjerte nær. Jeg er sikker på, at det har givet mange anledninger til gode snakke rundtomkring i det ganske land over aftensmaden derhjemme eller over frokostbordet på arbejdspladsen. Der har været nok at tale om. Hvilken sang har man stemt på? Hvordan kommer listen til at se ud? Hvem kommer til at ligge i top? Og måske også mere filosofisk: Hvad gør egentlig en sang dansk? Er det sproget, melodien, eller er det en særlig lyd? Jeg synes, det er et godt projekt, som DR har sat i søen. Det minder os om, at vi er fælles om noget andet og mere, end at vi bor inden for de samme grænser. For Danmark er også et værdi- og kulturfællesskab. At vi danskere er bundet sammen af en fælles historie, og ja, også af en fælles lyd, om man vil, lyden af Danmark, skal vi værne om.

Jeg synes ikke, at bønnekald hører til i Danmark. Det er ikke en del af vores kultur, og det skal det heller ikke blive. Bønnekald for mig er ikke lyden af Danmark. Selvfølgelig har regeringen ikke noget problem med, at borgere signalerer tilknytning til en bestemt religion, men jeg synes, det er en anmassende tilgang til ens religion og kultur, at man med bønnekald har behov for så at sige proppe det ned i halsen på alle og enhver – eller i øregangene i det her tilfælde. For Danmark er et kristent land, og for de fleste af os er religionen godt nok en personlig sag, men vi er et kristent land. Der er masser af steder i udlandet, hvor man kan lytte til bønnekald, hvis det er det, man ønsker, og så har man mulighed for at tage dertil, men det skal ikke være her. Derfor er det også fornuftigt, at mine forgængere i Udlændinge- og Integrationsministeriet har haft fokus på problemet og har valgt at udvise det, jeg synes er rettidig omhu. Det gjorde de, da de igangsatte arbejdet med at undersøge mulighederne for at begrænse eller forbyde bønnekald i det offentlige rum.

Udlændinge- og Integrationsministeriet lavede også en kommunehøring i 2025 for at undersøge kommunernes erfaring med bønnekald. Der var heldigvis ikke ret mange kommuner, som havde oplevet hændelser med bønnekald i det offentlige rum, og sådan skal det helst også fortsætte. Derfor har jeg bedt mine embedsmænd og mit embedsværk om at videreføre undersøgelsen, så vi i fremtiden kender mulighederne, hvis der skulle opstå flere af de her eksempler på bønnekald i det offentlige rum. Regeringen afventer således undersøgelsens konklusioner. Vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget, som det ligger i dag, altså beslutningsforslag nr. B 11.

Jeg kan afslutningsvis i øvrigt bemærke, at det var sangen »Lyse nætter« af Alberte Winding, der endte på førstepladsen på DR's top 100-liste. Og vi er i sandhed nu i de lyse nætters tid, om man vil. Det var sankthans, som vi ved, i forgårs, og overalt i landet mødtes vi danskere på stranden, i en lund eller ved en havnekaj, og ved hvert vores bål har vi i fællesskab sunget med på Holger Drachmanns »Midsommervisen«, der starter med de udødelige ord »Vi elsker vort land«, for det er det Danmark, vi elsker, og som vi holder allermest af. Tak for ordet.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ministeren. Der er en række spørgsmål. Den første er hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 13:13

bakke op om et forbud mod islamisk bønnekald. Det vil altså sige, at regeringen *har* truffet sin beslutning. Man vil *ikke* forbyde islamiske bønnekald. Og der må jeg så bare lige meddele ministeren, at det her altså er Danmark. Det er danskernes land. Det er ikke et eller andet sted i Mellemøsten, hvorfra jeg godt er klar over I er interesseret i at invitere folk hertil. Men det her er danskernes land, og vi vil ikke finde os i, at der rundtomkring i parker og rundtomkring i boligområder bliver bræget ud med islamiske bønnekald. Det seneste eksempel, vi har, er et barn, der står i en park, dybt indoktrineret af sine muslimske forældre, og laver et islamisk bønnekald. Og så møder ministeren op her i dag i Folketingssalen for at meddele Folketingets partier, at man ikke vil bakke op om et forbud. Altså, hvad i alverden er det, der foregår?

Kl. 13:13

Kl. 13:16

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Det var jo godt nok en, synes jeg, mærkværdig tale om Holger Drachmann og top 100-playlister og alt muligt andet. Hvad med, om vi koncentrerer os om det, som er forslaget indhold, nemlig at vi ikke skal have højtalerforstærket islamisk bønnekald i det offentlige rum i Danmark? Det er det, forslaget, som Dansk Folkeparti har fremsat, handler om, og det er det, som ministeren fra Socialdemokratiet nu står og siger Socialdemokratiet ikke kan bakke op om, altså at vi kan forbyde det fænomen. Det synes jeg fortæller en historie til danskerne derude: de naboer til bl.a. parker her i Københavnsområdet, som har oplevet højlydt bønnekald i deres nabolag, og som er trætte af det fænomen. Og nu står Socialdemokratiet på talerstolen i dag og siger, at det fænomen vil man ikke gøre noget ved. Det synes jeg virkelig er afslørende for de borgere ude på Vestegnen, som oplever det her som et konkret og virkeligt problem.

Kl. 13:14

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:14

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Det var ikke rigtig et spørgsmål, men det var heller ikke det, jeg sagde.

Kl. 13:14

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:14

Mikkel Bjørn (DF):

Jo, det var sådan set den sidste sætning i det, ministeren sagde, nemlig at ministeren ikke vil bakke op om forslaget om at forbyde bønnekald i det offentlige rum.

Kl. 13:15

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:15

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Det, jeg sagde, var, at bønnekald ikke hører til i Danmark. Det er ikke en del af vores kultur. Danmark er et kristent land. Og så har jeg besluttet at videreføre den undersøgelse, som blev sat på pause, bl.a. på baggrund af valgudskrivelsen, for at se på, hvad mulighederne er for enten at begrænse eller forbyde bønnekald i det offentlige rum. Det var det, jeg sagde, kort fortalt.

Kl. 13:15

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Nick Zimmermann.

Kl. 13:15

Nick Zimmermann (DF):

Ministeren er nu den tredje socialdemokratiske udlændingeminister i den tredje socialdemokratiske ledede regering, der vil undersøge, om vi kan forbyde islamiske bønnekald. Og det, der så kommer frem her i dag i salen, er, at vi nu får at vide, at regeringen *ikke* vil

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:16

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Der er ikke nogen, der synes, at bønnekald hører til i Danmark. Det gør det ikke, og det skal det heller ikke gøre. Vi er en kultur; vi har et værdifællesskab. Og bønnekald er ikke en del af den danske kultur eller vores værdifællesskab. Vi er et kristent land i Danmark. Og det, jeg sagde, var, at nu undersøger vi mulighederne for enten at forbyde det eller at begrænse bønnekald i det offentlige rum. Så det er handling. Det er handling. Dansk Folkeparti har jo haft æren af at være parlamentarisk grundlag for borgerlige regeringer, uden at man har gjort noget. Nu handler den her regering for at se på, hvad mulighederne er. Det er det, vi gør.

Kl. 13:17

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:17

Nick Zimmermann (DF):

Så i dag kan Socialdemokraterne og regeringen – efter at have proppet det her i 6 års syltekrukke med undersøgelse omkring at forbyde islamiske bønnekald – meddele, at man er nået frem til, efter at have undersøgt det i 6 år, at nej, man vil ikke være med til at forbyde islamiske bønnekald. Det er tilsyneladende ikke noget, som regeringen vil bakke Dansk Folkeparti op i. Det vil altså sige, at regeringen meddeler i dag, at danskerne skal fortsætte med at finde sig i, at der bliver bræget ud i Københavns gader, i Aarhus' gader og alle mulige andre steder rundtomkring i Danmark med islamiske bønnekald. Og når vi så stiller et forslag om at forbyde det, så møder ministeren op for at sige: Nej, desværre ikke den her gang. Det er simpelt hen under al kritik.

Kl. 13:18

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:18

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Det, vi siger, er, at bønnekald ikke hører til i Danmark, og det gør det ikke, fordi det ikke er en del af vores kultur. Man skal ikke være i tvivl om, hvis man går i en tilfældig dansk provinsby, om man går i en forstad til Islamabad eller andre steder. Nu undersøger vi mulighederne for enten at begrænse det eller forbyde det. Det er handling. Altså, Dansk Folkeparti har i årevis været parlamentarisk grundlag for borgerlige regeringer. Man kunne jo bare have taget det her op. Man kunne jo bare have gjort noget ved det. Men man har ikke fået gjort noget som helst ved det, og det må efterhånden

være rimelig trist at have en hverdag, hvor man snakker og snakker og snakker, og der sker ingenting. Det gør der nu med den her undersøgelse.

Kl. 13:20

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Så er det fru Nadja Natalie Isaksen. Værsgo.

Kl. 13:18

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 13:20

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg bider mærke i, at ministeren konstant siger, at det ikke hører til. Det er jeg jo enig i, men nu har vi et beslutningsforslag om det, så hvorfor ikke bare stemme for det forslag, hvis man mener, det ikke hører til?

Kl. 13:18

Lars Boje Mathiesen (BP):

Lad os nu være ærlige. Socialdemokratiet har haft magten siden 2019 og har også haft mulighed for at handle på det, hvis det havde været en prioritering. Så, i stedet for at skyde skylden på den ene eller den anden, lad os da hellere kigge på, hvad vi kan gøre ved det. Hvis vi er enige om, og det lyder det som om bredt i Folketinget, at det her ikke duer, og at det vil vi ikke have, så lad os tage ansvar for at agere på det og handle på det.

Kl. 13:19

Skal vi have endnu en undersøgelse fra nogle andre? Jeg er nået dertil, hvor jeg vil sige: Nej, vi skal også nogle gange som folkevalgte turde at stå på, hvad der er rigtigt, uden at vi behøver et eller andet ekspertudvalg eller en eller anden, der skal komme med noget andet. Det her vil vi ikke i Danmark. Vi vil gerne passe på Danmark, og vi vil ikke vente 3, 5 eller 6 år til på, at det her kommer igennem endnu et udvalg og endnu en eksperthøring. Vi tager ansvar for Danmark, fordi det her skal stoppes, og fordi danskerne ikke skal høre på det længere.

Kl. 13:21

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:19

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Vi mener ikke, det hører til i Danmark. Det er ikke en del af vores kultur. Danmark er et kristent land, som jeg også sagde i min indledning. Vi synes ikke, at det her skal være noget, der skal bræges ud over parcellhuse eller hustage rundtomkring i Danmark.

Den undersøgelse, der er iværksat, og som der var bred enighed om at sætte i gang, har været sat på pause. Nu bliver den genoptaget, arbejdet fortsætter, og så ser vi som sagt på mulighederne for at begrænse eller forbyde bønnekald i det offentlige rum.

Kl. 13:19

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:21

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:19

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg er rigtig glad for, at ministeren siger, at Danmark er et kristent land. Jeg kan forstå, at der måske er lidt uenighed om det i regeringen, men det er jo ikke det, det handler om.

Jeg kan ikke forstå, hvad det er, der skal undersøges mere. Jeg er enig med hr. Nick Zimmermann i, at det er en syltekrukke. Hvis man er i tvivl om omfanget af det her, kan man jo bare gå rundt i de københavnske gader. Bl.a. bliver der hver lørdag inde på Gammeltorv bræget islamisk koranrecitation ud til gene for både beværgninger og forbipasserende mennesker. Jeg er enig med ministeren i, at det ikke hører til, men synes ministeren ikke, at det er at trække det lidt i langdrag? Hvorfor ikke bare stemme for?

Kl. 13:20

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er der ikke nogen uenighed i, at det her ikke hører hjemme i Danmark. Det skal ikke være sådan, at man er i tvivl om, hvor man er – om man er i fjerne dele af Mellemøsten, eller om man er i Danmark. Vi er Danmark. Vi har værdier. Vi har kristne værdier; vi har vores fælles tro. Vi har vores syn på, hvad der gør, at Danmark hænger sammen. Det er det, der er grundlaget, også i den her snak, vi har, og den diskussion, vi har her i dag.

Hvad man så kan gøre, tænker jeg er meget klogt at prøve at dykke ned i. Derfor er det det, der er baggrunden for, at vi laver den her undersøgelse, hvor man nu fortsætter arbejdet.

Kl. 13:22

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:22

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:20

Lars Boje Mathiesen (BP):

Jeg ved, at ministeren er en driftig mand og ministeren kender systemet og har mange års erfaring som minister. Ministeren har også værktøjerne til at dreje på de rigtige knapper for at få sat det her i tempo, hvis det er en prioritet. Den anerkendelse vil jeg meget gerne give til ministeren.

Det er derfor, at jeg undrer mig over, at det her for Socialdemokratiets vedkommende har ligget siden 2019, stadig væk uden at der er kommet et lovforslag, altså 7 år, hvor der ikke er kommet et lovforslag. Og nu lyder det godt nok lidt, som om det bliver sparket til hjørne igen, så hvornår kommer det her lovforslag, som forbyder det?

Kl. 13:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har fuld forståelse for, at Dansk Folkeparti er meget, meget utålmodige. De har jo haft masser af muligheder for at gøre noget ved det her, da de var parlamentarisk grundlag for borgerlige regeringer. De har ingenting gjort – nul.

Nu ser vi på det. Nu laver vi som sagt en undersøgelse af mulighederne for at begrænse eller forbyde bønnekald. Det synes jeg da man skulle tage imod. Så er der et kvalificeret grundlag at diskutere udfordringerne og problemet ud fra. Det er det, der kommer med den her undersøgelse.

Kl. 13:23

Kl. 13:24

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Det er rigtigt nok. Jeg har været minister i vel 3 uger nu, eller sådan noget; det går jo stærkt på området, og der er god dialog i øvrigt med ordføreren, og tak for det.

Vi forventer, at den er færdig omkring årsskiftet. Hvad der er baggrunden for, at den ikke har fortsat sit arbejde, er bl.a., at der har været et par folketingsvalg. Men vi forventer, at den er færdig omkring årsskiftet.

Kl. 13:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Den næste er hr. Christian Vigilius.

Kl. 13:23

Christian Vigilius (KF):

Jeg har egentlig et meget simpelt spørgsmål til ministeren, for jeg forstår, at der er en undersøgelse, vi skal afvente resultatet af. Men er der enighed i regeringen om, at det her er noget, man gerne vil gøre noget ved?

Kl. 13:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:23

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen mener ikke, det her hører hjemme i Danmark. Nu laver vi den her undersøgelse, og så ser vi som sagt på, hvad mulighederne er for at begrænse eller forbyde det her fænomen. Det er det, der er det afgørende.

Kl. 13:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er den næste hr. Morten Dahlin.

Kl. 13:24

Morten Dahlin (V):

Hvis den her undersøgelse så viser, at det er muligt at forbyde islamisk bønnekald, vil regeringen så støtte et forbud? Ja eller nej.

Kl. 13:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:24

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Vi tager stilling til det, når undersøgelsen foreligger. Det er det, der er fuldstændig det samme afsæt som dengang, da Venstre selv sad med i regeringen og man også diskuterede den her undersøgelse.

Kl. 13:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:24

Morten Dahlin (V):

Nej, det er jo forkert. Vi sagde, det var fint at undersøge det, men vi sagde også klart, at vi sådan set mener, at man skal lave et forbud. Det er jo her, der er en forskel. Det er derfor, der bliver grinet lidt i salen, når ministeren står gang på gang siger: I andre snakker, I andre snakker og snakker; vi handler. Nu spørger jeg bare til en klar holdningstilkendegivelse: Har regeringen lyst til at forbyde de her bønnekald, ja eller nej?

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:24

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Jeg mener ikke, det hører hjemme i Danmark. Det strider mod vores kultur og vores værdifællesskab. Nu ser vi på mulighederne for enten at begrænse eller forbyde det, og når den undersøgelse foreligger, føler jeg mig ret overbevist om, at vi får en ny diskussion af spørgsmålet.

Kl. 13:25

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 13:25

Pernille Vermund (LA):

Tak for det. For nogle år siden henvendte Helsingør Kommune sig til den daværende minister – jeg tror, det var i 2020, og det er jo et par socialdemokratiske ministre siden – fordi Helsingør Kommune havde fået en forespørgsel fra et islamisk trossamfund, som ønskede at udbrede de her bønnekald, hvis man kan sige det sådan. Borgmesteren i Helsingør Kommune mente ikke, at hun have hjemmel til at afvise det og henvendte sig derfor til den daværende minister. Siden da har vi hørt socialdemokratiske ministre – den ene efter den anden – sige: Det her vil vi undersøge. Man har forespurgt, hvilke kommuner der har problemer med det her, og der er Helsingør Kommune så ikke en af dem, der har svaret, og den er heller ikke med i de resultater, der er fra undersøgelsen. Men anerkender ministeren, at så længe Socialdemokratiet bare sidder på hænderne og gør det her til en syltekrukke, er der borgere derude, og der er kommuner, som må leve med enten at skulle sige, at de ikke ved det, eller leve med lyden af bønnekald ud over kommunen, f.eks. i Odense Kommune, hvor det her foregår?

Kl. 13:26

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:26

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Nu viste den undersøgelse, der blev lavet, jo heldigvis, at der ikke var særlig mange tilfælde, hvor det fandt sted. Men at der er få tilfælde, er jo netop en af årsagerne til, at vi dykker dybere ned i det og så finder ud af, hvis man gerne vil begrænse det og eventuelt forbyde det, hvordan man så kan gøre det. Det er det, der er kernen i den undersøgelse, der fortsætter nu, og det er det, jeg har sagt de skal.

Kl. 13:26

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:26

Pernille Vermund (LA):

Nej, undersøgelsen viser ikke, at der ikke er ret mange steder, det finder sted. Undersøgelsen viser, hvilke kommuner der har registreret, at det har fundet sted, eller hvilke kommuner der har registreret, at de har fået forespørgsler om, at det skal finde sted. Det betyder ikke, at det ikke finder sted. Det betyder, at der er et antal kommuner, som har registreret det og indrapporteret det til ministeren. Og det er der. Der er jo kommuner, hvor det her finder sted, og alligevel vil regeringen ikke gøre noget ved det.

Da vi behandlede det her for to socialdemokratiske ministre siden, var budskabet jo: Det her er ikke noget, der er et problem, det finder ikke sted, det er et enkelt tilfælde, og derfor gør vi ikke noget. Nu er svaret et andet. Virkeligheden er jo bare, at det er en syltekrukke.

Kl. 13:30

Kl. 13:27

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:27

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):
Det er det bestemt ikke. Holdningen er klar: Det her hører ikke hjemme i Danmark. Det skal ikke være en del af vores kultur. Det skal ikke være en del af den måde, vi omgås hinanden på. Religion er en personlig sag for mange. Man behøver ikke at pådutte andre sin religion. Vi er et kristent land, og det skal vi selvfølgelig stå ved, men vi skal ikke have det sådan, at man er i tvivl om, hvor man er henne i verden, når man går rundt i Danmark. Vi er i Danmark, og det hører ikke hjemme her. Nu undersøger vi mulighederne for, hvordan man kan begrænse og forbyde det i det offentlige rum. Når den undersøgelse foreligger, er det noget, der kan diskuteres igen.

Kl. 13:28

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Tak til ministeren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger, så vi siger tak og går videre til ordførerrækken. Den første ordfører er hr. Thomas Skriver Jensen fra Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Thomas Skriver Jensen (S):

Tak for det, formand, og tak til Dansk Folkeparti for at fremsætte det her beslutningsforslag om at forbyde bønnekald og højtalerforstærket bøn i det offentlige rum. For mig er udgangspunktet til udlændingepolitik generelt set og også på det her område ret simpelt. Det handler grundlæggende om, hvilket Danmark vi ønsker i fremtiden, hvilket Danmark vi gerne vil give videre til vores børn.

I mit og i Socialdemokratiets Danmark skal man under ingen omstændigheder kunne gå en tur på gaden og blive i tvivl om, om man er i Danmark eller et eller andet tilfældigt sted i Mellemøsten. Danmark er et kristent land, hvor religion generelt set er meget tilbagetrukket fra offentlighedens lys, men indimellem omfavnes bredt af fællesskaber med eksempelvis flag i landsbyernes gadebilleder til konfirmationer og lignende. Sådan skal det helst fortsætte, også i fremtiden.

Derfor har vi et problem med, at der dukker eksempler op på et Danmark, som vi ikke ønsker os, og hvor islam fylder højlydt i gaderne. Det ønsker vi ikke. Vi kommer til at følge udviklingen tæt herfra med det helt klare udgangspunkt at passe på vores land og passe på danske værdier. De indbefatter bestemt ikke religiøst fanatiske mennesker, som igennem højtalere udbreder deres religion til alle os, som ikke gider at høre på det. Derfor er det en god ting, uanset hvor meget det bliver kaldt for en syltekrukke, at udlændingeministeren nu har genstartet undersøgelserne af, hvordan man vil kunne forbyde bønnekald eller bøn i det offentlige rum i fremtiden. Det er et ryk i den rigtige retning.

Vi vil nu afvente resultaterne af undersøgelserne, som vi kan forstå på ministeren kommer relativt snart, og det er vi glade for. Men af den grund støtter vi ikke beslutningsforslaget for nuværende. Tak for ordet.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en række korte bemærkninger. Den første er til hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 13:30

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Det er i 6 år, man nu har siddet og undersøgt, om et forbud mod bønnekald kan lade sig gøre. I over 10 år har man siddet og undersøgt, om det kan lade sig gøre at lave et forbud mod bederum på offentlige uddannelsesinstitutioner. Det er Socialdemokratiets tilgang til udlændingepolitikken. Den er, at når danskerne har bekymringer, sætter man nogle folk til at undersøge det i år og dage uden at komme med noget konkret.

Synes Socialdemokratiets ordfører virkelig, at det er en ordentlig tilgang til det her spørgsmål, altså at man sætter folk til at undersøge det her, og 6-10 år efter er man stadig ikke kommet frem til, hvad man vil på området?

Kl. 13:31

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 13:31

Thomas Skriver Jensen (S):

Socialdemokratiet er fuldstændig klare i spytet, i forhold til hvad vi ønsker på det her område, og det er, som ministeren klogt sagde det, synes jeg, lige før, nemlig at vi ikke gider at finde os i et Danmark, hvor bønnekald bræger ud over parcelhustagene. Vi vil gerne høre på kirkeklokker, og det vil vi, fordi Danmark er et kristent land. Det er det, der er vores udgangspunkt til det her.

Jeg kan ikke hele den historiske redegørelse for, hvorfor det her har taget så lang tid, men jeg kan notere mig, at om under et år kommer der noget fra ministeren. Det glæder jeg mig til at forholde mig til. Jeg ved, at jeg er meget enig med ordføreren i, at sådan noget som bønnekald forpæster det offentlige rum, når det er der. Vi gider ikke at finde os i det.

Kl. 13:32

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 13:32

Mikkel Bjørn (DF):

Vi har jo set nu mange gange, at i undersøgelser, hvor ministre har sat en deadline, bliver den deadline igen og igen udskudt. Screening af statsborgerskabsansøgere holdning er jo ét godt eksempel, hvor der også var sat en deadline på det sidste lovforslag, og hvor vi nu har udskudt den deadline. Derfor er det jo svært for danskerne at stole på, at regeringen om et år rent faktisk har en konklusion på den undersøgelse, som man er i gang med at lave, og hvad regeringen vil gøre, hvis den undersøgelse konkluderer, at det selvfølgelig kan lade sig gøre at lave et forbud mod bønnekald i Danmark.

Kl. 13:32

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 13:32

Thomas Skriver Jensen (S):

Når Socialdemokratiet siger noget på udlændingeområdet, gør vi det, fordi vi mener det. Så jeg vil glæde mig enormt meget hen over sommeren og i løbet af efteråret til det facebookopslag, der kommer fra hr. Mikkel Bjørn, hr. Nick Zimmermann og resten af Dansk Folkeparti, når resultaterne af den her undersøgelse lander, vi

går i gang med det seriøse arbejde og Dansk Folkeparti forhåbentlig byder sig til som det seriøse parti, man gerne vil være. Jeg vil glæde mig til det facebookopslag, hvor der står:

Hr. Morten Bødskov er handlingens mand, der sker noget på det her område, nu får vi sat en stopper for det pjat i Danmark, for vi gider ikke at finde os i det.

Det vil jeg glæde mig til, hr. Mikkel Bjørn! Det bliver rigtig godt.
Kl. 13:33

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Så er det fru Nadja Natalie Isaksen. Værsgo.

Kl. 13:33

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg synes jo, det ville være fantastisk, hvis hr. Morten Bødskov kunne få den her, om man så må sige, gevinstpræmie. Det tror jeg alle herinde er interesseret i, i hvert fald fra oppositionen. Men der er noget, jeg ikke kan forstå i forhold til den her arbejdsgruppebehandling, eller hvad det nu har været i de her mange år, det har fundet sted. Hvorfor er det, man ikke bare stemmer for forslaget? Altså, må jeg minde ordføreren om, at det er herinde i Folketinget, vi laver lovene?

Kl. 13:33

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:33

Thomas Skriver Jensen (S):

Jamen vi stemmer ikke for det her forslag, og det gør vi ikke, fordi der, som der er blevet redegjort for, er en arbejdsgruppe, som kommer med nogle anbefalinger. Det gør de i starten af det nye år. Dem vil vi se på og forholde os til. Og det, de jo skal sige til os, er, hvordan man kan gøre det her inden for rammerne af grundloven – for det er jo sådan set det, vi er interesseret i – sådan at man, vi i fællesskab kan komme af med de her bønnekald, som jeg fornemmer, heldigvis, bred enighed i Folketinget om vi ikke gider at finde os i, fordi vi ikke anser det som en del af det Danmark, vi holder af og gerne vil passe på.

Kl. 13:34

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:34

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Det er jo ganske nemt. Det er jo bare at stemme for. Det er herinde, vi laver lovene. Det er den politiske vilje, der gang på gang mangler hos Socialdemokratiet, og jeg synes, det er ærgerligt. For jeg fornemmer jo en vilje, eller jeg hører en vilje, i forhold til at man i hvert fald mener, at det ikke hører til. Det synes jeg er blevet sagt gentagne gange, både fra ministeren og ordføreren her. Men jeg kan simpelt ikke forstå, hvorfor man ikke bare stemmer for, når forslaget ligger, som det er skrevet, her.

Kl. 13:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:35

Thomas Skriver Jensen (S):

Vi stemmer ikke for, fordi der er en arbejdsgruppe, der skal komme med nogle anbefalinger til, hvordan man kan gøre det her på den rigtige måde. Det er derfor, vi ikke stemmer for. Men det er jo rigtigt, at når Socialdemokratiet siger, at vi vil stramme udlændingepolitikken, stå vagt om vores værdier og ikke gider f.eks. bønnekald

i det offentlige rum, så siger vi det jo, fordi vi mener det, og så arbejder vi seriøst ud fra det.

Nogle kan jo godt have den tilgang til det parlamentariske arbejde, at når man godt ved, der kommer nogle anbefalinger relativt snart, kan man fremsætte sådan et forslag her, for at man kan stille sig bagefter og sige: Ha ha, det var vores idé. Det er ikke sådan, vi arbejder i Socialdemokratiet. Vi er mere interesserede i resultater.

Kl. 13:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Nick Zimmermann.

Kl. 13:35

Nick Zimmermann (DF):

6 års syltekrukke skulle der være, før Socialdemokraterne mødte op her i dag for at fortælle danskerne, at nej, Socialdemokratiet vil ikke støtte et forbud mod islamiske bønnekald. Vi fremsætter i dag et forslag om at forbyde det. For det her er Danmark. Det er ikke et eller andet sted i Mellemøsten. Det her er danskernes land, og vi vil ikke finde os i islamiske bønnekald her i vores land. Og det foregår nærmest hver evig eneste weekend. Der er ofte danskere, der skal gå og høre på forskellige islamiske bønnekald i deres eget land. Når der så bliver fremsat et forslag her i Folketingssalen om at forbyde det, møder Socialdemokraterne op og siger til danskerne: Nej, det vil vi ikke være med til at forbyde.

Det seneste eksempel, der var, var en dreng, et barn, der stod og brægede ud, formodentlig efter mange års indoktrinering fra sine forældre, et islamisk bønnekald. Og alligevel vil Socialdemokraterne ikke være med til at forbyde det. Det er jo rystende, hvad vi finder ud af i dag.

Kl. 13:36

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Thomas Skriver Jensen (S):

Det lyder ganske forfærdeligt med det eksempel, som hr. Nick Zimmermann nu har nævnt to gange. Jeg synes ikke, sådan noget hører hjemme i Danmark. Det er ikke noget, Socialdemokratiet støtter. Det er ikke noget, vi gider at høre på. Det er ikke en opdragelse af børn, som vi kan se os selv i.

Men når man skal lave sådan nogle ændringer i Danmark og gøre det for at passe på det værdisæt, som vi holder rigtig meget af, vil vi alligevel forbeholde os retten til at sige, at så skal man jo gøre det på et ordentligt grundlag. Og der må jeg bare sige: Dansk Folkeparti fremsætter det her forslag. Hvad bliver reaktionen, hvis vi så efterfølgende finder ud af, at lige præcis den måde, Dansk Folkeparti har skrevet det på, ikke er inden for rammerne af grundloven, og det kan man ikke bruge til noget? Så har det her jo bare været snak fra hr. Mikkel Bjørn og hr. Nick Zimmermann og resten af den borgerlige opposition. Det har været ren snak.

Jeg synes i stedet for – og det skal så tages som et velment råd – at vi skal være glade for, at ministeren nu har sagt: Næste år kommer der et resultat af de her undersøgelser, og så skal vi sætte os ned sammen og kigge på, hvordan vi kommer af med de her bønnekald. Altså, lad os nu komme ned fra den der høje hest og fokusere på at skabe nogle resultater for Danmark, så vi ikke ender med at lyde ligesom en eller anden forstad til Islamabad.

Kl. 13:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Nick Zimmermann (DF):

Okay, lad mig stille et meget simpelt spørgsmål: Vil ordføreren med hundrede procents garanti – hundrede procents garanti – love danskerne her i dag, at hvis og såfremt den undersøgelse, som ministeren nu som den tredje eller fjerde udlændinge- og integrationsminister, eller hvor mange vi efterhånden er oppe på, har igangsat omkring, om islamisk bønnekald kan forbydes eller ej, siger, at det kan vi godt forbyde; vi kan godt forbyde islamiske bønnekald, så fremsætter regeringen et forslag om at forbyde det?

Kl. 13:38

det her. Det er jo at sørge for, at vi rammer rigtigt, sådan at vi kan slippe af med de her islamiske bønnekald, som jeg kan høre vi er enige om vi ikke gider at have.

Kl. 13:41

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:41

Thomas Skriver Jensen (S):

Der ved hr. Nick Zimmermann, som jo har 3½ års erfaring fra Folketinget, at en ordfører for et parti ikke kan love, hvad regeringen kommer til at fremsætte af lovforslag. Det er simpelt hen ude af mine hænder.

Kl. 13:38

Lars Boje Mathiesen (BP):

Nej, men hvis ordføreren anfægter det og ordføreren bruger den argumentation, at ordføreren ikke ved, om det er grundlovsstridigt, så kan man jo ikke selv samtidig bruge det i sin argumentation for, at man ikke vil stemme for det. For så ved man det jo ikke, og det er jo i en erkendelse af, at man ikke ved det. Så er det jo godt, at vi kan stille spørgsmålet, og jeg vil da godt her stille spørgsmålet til ministeren, for så kan vi få afklaret, om ministeriet mener, at det her beslutningsforslag er grundlovsstridigt. Hvis det ikke er det, er der jo ikke noget, der forhindrer os i, at vi kan andenbehandle det og så stemme for det. Så er hele argumentationen faldet bort, medmindre det handler om, at man hellere vil putte det i en syltekrukke end rent faktisk stemme for det, for hvis man mener, det er grundlovsstridigt, kan jeg godt respektere, at man så ikke vil stemme for det, men hvis ministeriet fastslår, at det ikke er det, så er der ikke nogen grund til ikke at stemme for det.

Kl. 13:41

Men det, jeg kan love, vil jeg gerne love, og det er, at Socialdemokratiet kommer til at bruge de mandater, vi har, de stemmer, vi har, og den tillid, vi har fået fra danskerne, til at modarbejde sådan noget som islamiske bønnekald, for vi gider det ikke. Og vi er ikke interesserede på samme måde som Dansk Folkeparti i alle mulige mærkelige klip og forsøg på at angribe og gøre politik til et teater. Vi interesserede i reelle resultater. Så hvis Dansk Folkeparti vil love at kaste deres mandater ind i kampen og reelt at gå til opgaven for at lave en aftale, så tror jeg vi kan komme langt i Danmark.

Kl. 13:39

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:41

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 13:39

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg og Socialdemokratiet har absolut intet i os, som ønsker at gøre det her spørgsmål til en syltekrukke. Vi gider ikke, og vi vil ikke have islamiske bønnekald i Danmark. Vi skal finde en ordentlig måde at sikre, at det ikke sker, på. Jeg håber, at hr. Lars Boje Mathiesen, Dansk Folkeparti og alle mulige andre kommer til at gå konstruktivt til det stykke arbejde. Det mener jeg er en vigtig opgave for os her i Folketinget at tage på os.

Kl. 13:42

Lars Boje Mathiesen (BP):

Socialdemokratiet vil ikke have bønnekald i Danmark. Man har sidet ved magten siden 2019. Nu er der et forslag i Folketinget om at forbyde bønnekald. Det vil man ikke stemme for, fordi man hellere vil fortsætte med, at der skal være bønnekald, mens man fortsætter noget udvalgsarbejde, som så skal være færdigt engang næste år, hvor man så måske fremsætter et beslutningsforslag. Det vil sige, at danskerne nu skal gå rundt og høre på bønnekald det næste år eller halvandet, fordi man ikke har fået det afskaffet. Det er jo fakta, når vi skræller alle de her ting væk.

Kl. 13:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Christian Vigilius.

Kl. 13:42

Så jeg kunne godt tænke mig at spørge direkte: Mener ordføreren, at det her beslutningsforslag, som blev fremsat i dag, er grundlovsstridigt? For det blev ligesom anfægtet, at man kunne gøre noget, hvis det stred imod grundloven. Så jeg kunne godt tænke mig at spørge til ordførerens opfattelse af, om det her beslutningsforslag, som bliver præsenteret i Folketinget i dag, er grundlovsstridigt.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Christian Vigilius (KF):

Man fristes til at sige: Der kommer en god løsning i morgen. Ordføreren siger, at når Socialdemokratiet har sat sig for noget, så sker det. Nu er der gået 6 år. I 6 år har der været en undersøgelse i gang, må man forstå. Ordføreren påstår, at viljen er der til det. Hvordan i alverden kan det så være, at der skal gå 6 år? Jeg vil gerne anerkende, at når der er politisk vilje hos Socialdemokratiet, når det er, man gerne vil prioritere noget, så går der ikke 6 år. Så kommer der rent faktisk nogle lovforslag. Så kommer der rent faktisk noget lovgivning på området. Så det her vidner jo om, at det ikke er en politisk prioritet hos Socialdemokratiet.

Nu blev der også nævnt i den tidligere debat om håndtryk, at der skulle en undersøgelse i gang, og der vil jeg bare sige: Anerkender ordføreren ikke, at der er tale om en syltekrukke, når der går 6 år?

Kl. 13:43

Thomas Skriver Jensen (S):

Så vil jeg jo gentage, hvad hr. Lars Boje Mathiesen heldigvis også har hørt mig sige tidligere, nemlig at jeg er uddannet på en erhvervsskole. Det har jeg ikke de juridiske kompetencer til at kunne svare entydigt på. Det er jo det, der er hele pointen, hr. Lars Boje Mathiesen, nemlig at vi skal få klarlagt, hvordan man kan gøre det her. Det er jo den seriøse måde at arbejde på, hvis man gerne vil til bunds i

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Thomas Skriver Jensen (S):

Som jeg sagde tidligere: Jeg ved ikke, hvorfor det har taget så lang tid. Det kan også irritere mig. Men jeg kan jo stå her i dag og glæde mig over, at ministeren jo klart og tydeligt siger, at vi i starten af næste år får svar på den her undersøgelse, og det glæder jeg mig til, for islamiske bønnekald gider vi ikke at have i Danmark. Det er ikke foreneligt med vores kultur. Danmark er et kristent land. Og det er jo rigtigt – og tak for rosen – at når Socialdemokratiet sætter sig for noget, så bliver der også leveret resultater. Altså, udlændingeministeren har jo ikke været udlændingeminister i ret lang tid. Nu er den her undersøgelse sat i gang igen, og næste år bliver der leveret en konklusion på det. Det er handling, og jeg glæder mig til at se alle de facebookslag, hvor man roser udlændingeministeren for handlekraft.

Kl. 13:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:44

Christian Vigilius (KF):

Nu bed jeg mærke i, at ordføreren sagde til hr. Nick Zimmermann, at han lovede, at Socialdemokratiet ville bruge sine mandater til at få det her igennem. Det var i relation til spørgsmålet om, om der kunne udstikkes en garanti for, at hvis undersøgelsen konkluderede, at man godt kunne forbyde det, så ville regeringen reagere på det. Og det kunne ordføreren ikke garantere på regeringens vegne. Men så vil jeg så spørge: Kan ordføreren garantere, at Socialdemokratiet med sine mandater vil stemme for at forbyde bønnekald, hvis undersøgelsen siger, at det er muligt?

Kl. 13:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg synes, jeg har sagt meget klart og tydeligt, at Socialdemokratiet *ikke* mener, der skal være islamiske bønnekald i Danmark. Og vores mandater bliver kastet efter det arbejde. Det har jeg sagt klart og tydeligt.

Kl. 13:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:44

Dennis Flydtkjær (DD):

Der er et eller andet komisk i den her debat. Socialdemokraterne står jo og siger, at det er dem, der handler, og at blå blok ikke gør. Men vi behandler nu et beslutningsforslag, som betyder, at man, hvis vi vedtager det – hvad vi så ikke kan gøre med Socialdemokraternes stemmer – så ville handle. Men det, som man hos Socialdemokraterne i forbindelse med det sidste beslutningsforslag så har henvist til, er, at man lige skal kigge på nogle ting, og man har, når det drejer sig om det her, undersøgt det i 6 år. I 6 år har man undersøgt det, og alligevel står man samtidig og forklarer, at man handler. Man kan jo fortsætte med alle mulige andre områder. Når det drejer sig om Kærshovedgård, kunne man også have sagt for 6 år siden, at det skulle lukke.

Der sker jo ingenting på udlændingeområdet, og jeg kan næsten fornemme på det, at man i forbindelse med alle forslag vil sige, at det er Socialdemokratiet, man skal stemme på, hvis der skal handles. Men alle kan jo se bluffnummeret. Når det drejer sig om det her

beslutningsforslag, er det altså igennem 6 år, man har undersøgt det, og der er ikke sket en døjt. Kan man ikke næsten selv mærke, at det er så utroværdigt, når man står og siger det?

Kl. 13:45

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:45

Thomas Skriver Jensen (S):

Man kan mærke klart og tydeligt i Danmark, at Socialdemokratiet er med til at trække udlændingepolitikken i den rigtige retning. Vi er med til at levere stramminger, som betyder noget ude hos helt almindelige mennesker, og det kan vi jo bare være glade for, og det kan vi være stolte af, og jeg kan godt forstå, at man sidder og fedtgriner i Dansk Folkeparti, for det er jo det, man ikke har været i stand til hos dem. Man har været støtteparti til borgerlige regeringer i størstedelen af det her årtusind, og alligevel har man jo ikke løst alle de problemer, som man åbenbart synes der er. Det er problematisk, men det er godt, at der er et parti som Socialdemokratiet, som rent faktisk leverer noget. Der er da dejligt. Når de borgerlige partier primært er interesserede i at snakke og lave videoer til sociale medier, er det da rart, at danskerne ved, at de kan stemme på et parti, som rent faktisk lægger sig i selen og leverer nogle resultater.

Behøver jeg at minde om, at vi i Europa lige om lidt kommer til at stå fælles om noget udlændingepolitik, som, mener jeg, er altafgørende for vores fremtid? Stod det til Dansk Folkeparti, var vi slet ikke medlem af EU. Altså, hykleriet løber ned ad væggene i forhold til dem og deres snak om de resultater, de burde have leveret, men de aldrig nogen sinde har leveret. Det er godt, at Socialdemokratiet leverer.

Kl. 13:47

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:47

Dennis Flydtkjær (DD):

Det er igen fuldstændig tom snak. Man står og siger, at man handler, og at man sætter en retning. Der er gået 6 år med at finde ud af, hvad retningen skal være i forhold til muslimsk bønnekald, som Socialdemokraterne siger at de ikke vil have og ikke hører hjemme her. Det har taget 6 år. Kan man ikke lige sætte nogle ord på, hvad det er for en retning, man har skabt resultater med, når man har brugt 6 år på at undersøge det? Når der så gentagne gange kommer beslutningsforslag fra den borgerlige fløj, stemmer man hver gang nej til dem, hvor vi jo kunne handle på det. Altså, det her er jo rent bluff.

Kl. 13:47

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:47

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg kom jo lige med et meget konkret eksempel på, hvor Socialdemokratiet handler, f.eks. i forhold til et udrejsecenter. Nu bredte ordføreren jo selv debatten lidt mere ud. Mens andre grinede ad Socialdemokratiet, da vi foreslog den ambition, imens Dansk Folkepartis partiformand sad i Europa-Parlamentet og kæmpede for, at Danmark skulle ud af EU, så lagde Socialdemokratiet sig i selen for, at der på det her område kunne blive skabt nogle resultater, og ordføreren bad om et eksempel. Jeg synes, det er et af de bedste eksempler, og hvis man vil have flere, kan man jo kigge på de

lovforslag, som udlændingeministeren har fremsat i dag. Dem er jeg glad for.

Kl. 13:48

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Fru Pernille Vermund.

Kl. 13:48

Pernille Vermund (LA):

Da rødskovverregeringen blev dannet, lagde jeg ikke skjul på, at jeg på den ene side tænkte, at det her bliver trist for Danmark i forhold til udlændingepolitikken. Det bliver nogle år, hvor vi i bedste fald står stille og i værste fald går den forkerte vej. Jeg lagde heller ikke skjul på, at det ville blive en fest for den blå opposition, fordi vi jo åbenlyst vil få et socialdemokrati, som er bundet på hænder og fødder, dels af egen handlingslammelse og dels af at sidde i regering med bl.a. Radikale Venstre. Jeg havde bare ikke troet, at det ville være så ekstremt, som det er nu. Jeg må indrømme, at de her første sager altså er vildere, end jeg havde forestillet mig. Jeg tænker, at sådan et godt råd til Socialdemokratiet, inden man går på sommerferie, er at overveje positionen, hvis ikke man vil have sådan et fast prædikat som Komiske Ali på talerstolen, altså ved enten at erkende, at man ikke kan gøre det, der er det rigtige, eller at man så også bare får løst de her problemer. For alt andet virker simpelt hen for mærkeligt.

Kl. 13:49

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 13:49

Thomas Skriver Jensen (S):

Der er ikke en eneste lempelse af udlændingepolitikken i det regeringsgrundlag, vi arbejder ud fra. Der er faktisk stramminger. Til gengæld kan man jo stille og roligt konstatere, når man læser det bud på et regeringsgrundlag, som de blå fremlagde, at I ikke er enige om noget som helst. Dansk Folkeparti har sagt, at det er en klokkeklar rød linje, at vi skal ud af konventioner, og Venstre sagde det såmænd også i valgkampen, men hvis vi læser det, man så har kunnet blive enige om, kan vi jo se, at der ordret står, at man skal blive inden for konventionerne.

Så hvis der er nogen, der er villige til at ofre udlændingepolitikken på alteret, så er det blå blok, og I har ikke noget at lade nogen som helst høre. Men jeg vil faktisk gerne prøve at være lidt imodekommende. Der er da ikke noget hos mig, som har sagt til fru Pernille Vermund eller i øvrigt andre, at vi ikke vil diskutere udlændingepolitik med de blå. Altså, der er da en åben dør til at komme med forskellige bud på, hvordan vi kan rykke Danmark i den rigtige retning. Jeg har da stået flere gange på talerstolen i dag og sagt, at når resultaterne af de her undersøgelser kommer, så byd jer dog til, i stedet for at lave alle mulige latterlige facebookvideoer.

Kl. 13:50

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:50

Pernille Vermund (LA):

Men nu er faktum jo, at vi er klar til at tage det opgør med konventionerne, som skal til, for at vi bl.a. kan sikre, at kriminelle udlændinge bliver udvist. Spørgsmålet er: Er regeringen også det? Nej, det er regeringen ikke, og det er Socialdemokratiet ikke, og det har Socialdemokratiet ikke været tidligere. Så det er jo bare et faktum, eller hvad? Er Socialdemokratiet klar til at tage et opgør med de

konventioner, der forhindrer os i at udvise kriminelle udlændinge? Ja eller nej?

Kl. 13:51

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Det er jo lidt uden for emnet, men ordføreren kom selv ind på det, så jeg tillader det. Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:51

Thomas Skriver Jensen (S):

Kom med det. Altså, det, der er linjen på det område, er, at vi skal udfordre nogle af de domme, der bliver idømt, i forhold til konventionerne, og det er i øvrigt præcis det samme – en til en det samme – som det regeringsgrundlag, ordførerens parti har nikked til, og som man faktisk også har været med til at udvikle.

Så når man står og puster sig op og siger, at regeringen er så bløde, men at det er en selv, der er strammere, så skylder man at sige til danskerne, at det er præcis det samme udgangspunkt, vi arbejder ud fra. Der står præcis det samme som i jeres regeringsgrundlag, og man kan jo bare selv google det. Det er jo ikke svært i de her teknologiske tider.

Kl. 13:51

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tusind tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Vi går videre til den næste ordfører, og det er fru Lise Müller fra SF. Velkommen.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Lise Müller (SF):

Tak for ordet, formand. I Danmark må man tro, bede, samles og leve efter sin overbevisning. Det er en frihed, som vi skal passe på. Men religionsfrihed er ikke det samme, som at religiøs praksis skal fylde mere i det offentlige rum. Danmark har en folkekirke og en kristen kulturarv. Det er en historisk realitet, som tilmed er indskrevet i vores grundlov. Men Danmark er samtidig nok verdens mest sekulariserede samfund, og for langt de fleste danskere er tro en privatsag, noget, man selv bærer, og ikke noget, man pådutter andre gennem en højtaler.

Derfor er bønnekald over højtaler heller ikke noget, vi i SF synes skal kendetegne Danmark. Regeringen har besluttet at videreføre undersøgelsen af mulighederne for at regulere eller forbyde bønnekald i det offentlige rum. Det er vi i SF tilfredse med. Undersøgelsen skal afdække gældende ret, og den skal se på vores grundlov, religionsfrihed og vores internationale forpligtelser, og ligeledes skal den se på, hvordan andre lande i Europa har håndteret spørgsmålet.

Så vidt jeg ved, er der p.t. ikke evidens for, at der er et kæmpestort problem med bønnekald i det offentlige rum, og *hvis* det skulle blive et problem, er vi klar til at regulere det, men først og fremmest synes jeg, det giver mening at undersøge, hvor stort problemet er. Jeg kan også høre på debatten her i dag, at det, der er blevet nævnt, er koranlæsning via højtalere på diverse pladser, noget, der vel også bør undersøges, og som altså ikke går ind under benævnelsen bønnekald. Derfor synes jeg også i al beskedenhed, at forslaget er lidt upræcist.

Vi ser frem til resultatet af undersøgelsen og kan derfor på nuværende tidspunkt ikke støtte forslaget, som det ligger her. Tak for ordet.

Kl. 13:53

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger. Den første er til hr. Nick Zimmermann. Værsgo.

Nick Zimmermann (DF):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at prøve at spørge ordføreren: Hvis det i forhold til den her noget langvarige undersøgelse, der har været i gang, om, om det er muligt at forbyde islamisk bønnekald eller ej, skulle vise sig, at det *er* muligt at forbyde islamisk bønnekald, vil SF så bakke regeringen op i et forslag fra hele den samlede nuværende regering om at forbyde islamisk bønnekald? Et ja eller nej ville være fint.

Kl. 13:54

del mere hos os, end bønnekald nødvendigvis gør. Men bønnekald er jo også et udtryk for en religiøs praksis, som vi ikke rigtig er interesseret i kommer til at fylde for meget i det offentlige rum.

Kl. 13:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 13:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Jeg ved det er svært at huske, men vi skal passe på med at bruge direkte tiltale. Det er rigtig svært, og det er der også nogle, der har været herinde i mange år, der kommer til.

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:56

Lise Müller (SF):

Altså, SF er en del af regeringen, så hvis det er sådan, at regeringen fremlægger det, er SF jo en del af det forslag. Så selvfølgelig bakker vi det op.

Kl. 13:54

Mikkel Bjørn (DF):

Er SF og ordføreren enig i, at alle de her diskussioner, hvad enten det handler om håndtryk eller bønnekald eller social kontrol, som SF's ordfører selv nævner, er en direkte udløber af, at der de sidste 30-40 år er blevet lukket for mange mennesker ind i Danmark fra mellemøstlige og nordafrikanske lande?

Kl. 13:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 13:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 13:56

Nick Zimmermann (DF):

Hvad er SF's politik så egentlig på området? Altså, er SF fortalere for et forbud mod islamisk bønnekald i det offentlige rum, ja eller nej?

Kl. 13:54

Lise Müller (SF):

Jeg synes, at man i hvert fald kan sige, at vi har en gruppe af mennesker, som har et konservativt tankesæt med en dogmatisk holdning til ligestilling og til kvinder osv., som jeg ikke synes hører hjemme i Danmark. Vi har også en stor gruppe af borgere, som befinder sig godt i Danmark, deltager i det danske samfund, arbejder og tager del i foreningslivet osv., og som jeg også synes vi skal huske at anerkende og passe godt på.

Kl. 13:57

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Hr. Christian Vigilius.

Kl. 13:57

Lise Müller (SF):

Jeg synes, jeg har gjort det ret klart, at vi ikke er tilhængere af, at religion skal fylde meget mere i det offentlige rum, end det allerede gør på nuværende tidspunkt. Derfor er vi villige til at se på, om der er behov for at lave regulering.

Kl. 13:55

Christian Vigilius (KF):

Ordføreren nævnte, at det ikke er et udbredt problem i Danmark i dag med islamisk bønnekald, og at man, hvis det bliver det, skal sætte ind. Vil ordføreren ikke anerkende, at der er noget problematisk i at vente med at komme med politiske løsninger, til man har store problemer? Der er også tale om et principielt spørgsmål her, altså om vi gerne vil have, at der skal være højtalersforstærket bønnekald i Danmarks gader.

Kl. 13:57

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Så er det hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 13:55

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 13:57

Mikkel Bjørn (DF):

Hvor vigtigt mener SF det her er? Altså, hvor vigtigt er det, at vi får stadfæstet, at islamisk bønnekald ikke hører hjemme i det offentlige rum i Danmark? Hvor rangerer det for SF? Er det enormt vigtigt, eller er det bare sådan, at det måske er okay lige at få skrevet ind, at det ikke er noget, vi vil have? Er det noget, SF reelt brænder for, altså at det her bliver stoppet?

Kl. 13:55

Lise Müller (SF):

Jo, det har ordføreren ret i. Det er altid en afvejning, hvornår man skal sætte ind. Jeg tror så også, at ordføreren måske vil være enig med mig i, at man ikke skal lave lovgivning for lovgivningens skyld, og at vi ikke ligefrem mangler lovgivning. Derfor skal der selvfølgelig være en problematik, som den lovgivning nu engang skal tage hånd om.

Kl. 13:58

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 13:55

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Lise Müller (SF):

Jeg vil sige, at jeg faktisk synes, at det er en del af en større diskussion om, hvordan religion på en eller anden måde sniger sig ind i forskellige afskygninger alle mulige steder. Så jeg har vanskeligt ved at rangere, hvor det ligger. Hvis du spørger mig, vil jeg nok sige, at kvinders rettigheder og kampen mod social kontrol osv. fylder en hel

Christian Vigilius (KF):

Men nu er der jo eksempler på højtalerforstærket bønnekald, bl.a. i den kommune, vi befinder os i nu, så vi har jo konstateret, at problemet eksisterer. Mener ordføreren ikke, at det så er rettidig omhu at sætte ind, før det problem spredte sig, hvis ordføreren i hvert fald er enig i, at det er problematisk, at folk går på gaden og uforvarende bliver overrendt af islamiske bønnekald?

Kl. 13:58

Danmarks internationale forpligtelser, men det er vi også sikre på det kan, når vi får belyst retsgrundlaget for det i de relevante ministerier, sådan at man kan udarbejde et lovforslag, der lever op til netop de krav. Tak for ordet.

Kl. 14:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tusind tak og går videre til den næste, og det er fru Pernille Vermund fra Liberal Alliance. Velkommen.

Kl. 14:01

Lise Müller (SF):

Nu henholder jeg mig til, at jeg er ret ny på den her post som ordføreren selv, og derfor er jeg ikke bekendt med, at der skulle være et kæmpestort omfang af det her. Men som sagt er jeg og SF villige til at se på, om det er nødvendigt at lovgive på det her område.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Pernille Vermund (LA):

Tak for det. I Danmark må man tro, tænke og mene, hvad man vil. Vi har religionsfrihed, og den frihed gælder for alle, for kristne, hinduer, jøder, buddhister og muslimer og andre troende, og så gælder den ikke mindst for borgere, som gerne vil være fri for religion. Borgere, der ikke aktivt har valgt at tage del i et religiøst arrangement, skal kunne være fri, også for højtalerforstærket lyd af bønner og bønnekald.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så siger vi tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger.

Den næste ordfører er fru Marlene Ambo-Rasmussen fra Venstre. Velkommen.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Marlene Ambo-Rasmussen (V):

Tak for det, tak for ordet, formand. Vi står her jo i dag på baggrund af et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti om at forbyde bønnekald i det offentlige rum. I Danmark har vi religionsfrihed. Det betyder, at du må tro på lige den gud, du vil, og du må også tro på absolut ingenting. Det er en grundlæggende frihed, som vi står værn om i Danmark. Men religionsfrihed er ikke det samme som religionslighed, for det har vi ikke i Danmark.

Ligesom vores grundlov beskytter retten til at tro, som man vil, slår den også fast, at folkekirken har en særstatus her i landet. Det er derfor, vi har et kors i vores flag og ikke en halvmåne, det er derfor, vi holder gudstjeneste, når Folketinget åbner, og ikke fredagsbøn, og det er derfor, det er kirkeklokkerne, der dominerer det danske landskab, og ikke bønnekald. Det er sådan, det er, og det er sådan, det skal være. Så Venstre støtter beslutningsforslaget, ligesom vi i øvrigt gjorde for nogle år siden, da vi selv var med til at fremsætte et lignende beslutningsforslag.

De problemer, vi fortsat har med integration i Danmark, skyldes ikke, som venstrefløjen ofte påstår, at vi har mødt flygtninge og indvandrere med for stramme krav. Tværtimod tror vi på, at vi skal være endnu tydeligere om, hvilke værdier og hvilken opførsel vi hylder og forventer i Danmark, og tilsvarende gælder det for, hvad vi ikke vil acceptere. Og vi vil ikke acceptere, at islam bogstavelig talt skal fylde så meget i det offentlige rum, at bønnekald skal gælde ud over land og by gennem store højtalere, for Danmark er et kristent land. Kristendom har været med til at forme vores historie, vores værdier og vores traditioner. Igen er det ikke, fordi man skal være kristen for at være dansker, slet ikke, men vi skal ikke ende i en situation, hvor islamiske bønnekald skal have samme plads i det offentlige rum som kirkeklokkernes ringen, for Danmark er ikke et islamisk land. Det har vi aldrig været, og det skal vi aldrig blive.

Det er også derfor, at Venstre støtter op om et forbud imod højtalerforstærket bønnekald eller bønnekald i det hele taget i det offentlige rum. Der skal naturligvis være mulighed for at udforme det på en måde, så det er inden for rammerne af grundloven og

Når forslagsstillerne, Dansk Folkeparti, i beslutningsforslaget omtaler højtalerforstærket lyd af bønner og bønnekald, forstår vi det i Liberal Alliance sådan, at det handler om udsendelse af lyd, som er så høj, at det kan høres af hele lokalområder, og at det netop er formålet med den høje lydstyrke, at det skal kunne høres af et helt lokalområde. Det skal ikke kun kunne høres af de forsamlede til et lovligt arrangement på en privat eller offentlig grund. Den her slags lyd, som rammer et helt lokalområde, mener vi i Liberal Alliance ikke skal være tilladt, medmindre der er tale om eksempelvis musikkoncerter eller andet, hvor den høje lydstyrke er en integreret del af musikoplevelsen for de forsamlede koncertgængere. Vi ønsker det hverken tilladt at råbe ud over et lokalsamfund, at Allah er stor, at Karl Marx havde ret, eller at skat er tyveri, selv om man jo godt kan mene det. At man har stærke holdninger, giver efter vores opfattelse ikke ret til at råbe det ud med en højtaler over et helt lokalområde i forsøget på at presse holdningerne ned over andre. Den form for støjchikane skal vi som borgere kunne være fri for.

Så vi vil gerne forbyde højtalerforstærket lyd af bønner og bønnekald over hele lokalområder, ligesom vi gerne vil forbyde højtalerforstærket lyd af andre kald ud over områder, hvis de ikke allerede er forbudt. Vi er dog lidt i tvivl om, hvorvidt de eksempler, vi hører, overhovedet er lovlige i dag, og det vil vi bruge udvalgsbehandlingen til at dykke ned i. Vi vil så også gerne gøre det klart, at noget af det, vi ikke er klar til at forbyde, er borgernes ret til at afsige bøn eller kalde til bøn i lovlige arrangementer på privat eller offentlig grund på et lydniveau, som kun kan høres af de forsamlede. Vi skal stadig kunne gå til gudstjeneste i det fri, og den frihed skal naturligvis gælde for andre trossamfund, herunder dem, der samler troende muslimer.

Vi har flere gange tidligere behandlet et tilsvarende beslutningsforslag, og vi har i Liberal Alliance opfordret til, at regeringen indkaldte til forhandlinger. Skiftende socialdemokratiske ministre har stillet både Folketinget og borgerne i udsigt, at man ville arbejde videre for at finde en løsning. Det er indtil nu endt i socialdemokratiske syltekrukker af undersøgelser, som ikke har medført andet resultat end at trække tiden ud. Men det er desværre sådan, det ofte er med den socialdemokratiske udlændingepolitik: Der er mange fine ord, men meget lidt handling.

I Liberal Alliance støtter vi beslutningsforslaget, men naturligvis under den klare forudsætning, at det gennemføres inden for grundlovens rammer om bl.a. religionsfrihed, ytringsfrihed og forsamlingsfrihed, og naturligvis med det forbehold, at vi også i fremtiden eksempelvis kan afholde friluftsgudstjenester uden at være på kant med loven. Tak for ordet.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 14:05

Kl. 14:05

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Jeg blev lige lidt forvirret indtil ordførerens sidste sætning. Det var godt, at Liberal Alliance bakker op om beslutningsforslaget, for fru Pernille Vermund har været hovedforslagsstiller på et beslutningsforslag, der er stort set identisk med det her, så det ville undre mig meget, hvis hun pludselig havde ændret holdning – også fordi forslaget jo netop ikke handler om friluftsgudstjenester eller arrangementer, hvor man hører noget, som kun de tilstedeværende kan høre.

Det handler om det, at man kalder til bøn, altså det, at man udbreder sit budskab om, at nu foregår der en religiøs handling, via højtalersystemer og så højt, at alle andre, også uden for området, kan høre det. Det er naturligt i forhold til kirkeklokker, fordi kirkeklokker er en integreret del af dansk kultur og tradition, men det er ikke naturligt i forhold til højtalersforstærket islamisk bøn.

Kl. 14:06

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:06

Pernille Vermund (LA):

Jeg tror mere, det var en kommentar. Men det er korrekt, at vi støtter forslaget med de forbehold eller parenteser om, hvad vi gerne vil sikre stadig er lovligt og naturligvis inden for grundlovens rammer, også med det hensyn, at det jo ville være utrolig ærgerligt, hvis noget af det fine, der er ved, at man kan samles til en friluftsgudstjeneste eksempelvis, er noget, vi ulovliggør. Det har jeg respekt for at Dansk Folkeparti også har øje for, så tak for det.

Kl. 14:06

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Sporgeren ønsker ikke yderligere korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mohammad Rona fra Moderaterne. Velkommen.

Kl. 14:06

(Ordfører)

Mohammad Rona (M):

Tak for det, formand. Tak for ordet, og lad mig begynde med det grundlæggende, nemlig at vi i Moderaterne ikke mener, at bønnekald hører hjemme i Danmark, og det er heller ikke en del af den danske kultur, og vi ønsker sådan set heller ikke, at det bliver det. Danmark er et land med en kristen kulturarv, og det præger vores samfund, også selv om mange danskere i dag har et afslappet forhold til religion. Netop derfor er vi også i en særlig dansk balance her.

Man kan tro på, hvad man vil. Vi har religionsfrihed i Danmark, og religion fylder som udgangspunkt ikke særlig meget i det fælles rum, og det synes jeg vi skal holde fast i. For religionsfrihed er vigtigt. Det betyder, at mennesker frit kan dyrke deres tro og samles i religiøse fællesskaber, men det betyder ikke, at religion skal gøres til noget, andre borgere ufrivilligt skal møde i deres hverdag.

Det er her, bønnekaldet både i min optik og i Moderaternes optik godt kan blive et problem. Et bønnekald er ikke en intern besked til dem, der allerede er en del af et trossamfund. Det bliver sendt ud i det offentlige rum. Det rammer også mennesker, som sådan set ikke har bedt om at være en del af det, og derfor er det heller ikke ligegyldigt, om bønnekald bliver mere udbredt i Danmark.

For Moderaterne handler det ikke om at mistænkeliggøre nogle mennesker på nogen som helst måde. Folk må dyrke lige den religion, de har lyst til. Det handler om at holde fast i en dansk samfundsform, hvor religion leves frit, men hvor den enkelte ikke hele tiden skal belæres med noget forskelligt i det fælles rum.

Den balance har tjent Danmark godt, og derfor forstår jeg til dels også godt forslaget fra Dansk Folkeparti. Men jeg synes også, at det er en debat, som vi skal tage yderst seriøst, og når vi diskuterer enten et muligt forbud eller en begrænsning, synes jeg også, at juraen skal være på plads. Det er jo også derfor, jeg synes, at det er fint, at ministeren har søsat en undersøgelse, i forhold til hvordan og hvorledes vi kan arbejde med bønnekald i det offentlige rum.

Det arbejde synes jeg skal gøres færdig, før vi begynder at tage en endelig beslutning. Men vi mener ikke, at Folketinget skal vedtage et beslutningsforslag som det her, før det juridiske grundlag er på plads, og derfor støtter vi ikke beslutningsforslaget.

Kl. 14:09

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Nadja Natalie Isaksen, uden for grupperne.

Kl. 14:09

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg kunne bare godt tænke mig lige at høre ordføreren, om ordføreren kan stille en garanti for, at man vil vedtage et forbud mod højtalersforstærkede bønnekald i det offentlige rum, såfremt det juridiske endelig kommer på plads efter 10-15 uger, eller hvor lang tid det nu skal tage – altså, det er ikke det, det skal handle om. Men vil Moderaterne give den garanti til os herinde?

Kl. 14:09

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:09

Mohammad Rona (M):

Jeg har lært mange ting i politik. En ting, jeg har lært, er, at man skal passe på med at give garantier fra talerstolen. Det er enormt svært at give garantier, og det vil jeg ikke. Jeg vil ikke give garantier for noget som helst. Men jeg vil i hvert fald sige så meget, at nu er den her undersøgelse sat i gang, og den undersøgelse vil vi følge tæt, og så må vi jo se, hvad den undersøgelse så bringer, og så må vi tage bestik af det efterfølgende.

Kl. 14:10

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Sporgeren.

Kl. 14:10

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg kan forstå, at det kan være lidt svært, i og med at man er i en regering, der er baseret på bl.a. Enhedslisten og også på støtte fra Alternativet og Radikale Venstre for den sags skyld; så kan det være lidt svært at få nogle ting igennem. Men som jeg hørte ordføreren, mener man ikke, at det her hører til her, og så må jeg jo kunne forstå på ordføreren – ordføreren må rette mig, hvis jeg tager fejl – at man vil kæmpe for at få det her stoppet. Er det korrekt?

Kl. 14:10

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:10

Mohammad Rona (M):

Jeg har fra dag et sagt – det har jeg sagt herinde, og det har jeg også sagt offentligt – at jeg er imod særhensyn; det er jeg. Jeg har ikke noget imod religion. Jeg holder af alle typer religion, det gør jeg, men jeg synes også, religion skal dyrkes inden for husets fire vægge. Religion er en privatsag. Jeg bryder mig ikke om, at man sætter højtalere op til jul på Rådhuspladsen; det gør jeg ikke. Det har jeg også sagt mange gange. Så derfor synes jeg, det er vigtigt, at ministeren nu er gået i gang med den her undersøgelse, som vi så efterfølgende skal tage bestik af.

Kl. 14:11

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Den næste er hr. Christian Vigilius fra Det Konservative Folkeparti. Velkommen.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Christian Vigilius (KF):

Tak for ordet. Det klogeste tidspunkt at sætte en grænse er ofte, før problemet har spredt sig, og det gælder i integrationspolitikken helt generelt. En af grundene til, at Danmark ikke er endt med svenske tilstande, er, at vi i tide har turdet at sige fra, før problemerne voksede os over hovedet. Det gælder også her. Højtalerforstærket bøn og bønnekald er ikke et stort landsdækkende problem i Danmark endnu, men netop derfor giver det mening at sætte en klar grænse nu, før vi står med en praksis, der har bredt sig, sat sig fast og gjort det langt sværere at sige fra. For spørgsmålet er ikke kun, hvor mange steder det sker i dag. Spørgsmålet er, hvilket samfund vi gerne vil være.

Danmark er et land med religionsfrihed. Det skal vi værne om. Mennesker må tro, hvad de vil. Det er en frihed, vi skal passe på, men religionsfrihed betyder ikke, at man på grund af en religion har krav på at fylde det fælles offentlige rum med højtalerforstærket bønnekald. Det betyder ikke, at borgere i deres hjem, på gaden eller på vej gennem byen skal gøres til ufrivillige tilhørere til religiøse budskaber, der ikke har nogen historisk forankring i dansk kultur. For lad os være helt ærlige: Det er vigtigt, at vi skiller skidt fra kanel i den her debat. Den her debat handler om islamisk bønnekald, og det skal vi ikke pakke ind, for det er i høj grad islam, der i disse år rejser de svære spørgsmål om religiøse særkrav, parallelsamfund og tilpasningen til danske normer.

Islam må gerne eksistere som religion i Danmark, men islam skal ikke fylde mere i det danske samfund. Islam skal ikke være normgivende for Danmark, og det danske byrum skal ikke langsomt vænne sig til lyden af højtalerforstærket bønnekald, som om det var en naturlig del af vores fælles kultur. Det er det ikke. Derfor synes jeg også, at afgrænsningen i forslaget er vigtig. Forslaget handler om højtalerforstærket bøn eller bønnekald i det offentlige rum. Det er efter vores opfattelse en fornuftig afgrænsning, fordi den rammer problemets kerne. Kirkeklokker er ikke højtalerforstærket bøn. Kirkeklokker er ikke en prædiken, der sendes ud gennem højtaler. Det er en historisk og kirkelig del af Danmark, som vi har arvet. Det markerer højtider, livets store overgange og vores kristne kulturarv.

Derfor skal vi selvfølgelig passe på, at lovgivning på det her område ikke bliver et generelt angreb på religion eller på kristendommen, men det er netop ikke det, forslaget gør. Det er et målrettet svar på en konkret problemstilling: at islamisk bønnekald ikke skal gøres til en del af lydtapetet i det offentlige rum. Nogle vil måske sige, at det her er symbolpolitik, at der findes større problemer i udlændingepolitikken. Ja, selvfølgelig gør det det, men symboler betyder noget. Normer betyder noget. Det offentlige rum betyder noget.

Et samfund ændrer sig ikke kun gennem store lovpakker og dramatiske begivenheder. Det ændrer sig også gennem små indrømmelser, der langsomt flytter grænsen for, hvad der opfattes som normalt. Først giver man en enkelt tilladelse. Så bliver det en lokal praksis. Så bliver det en sag, man ikke må tale for hårdt om, og til sidst bliver det dem, der ønsker at fastholde danske normer, som skal forklare sig. Den udvikling skal vi ikke acceptere.

Det Konservative Folkeparti ønsker et Danmark med religionsfrihed, men også med kulturel selvtilid – et Danmark, hvor man godt kan have en anden tro, men hvor man også forstår, at man er trådt ind i et samfund med en særlig historie, en særlig kultur og et kristent og demokratisk fundament. Derfor synes vi, at beslutningsforslaget er rigtigt tænkt. Det er ikke et opgør med religionsfrihed. Det er en præcisering af, at religionsfriheden ikke giver ret til at påtvinge andre religiøs forkyndelse gennem højtalere i det offentlige rum. Derfor stemmer Det Konservative Folkeparti for beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:16

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Nadja Natalie Isaksen.

Kl. 14:16

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg bed bare mærke i, at ordføreren et par gange, måske fire-fem gange, nævner religionsfrihed. Religionsfrihed handler jo om, at man ikke kan straffes for at tro. Det er så at sige en personlig frihed, så jeg undrer mig lidt over, at man har haft en dialog i Det Konservative Folkeparti om religionsfrihed, for det er jo ikke det, det handler om. Det handler jo ikke om, at man vil begrænse nogens tro. Det handler om, hvilket samfund vi gerne vil have, og hvordan det skal se ud. Det var bare en kort kommentar.

Kl. 14:16

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:16

Christian Vigilius (KF):

Det er en interessant debat, og det er også interessant, hvordan man balancerer hensynet til den personlige frihed, selvfølgelig også ytringsfriheden, men også religionsfriheden. Der tror jeg, det er vigtigt for os at understrege, at vi i Danmark har religionsfrihed, men ikke religionslighed. Der er én religion, som betyder utrolig meget for vores samfund, og det skal vi bevare. Det er vigtigt, når vi laver udlændingestrømninger, som eksempelvis det her ville være, at det så ikke går ud over vores kristne kulturarv, for det er noget, som vi godt kan være bekymret for: at man skyller kristendommen ud med badevandet. Men det er netop det, som jeg italesætter i den her tale ikke er tilfældet.

Kl. 14:17

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 14:17

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Det er jeg jo bare virkelig, virkelig glad for at ordføreren også siger, fordi det ikke er religionsfriheden, der er et indgreb i her. Det er en personlig frihed, og det er jo slet ikke det, forslaget handler om. Så jeg er jo kun glad for, at Det Konservative Folkeparti også er med på forslaget. Så tak.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Christian Vigilius (KF):
Tak.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så siger vi også tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Den næste er hr. Dennis Flydtkjær fra Danmarksdemokraterne. Velkommen.

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DD):

Tak. Forslaget handler om et forbud mod højtalerforstærket bøn eller bønnekald i det offentlige rum. For Danmarksdemokraterne er det egentlig ret klart: Vi er et kristent land. Vi er bygget på en kristen kultur. Langt størstedelen af den danske befolkning er kristne. Men man må tro på, hvad man vil, her i landet. Der er religionsfrihed, man der er altså ikke religionslighed. Det står der sådan set også i grundloven.

I Danmark er det kristendom, der er religionen, og derfor synes jeg heller ikke, at vi skal acceptere, at der kommer muslimske bønnekald ud af højtalerne ud over vores byer. For jeg synes ikke, vi skal lade islam snige sig ind i alle kroge af vores samfund. Der er sådan set masser af eksempler, hvor man kan se det sker. Der er vi nødt til at stå imod ret bredt og ikke kun alene på det her område.

En ting er bønnekaldene, men det kunne også være svinckødet i vores institutioner, som man ikke må spise på grund af religion. Vi har lige haft et forslag om kønsopdelt svømning, som er et problem mange steder – igen på grund af islamistiske synspunkter. Det er ikke alle steder, man vil give hånd til det modsatte køn. Det kvindeundertrykkende tørklæde er også en udfordring. Der er dele af samfundet, som ikke vil acceptere, at man er homoseksuel. I det hele taget er der masser af steder, hvor vi ser de her måske i sig selv enkeltstående tilfælde kan være småproblemer, men når man lægger det hele sammen, er det altså et problem for den danske sammenhængskraft.

Derfor kan vi også med klar stemme sige, at vi i Danmarksdemokraterne støtter det her forslag. Vi synes ikke, at vi skal acceptere, at alle de her særhensyn sniger sig ind overalt i samfundet. Så et ja til forslaget fra Danmarksdemokraterne.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak. Den næste er hr. Magnus Georg Jensen fra Radikale Venstre. Velkommen.

(Ordfører)

Magnus Georg Jensen (RV):

Jeg har igennem hele mit ungdomsliv holdt nogle gode fester. Mine venner og jeg var sådan rimelig populære på sådan en fredag aften, og det var ikke, fordi der var nogen fredagsbøn, men det var, fordi der i stedet på godt nydansk var inviteret til swing- eller preparty eller god gammeldags privat fest. Soundboksen var tændt, og der var et rimelig højt gear, og vi havde da nogle gode stunder, bestemt. Men efter noget tid blev vi også opmærksomme på, at det her havde generet vores naboer helt vildt. De syntes, vi var nogle lømler for at holde nogle så fede fester, og måske var de endda også lidt kede af,

Kl. 14:17 at de ikke var blevet inviteret. Nå, men det korte af det lange var, at vi var nødt til at indse, at det her jo ikke går i et nabofællesskab, hvor der skal være plads til andre end os selv.

Kl. 14:17 Ligeledes mener jeg ikke, at en soundboksunderstøttet version af et bønnekald er det fedeste at tilbyde det nabofællesskab, det danske samfund er. Jeg mener, at religion er et privat anliggende, og at vi som samfund ikke har de store behov for at skulle lytte på, hvad du mener om gud, eller hvad gud mener om dig eller alle os andre. Ligeledes har jeg heller ikke meget tilovers for kirkeklokker. Som en, der er vokset op ad en kirke, er det også rimelig anmassende på samme niveau, som en soundboks på volumen 10 kan være. Men den påstand er jeg jo nok alene med i det her rum, og det anerkender jeg.

Kl. 14:18 Man skal selvfølgelig have mulighed for at dyrke sin religion, lige så meget man vil. Man skal have mulighed for at gå i kirke, moské eller tempel i et land med religionsfrihed. Det synes jeg er en smuk og vigtig del af vores samfund at give plads til, og det skal der være plads til. For vi er et land, som ikke ser ned på mennesker ud fra deres religion, og det må vi aldrig blive. Danmark er et sekulært land, og derfor mener jeg, at religion burde fylde mindst muligt i vores samfund, om det så er islam, kristendom og jødedom, for det er sådan for de fleste danskere, at religion ikke står øverst på ugens gøremål, og det mener jeg heller ikke det skulle gøre, eller vi burde lave nogle indsatser for at ændre. Hverken bønnekald eller en større kristen prædiken ser jeg er nødvendigt for Danmarks åndelige oprustning. Tværtimod er det ikke en del af det samfund, jeg drømmer om.

Så bemærker jeg også, at ministeren har igangsat en undersøgelse, og udfaldet må vi så vente at se hvad bringer. Jeg mener, det er klogt at tænke sig om, hvis det kommer i strid med nogle af grundlovsrettigheder, som er vigtige for vores samfund, for vi skal trods alt træde varsomt, når det kommer til forsamlings-, ytrings- og religionsfrihed, ligegyldigt hvor irriterende det nu engang kan være. Det kan godt være, at vi mener, det er et lille indgreb, men i en verden, som er så omskiftelig, og hvor forandringerne tvinger os til at træne vores forestillingsevne, må vi sikre os, at vi passer på det gode, for det kan blive dårligt, og sikre os, at det dårlige kan blive godt.

I dag holder jeg stadig fede fester, måske ikke lige så meget til gene for mine naboer, med lidt mindre soundboks, men stadig lige så festligt og hyggeligt. Og til den næste fest, jeg nu engang afholder, har I alle sammen en utvetydig invitation, og den må I så gøre op med om I vil tage imod. Tak for ordet.

Kl. 14:22

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Nick Zimmermann.

Kl. 14:22

Nick Zimmermann (DF):

Ordføreren siger simpelt hen i sin ordførertale, at ordføreren finder kirkeklokker anmassende. Altså, fra Radikales side er man vel efterhånden blevet det største kristenfejdske parti her i Folketinget. Ikke alene er den radikale ordførers kollega fru Zenia Stampe, altså kulturministeren, citeret for at have sagt, at Danmark absolut ikke er et kristent land, og her står den radikale ordfører så og siger, at han for sit vedkommende altså finder kirkeklokker anmassende, mens han i sin ordførertale absolut ikke finder tid eller overskud til at sige et eneste ord om det problem, vi står og diskuterer her i dag, nemlig islamiske bønnekald. Altså, jeg ved næsten ikke, om Radikale Venstre har udviklet sig til at være det mest islamglade parti i Folketinget eller det mest kristenfejdske parti i Folketinget; måske er det i virkeligheden begge dele. Jeg syntes i hvert fald, det var rystende at høre, at man fra Radikales side, endda mens en

radikal kollega har kulturministerposten, finder danske kirkeklokker anmassende.

Kl. 14:25

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 14:23

Magnus Georg Jensen (RV):

Tak skal De have. Jeg er ked af, at ordføreren hørte min tale på den måde. Jeg prøvede egentlig meget fint at udlægge, at jeg synes, at religion i *alle* former skal fylde mindst muligt i vores samfund, og det var egentlig, da vi i den forlængelse snakkede om kirkeklokker, at der også blev kommenteret på det. Så for mig er der intet at se, i forhold til at jeg skulle være i modstand til, at vi på bedst mulig vis sørger for, at religion fylder mindst muligt i vores samfund.

Kl. 14:24

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 14:24

Nick Zimmermann (DF):

Så bare for at jeg forstår det korrekt: Er det lige så vigtigt for Radikale Venstre at lave et forbud mod kirkeklokker, som den radikale ordfører efter sigende finder anmassende, som det er at lave et forbud mod islamiske bønnekald, altså noget, som er det mest udanske og det mest udemokratiske, der overhovedet findes? Vi står altså bl.a. her i salen i dag, fordi der har været et eksempel på, at et dybt indoktrineret muslimsk barn er blevet tvunget til at stå og bræge ude i en københavnsk park, og så siger den radikale ordfører her ikke en eneste problematisk ting ved islamiske bønnekald – det eneste, ordføreren finder anledning til at problematisere, er altså danske kristelige kirkeklokker.

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 14:25

Magnus Georg Jensen (RV):

Tak skal De have. Det, jeg nævnte i en kommentar, hvor jeg sagde, at religion er et privat anliggende, og at jeg ikke har noget behov for, at vi skal høre om, hvad folk mener om Gud, og hvad du mener om Gud, var, at jeg synes, at kirkeklokker, som jeg er vokset op med, *også* kan være til gene, og at jeg derfor synes, at religion helt generelt burde fylde mindre.

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Inden hr. Mikkel Bjørn fra Dansk Folkeparti får ordet, skal jeg lige minde ordføreren om, at hverken »De« eller »du« er tiltaleformer her i salen. Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:25

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Jeg kan simpelt hen ikke gennemskue, hvad Radikale Venstre mener. Går Radikale Venstre – hvis den her undersøgelse konkluderer, at det ikke er grundlovsstridigt, og at det også sagtens kan lade sig gøre at lave et forbud – ind for at lave et forbud mod det her fænomen? Eller gør Radikale Venstre ikke?

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Magnus Georg Jensen (RV):

Det, som jeg nævnte tidligere, var, at jeg mener, det er klogt, at vi har den her undersøgelse for at sikre os, at vi ikke er i strid med nogen form for grundlovsrettigheder. Hvis det så viser sig, er det nemlig der, hvor vi siger: Så skal vi forstå konteksten af det. Hvis det så er således, ser jeg ingen grund til, at det skal høre hjemme i Danmark.

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 14:26

Mikkel Bjørn (DF):

Okay, så Radikale Venstre er åbne over for at forbyde islamisk højtalersforstærket bønnekald i det offentlige rum – det skal jeg bare lige høre bekræftet – hvis undersøgelsen konkluderer, at det både kan lade sig gøre, og at det er inden for grundloven og alle de her ting. Så er Radikale Venstre åbne over for det. Eller hørte jeg forkert?

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Magnus Georg Jensen (RV):

Tak skal De have. Ja, som jeg nævner, er vi åbne over for – hvis det viser sig, at det ikke er i strid med nogen form for rettigheder i grundloven eller for religioner eller lignende – at vi så sikrer os, at religion fylder mindst muligt i vores samfund. Det er ikke et mål for os i sig selv, at religion skal fylde mere. Og hvis det er sådan, at det kan lade sig gøre, skal vi ikke være dem, som står og er fodslæbende på det parameter.

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Pernille Vermund, Liberal Alliance.

Kl. 14:27

Pernille Vermund (LA):

Tak for det. Man kan jo høre, ordførere siger meget forskellige ting, og jeg er helt med på, hvor Dansk Folkeparti kommer fra. Jeg havde det egentlig omvendt. Jeg tænkte: Det er måske meget godt, at Radikale Venstre er gået i regering med Socialdemokratiet. Socialdemokratiet er som altid mange ord og ingen handling – der er ikke noget nyt under solen dér – men nu har vi faktisk en radikal ordfører, som er klar til at tage fat i noget af det, som man måske tidligere har haft lidt svært ved med Radikale Venstre. Vi har ikke samme syn på, om kirkeklokker er en belastning eller ikke er en belastning. Jeg har også boet op ad en kirke, og jeg kan da godt medgive, at den der søndag morgen, hvor man ligger og måske er kommet lidt for sent hjem, ville man ønske, at man havde taget ørepropperne i, før man gik i seng. Men det lever jeg fint med. Det, som jeg bare vil glæde mig over, er, at man i Radikale Venstre tør sige højt, at det jo er et problem, når der er religioner, der forsøger at skubbe sig ind i vores samfund på en måde, så borgere ikke kan blive fri for religionen. Tak for det.

Kl. 14:28

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 14:28

Kl. 14:30

Magnus Georg Jensen (RV):

Jeg hørte det ikke som et spørgsmål, mere som en kommentar, men tak.

Kl. 14:28

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren får altid muligheden. Hr. Lars Boje Mathiesen, Borgernes Parti.

Kl. 14:28

Lars Boje Mathiesen (BP):

Tak. Lige på vej på sommerferie får vi jo noget, som faktisk er skelsættende her: Radikale Venstre står og siger, de stemmer for ting, som gør, at religion skal fylde mindre i det offentlige rum. Det synes jeg er nyt og skelsættende, for det må jo betyde, at man også vil stemme for forslaget om at forbyde, at man kan samle sig og bede fælles, for det er jo også islam, der fylder mere i det offentlige rum, når man gør det. Vi kan tage fat i det islamiske tørklæde, som også fylder i det offentlige rum. Der er en lang række tilfælde, hvor islam går ind i dag og fylder i det offentlige rum. Hvis Radikale Venstre har en holdning, som siger, at man vil stemme for ting, som mindsker religion i det offentlige rum – og det var det, ordføreren specifikt sagde, og det er derfor, jeg går ned og tager ordet, for det var specifikt, hvad ordføreren sagde – så hilser jeg det meget velkommen.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 14:29

Magnus Georg Jensen (RV):

Tak, jeg var ikke lige sikker på, hvad spørgsmålet var, men det var måske mere sådan en kommentar som en helhed. Men jeg vil gerne understrege det en gang til, når jeg kan mærke, at der er overraskelser: For os som parti, er der ikke noget behov for, at religion skal være anmassende eller fylde meget i det danske samfund. Det har der aldrig været, og det er der ikke nogen grund til det skal være i fremtiden heller. Når jeg nævner det her, er det for at sige, at der bliver lavet en undersøgelse, og så må vi vente med at se, hvad det er for nogle konklusioner, og så tager vi bestik af det bagefter. Det skal hvert fald ikke være med frygt eller berøringsangst, vi går til stemmeurnerne om det i fremtiden.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 14:29

Lars Boje Mathiesen (BP):

Tak, det er jeg glad for. Hvad så med at forbyde det religiøse muslimske tørklæde i folkeskoler, som for rigtig mange er religiøst anmassende i det offentlige rum, for folkeskoler er jo en del af det offentlige rum?

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Det er lidt uden for emnet, men værsgo til ordføreren.

Kl. 14:30

Magnus Georg Jensen (RV):

Ja, som det bliver nævnt her, er det langt uden for emnet, og det er ikke det, som vi diskuterer i dag her; det er ikke det, som vi tager stilling til i dag. Så det har jeg ikke nogen videre kommentar til.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Radikale Venstre. Næste i talerrækken er hr. Lars Boje Mathiesen, Borgernes Parti.

Kl. 14:30

(Ordfører)

Lars Boje Mathiesen (BP):

Tak, formand – i tredje person. (*Fjerde næstformand* (Lars-Christian Brask): Ja). Når de islamiske bønnekald lyder ud over en by gennem højtalerne, er det ikke bare en praktisk meddelelse om, at det er tid til bøn. Det er et offentligt religiøst budskab og en erklæring om, at dette område nu også er et sted, hvor islam gør krav på sin synlige plads, og det er en udvikling, vi ikke ønsker i Danmark. Det er en udvikling, som vi vil kæmpe imod i Borgernes Parti. Vi har gennem årtier oplevet, hvordan stadig flere konflikter er opstået, fordi politikerne herinde i Folketinget har været bange for at sige stop i tide. Hver gang er der blevet sagt: Ja, det er jo kun en lille ting; det er kun et tørklæde, kun en særregel, kun en undtagelse, kun et bederum, kun et håndtryk og kun et bønnekald. Men summen af de mange små skridt bliver til sidst til en grundlæggende forandring af det samfund, som vi har arvet. Og Danmark er ikke bare et tilfældigt geografisk område. Danmark er et folk, en historie, en kultur og en slægt.

Borgernes Parti ønsker ikke, at islam skal fylde mere i Danmark. Vi ønsker, at islam skal fylde mindre i Danmark. Der er ikke noget status quo med en totalitær ideologi. Enten har vi en udvikling, hvor vi får mere islam i Danmark, eller også tager vi aktive handlinger, så vi får mindre islam i Danmark. Og hvis vi ikke tager nogle aktive handlinger, er udviklingen, at vi får mere islam i Danmark. Det har vi set over de sidste 30-40 år. Det kræver aktive handlinger, hvis vi skal ændre den udvikling. Og vi ønsker ikke, at islamiske bønnekald skal være en del af lydbilledet i Danmark. Derfor er det rimeligt at sige, at islamisk religiøs forkyndelse over højtalere selvfølgelig ikke hører hjemme i det offentlige rum.

Og nej, det er ikke et angreb på muslimer. Det er et forsvar for Danmark. Når man vælger at bosætte sig i Danmark, må man acceptere, at Danmark har sine egne normer, traditioner og grænser. Danmark skal ikke gradvis tilpasses alle andre kulturer, men de må tilpasse sig Danmark. Og vi skylder kommende generationer at bevare det land, vi selv voksede op i.

Der svigter det danske Folketing desværre stadig. For hvis vi ikke tør sætte grænser for de små forandringer, bliver vi en dag overrasket over, hvor meget Danmark har ændret sig. Når man som jeg er historielærer, kigger man nogle gange over længere perioder, og så kan man se forandringerne. Og hvis man zoomer ud, er der sket voldsomme forandringer i det danske samfund igennem de sidste 20-30 år. Det er nu blevet hverdag, når vi åbner aviserne, at der er utilpassede udlændinge, som er kommet hertil, som laver ballade, og som laver bøvler. Det er nærmest blevet normalen, at islam kræver endnu flere sær hensyn og endnu mere plads i vores samfund. Og i takt med at gruppen af muslimer i Danmark bliver større, bliver deres stemme også tydeligere, og de stiller flere og flere krav. Vi møder det i debatten. Og hvis vi ikke som land sætter foden ned nu, lukkes det vindue, hvor vi har mulighed for at handle. Kære venner, det lukkes hurtigt i de her år. Og det er derfor, Folketinget selvfølgelig skal handle, mens vi stadig kan, ikke af frygt, ikke af had, men af kærlighed til Danmark og af respekt for den kultur og de normer, som har gjort Danmark til et af verdens bedste lande at leve i.

Derfor støtter Borgernes Parti selvfølgelig det her forslag om at forbyde islamiske bønnekald. Vi mener, at det offentlige rum skal være dansk. Vi mener, at det er vores fælles normer, som er værd at bevare. Og vi mener, at det er Folketingets ansvar at sætte klare grænser, før de grænser bliver umulige at trække. Tak for ordet.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Borgernes Parti. Næste og sidste i talerrækken er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:34

Kl. 14:35

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Det her beslutningsforslag handler ikke om at skabe et værdineutralt samfund. Det handler derimod om at fastholde, at dansk kultur og danske traditioner er det normative udgangspunkt i Danmark, og derfor skal islamiske bønnekald ikke brede sig i det offentlige rum, for det offentlige rum er vores fælles rum. Det er gaderne, parkerne, boligområderne og bymidterne. Det er der, hvor børn går i skole, hvor ældre går deres aftentur, hvor familier bor, og hvor almindelige danskere skal kunne færdes uden at blive påtvunget fremmede religiøse markeringer gennem store højtalersystemer.

Det handler ganske enkelt om, hvem der sætter tonen i Danmark. Det handler om, hvorvidt Danmark fortsat skal være Danmark, eller om vi bid for bid skal acceptere, at vores byer, skoler, institutioner og boligområder forandres; om vi skridt for skridt skal vænne os til et fremmedgjort Danmark, hvor islamiske særkrav ikke længere er undtagelsen, men den nye normal; om vi stiltiende skal se til, mens det offentlige rum forandres fra et dansk fællesskab til kulisse for islamisk selvhævdelse; om vi langsomt skal vågne op i et land, hvor islamiske normer og symboler og bønnekald har fortrængt det danske fra vores fælles rum.

I Dansk Folkeparti mener vi, at svaret burde være meget klart, for vi ved godt, hvad der står på spil. Vi har set udviklingen før. Først kommer kravet som noget beskedent, noget midlertidigt, noget lokalt, noget, der jo kun skal ske en enkelt gang, eller, som Radikales ordfører tror jeg sagde, kun foregår i et meget, meget begrænset omfang. Men så bliver det gentaget. Så bliver det normaliseret, og til sidst har det offentlige rum undergået en betydelig forandring. Det er sådan, normerne flytter sig. Det er sådan hegnsplæne rykkes igen og igen.

Rummelighed kan ikke betyde, at Danmark skal give afkald på sig selv. I april 2022 gjaldede bønnekald ud over en forstad til Aarhus. I julen 2025 og flere steder siden er København blevet genstand for recitationer af Koranen gennem store højtalere fra ladvogne, og i maj 2026 blev der i en københavnsk park holdt islamisk fællesbøn forstærket af et større højtalersystem til gene for naboer, der efterfølgende måtte klage. Det er den udvikling, der banker på i øjeblikket, og derfor skal Folketinget handle med rettidig omhu, for når noget først bliver vane, bliver det langt sværere at ændre. Sær hensyn bliver langsomt til rettigheder, og undtagelser bliver til nye normer. Danskernes høflighed og tålmodighed misbruges som adgangsbillet til at ændre Danmark indefra, og det er summen af indrømmelserne, der ændrer helheden. Det islamiske bønnekald er en islamisk proklamation. Det er et kald, der i sin form og i sit indhold markerer islams tilstedeværelse og territorialmarkering i det offentlige rum. Det skal danskerne ikke påtvinges.

Så er der dem, der vil sammenligne det med kirkeklokkerne – det tror jeg Radikales ordfører også gjorde – men den sammenligning er en falsk sammenligning. Danmark er ikke et historieløst land. Kirkeklokkerne er en del af vores kulturarv. De har lydt over landet i århundreder. De markerer højtider, søndage, bryllupper, begravelser, sorg, glæde og fællesskab. De er vævet ind i vores historie, vores landskab og vores folkesjæl. Tonen fra kirkerne hører til i landskabet, i højtiderne, i sorgen, i glæden og i den danske folkesjæl. Kirkeklokkerne er ikke et fremmed krav til Danmark. Kirkeklokkerne er Danmark. Derfor skal det her forslag naturligvis ikke bruges til at begrænse kirkernes klokker. Derimod hviler forslaget på den

erkendelse, at Danmark har sin egen kultur, sine egne traditioner, sit eget historiske udgangspunkt, og det kan ikke sidestilles med enhver nyttilkommen religiøs praksis.

Netop derfor skal vi ikke lade, som om det hele er det samme, for det er det ikke. Det islamiske bønnekald er en magtdemonstration, der søger at fortrænge den folkelige selvfølgelighed, der har båret Danmark i århundreder. Det er en offentlig proklamation af islamisk dominans. Det er et religiøst råb om underkastelse sendt ud over mennesker, der ikke har bedt om at høre det, og Danmark skal ikke være tapet for islamiske magtdemonstrationer. Det er derfor, Folketinget skal tage ansvaret – fordi Danmark er danskernes land. Det offentlige rum er vores fælles rum, og i det fælles rum er det dansk kultur, danske traditioner og danske normer, der må være udgangspunktet. Nogle grænser skal trækkes, før de er bydende nødvendige, og den her grænse bør være helt klar. Islamiske bønnekald hører ikke til i det offentlige rum. Tak for ordet.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 13:**Forslag til folketingsbeslutning om at forbyde kønsopdelt svømning i offentlige svømmehaller.**

Af Mikkel Bjørn (DF) m.fl.
(Fremsættelse 10.06.2026).

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti, ønsker at give en begrundelse for forslaget.

Kl. 14:41

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Der er nogle sager, der er tekniske, og så er der nogle sager, der er principielle. Og den her sag hører til i den sidste kategori. Spørgsmålet om kønsopdelt svømning i offentlige svømmehaller handler først og fremmest ikke om kommunale retningslinjer eller praktiske hensyn, men det handler om, hvad det er for en samfundsorden, vi ønsker at værne om.

I Danmark har vi brugt generationer på at opbygge et samfund, hvor mænd og kvinder færdes frit sammen, hvor piger og drenge lærer, at fællesskabet er fælles, og hvor offentlige institutioner ikke indretter sig efter religiøse krav om kønsadskillelse. Derfor er det bekymrende, når offentlige faciliteter begynder at bøje af for normer, som grundlæggende strider mod dansk ligestilling og dansk frisind.

Man kan kalde det hensyn, man kan kalde det inklusion, men realiteten er, at vi flytter grænsen for, hvad det offentlige Danmark skal respektere. Den grænse bør trækkes her. Shariassvømning hører ikke

til i Danmark og slet ikke i offentligt finansierede svømmehaller. Tak for ordet.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er udlændinge- og integrationsministeren.

Kl. 14:42

Forhandling

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Tusind tak for det, formand, og tak for ordet. Man siger jo, at vejen til helvede er brolagt med gode intentioner. Det er kønsopdelt svømning – eller shariasvømning, om man vil – et godt eksempel på. Man har nemlig hørt argumentet før, altså at det jo er så godt for integrationen, at piger og kvinder kommer ud i det danske foreningsliv. Men det er jo netop det, der er problemet. Kønsopdelt svømning, hvor det modsatte køn ikke engang må kigge ind i svømmehallen, fordi en eller anden religion siger det, har jo intet som helst med vores gode danske foreningsliv at gøre og for den sags skyld heller ikke med integration.

Nej, det forholder sig faktisk omvendt: Religiøst betinget kønsopdelt svømning modvirker integrationen, og det er en parodi på den stolte danske foreningstradition, som vi jo har kendt til og styrket, støttet og udviklet i Danmark som et særkende gennem generationer, hvor vi mødes i aktive og forpligtende fællesskaber på tværs af vores baggrunde. Man kan spørge sig selv, om der findes et klarere billede på et parallelsamfund, når en gruppe vælger at indtage et offentligt rum, sætte lås på døren og hænge gardiner op for vinduerne og det omgivende samfund ikke må kigge ind. Det er ødelæggende for vores sammenhængskraft, og det er med til at splitte os, og det er simpelt hen udansk.

Derfor var jeg også glad for, at den tidligere regering satte foden ned, og at den tidligere ligestillingsminister ændrede reglerne for kønsopdelt svømning i 2025. Det betyder i praksis, at man ikke længere kan afskære det ene køn fra at opholde sig i de tilstødende faciliteter, når der er kønsopdelt holdundervisning, f.eks. ved svømning, og heller ikke – heller ikke – selv om man lægger svømmeundervisningen uden for den normale åbningstid. Ligestillingsloven gælder jo som bekendt døgnet rundt. Og det har en effekt. Det har vi set i Aarhus, som har ført tilsyn med, om deres foreninger overholder lovgivningen på området. Her har flere foreninger fået frataget deres svømmetider, fordi de ikke vil overholde den nye bekendtgørelse.

Aarhus Kommune har altså levet op til sit ansvar og fulgt op på, om de lokale foreninger rent faktisk følger lovgivningen. For selvfølgelig skal ligestillingsloven overholdes; det siger sig selv. Derfor er jeg også glad for, at den nuværende ligestillingsminister i går udsendte et brev til alle kommuner. I hyrdebrevet indskærpede hun, hvordan reglerne på området skal forstås, og det er regeringens forventning, at kommunerne tager ansvar for, at mænd og kvinder behandles lige, uanset hvilken kommune de så bor i. For vi befinder os i en værdikamp i de her år, og kønsopdelt svømning er endnu et godt eksempel på, hvorfor den kamp desværre ikke er slut endnu, fuldstændig ligesom de diskussioner om håndtryk og bønnekald, som vi har haft tidligere i dag her i salen.

Respekt for grundlæggende værdier, som udgør kernen i vores samfund – demokrati, frihed og ligestilling – er efter min mening afgørende for sammenhængskraften i Danmark. Så når der kommer mennesker med en anden kulturel baggrund til Danmark, må vi i min optik aldrig lade os lulle i søvn af en misforstået idé om, at vi skal bøje os mod hinanden, og at vi skal mødes på midten. Når det kommer til værdier, skal vi ikke mødes på midten; vi skal stå fast på, at her i landet er mænd og kvinder lige, at man giver hånd til hin-

anden uanset køn, at man ikke lader anmassende bønnekald gælde ud over hustagene, og at både far og mor selvfølgelig skal have lov til at kigge med fra bassinkanten, når ungerne er til svømning. Den værdikamp vindes ikke alene her i Folketingssalen og her på Christiansborg. Alle, der har et ansvar og magt i vores land, bør aktivt tage del i den kamp. Det gælder også lokale ledere, og det gælder også vores frontpersonale ude i kommunerne. Vi har brug for, at dem, der møder de formørkede værdier i hverdagen, tør stå fast på, at i Danmark gælder danske værdier, insistere på de værdier, der samler, og bekæmpe de værdier, der splitter. Det er sådan, man skaber et samfund for medborgere, frem for et samfund, hvor medborgere får lov til at have indflydelse.

Kl. 14:47

Vi har diskuteret kønsopdelt svømning i årevis. Intet er blevet gjort, og man har ladet stå til. Det ændrede sig under den tidligere regering, hvor socialdemokratiske ministre, om man vil, tog skeen i den anden hånd og ændrede reglerne på området, og vi kan se, at den såkaldte bekendtgørelsesændring har haft en effekt. Der bliver sat en stopper for kønsopdelt svømning, når de lokale ledere løfter deres del af ansvaret. Regeringen kan på den baggrund så ikke støtte beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak for det. Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:48

Mikkel Bjørn (DF):

Den kønsopdelte svømning fortsætter jo. Det kan godt være, at udlændinge- og integrationsministeren føler, han kan sætte sin lid til de kommunale lederes ansvar, men det er jo det, der sikrer, at fænomenet fortsætter ufortrødent. Der er svømmehaller i Københavns Kommune, der stiller krav om, at deltagerne i svømmeundervisningen skal overholde islamiske blufærdighedsregler og islamiske regler i det hele taget, og hvis ikke de gør det, bliver de smidt ud af svømmehallen. Der står på deres egen hjemmeside: »Alle medarbejdere i foreningen er frivillige for Allahs skyld, forenet af ét fælles mål, nemlig at tjene det muslimske samfund i Danmark.« Det er den type svømmeforeninger, der stadig væk arbejder ude i det danske land, og Socialdemokratiet vil ikke være med til at forbyde det her fænomen. Det synes jeg mindst talt er en falliterklæring, for kønsopdelt svømning hører ikke hjemme i Danmark.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ministeren.

Kl. 14:49

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Det er jeg enig i, men nu sidder hr. Mikkel Bjørn selv i Københavns Borgerrepræsentation, så jeg går da ud fra, at man tager fat i det. Det er meget enkelt. Der er udstedt en bekendtgørelse. Der står, at man ikke må lave kønsopdelt svømning. Man sidder selv i Københavns Borgerrepræsentation. Hvorfor tager man ikke fat i det?

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 14:49

Mikkel Bjørn (DF):

Det kunne være, ministeren skulle følge lidt med, for det har vi faktisk gjort. Vi har stillet forslag i borgerrepræsentationen om at sætte en stopper for det her fænomen. Men kultur- og fritidsborgmesteren i Københavns Kommune, som er medlem af et af regeringspartierne, sætter en stopper for, at det her fænomen kan stoppes. Det er regerin-

gens egne partier, der sætter en stopper for, at kønsopdelt svømning ude i kommunerne stoppes. Og så står ministeren her og skyder skylden på et parti, der rent faktisk har taget initiativ både her på Christiansborg i dag og i Københavns Borgerrepræsentation til at sætte en stopper for det her fænomen.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 14:50

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):
Det, jeg siger, er, at rammerne er fuldstændig klare. Så sent som i går blev der udsendt en præcisering eller klargøring, så folk ikke er i tvivl om, hvad der står i den her bekendtgørelse. Det er fuldstændig klart. Derfor er det jo en sag, der skal klares i Københavns Kommune. Der er rammer for det; lovgivningen er klar; bekendtgørelsen er fuldstændig soleklar. Derfor er det jo noget, der skal håndteres i Københavns Kommune og ikke her i Folketingssalen.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Nadja Natalie Isaksen, uden for grupperne.

Kl. 14:50

Nadja Natalie Isaksen (UFG):
Jeg kan jo godt være enig i, at bekendtgørelsen er klar, for der er jo stadig væk mulighed for dispensation for det generelle forbud mod kønsopdelt eller kønsadskilt svømning, om man vil. Jeg husker det, som om man begrundede det med, at man ikke ville skrive det ind i bekendtgørelsen af religiøse årsager, eller hvad ved jeg, og at kvinder på krisecentre skulle have lov til at gå til svømning. Men altså, en kvinde på et krisecenter ville formentlig ikke have behov for kønsopdelt eller kønsadskilt svømning af religiøse grunde, så jeg forstår ikke, hvorfor ministeren siger, at det her ikke er muligt, for selvfølgelig er det muligt. Det er bare at skrive det ind i bekendtgørelsen, at der kan ikke gives dispensation af religiøse årsager eksempelvis.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 14:51

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):
Først og fremmest ligger bekendtgørelsen på en anden kollegas ressortområde, og der må man jo tage snakken med den pågældende kollega om det. Det plejer at være en sådan relativt gængs arbejds-metode herinde. Men det, der er udsendt, og det, der er lavet, efterlader jo ikke nogen tvivl om, at i praksis kan man ikke længere afskære det ene køn fra at opholde sig i de her tilstødende faciliteter, når der er kønsopdelt holdundervisning f.eks. ved svømning. Det er det centrale, og det er det, som er blevet præciseret. Det gælder så heller ikke, selv om man lægger, må man forstå, svømningen uden for normal åbningstid, for den lovgivning, vi har i det her land, gælder som bekendt døgnet rundt.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 14:52

Nadja Natalie Isaksen (UFG):
Det er jo simpelt hen ikke rigtigt, det, ministeren siger, for det forekommer jo stadig væk. Vi har jo set flere eksempler på, at det stadig væk forekommer. Så jeg køber den ikke helt, hr. minister. Det

er jo bare at ændre bekendtgørelsen, således at der ikke kan foregå kønsopdelt svømning af religiøse, eller hvad ved jeg, grunde.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 14:52

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):
Mig bekendt er der givet nul dispensationer – nul dispensationer. Derfor er det de her regler, man spiller efter, og det synes jeg man skal gøre. Det giver sig selv. Det er derfor, bekendtgørelsen er udstedt.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Jacob Harris, uden for grupperne.

Kl. 14:53

Jacob Harris (UFG):
Jeg kan ikke helt forstå ministeren og ministerens parti, for man har en koranlov, hvor man forbyder at brænde religiøse bøger fra islam, men man vil ikke være med til sådan et forslag, i forhold til at islam altså kommer til at diktere, om man skal have opdelt svømning. Så hvorfor siger ministeren og ministerens parti ikke bare, at det er islam, der dikterer, hvad der skal ske i Danmark? For ellers kan borgerne jo godt sidde derude og tænke: Jamen det må da være enten-eller; enten forbyder vi ting, eller også hylder vi ytringsfriheden. Hvad mener ministeren? Hvilken vej skal vi gå?

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 14:53

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):
Nu taler vi om kønsopdelt svømning her, og det er det, der er til debat her. Der er udstedt en bekendtgørelse, som klart og tydeligt siger, hvad reglerne er, og de skal selvfølgelig overholdes, og det er kommunernes ansvar at sørge for, at de bliver overholdt, og længere er den sådan set ikke. Det er deres ansvar at sørge for det.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 14:54

Jacob Harris (UFG):
Jeg håbede også, at ministeren forstod, at det er svømning, vi snakker om her. Jeg tror bare ikke, at borgerne derude kan forstå, hvad den røde tråd er i, at ministeren ikke vil bakke sådan et forslag op, når ministeren og hans parti godt vil være med til andre forbud angående vores ytringsfrihed.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 14:54

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):
I den konkrete sag her er der ikke nogen slinger i valsen overhovedet, tværtimod. Den praksis, som havde udviklet sig nogle steder, kan ikke længere lade sig gøre. Det er slået fast med syvtommersøm i den bekendtgørelse, og det er i øvrigt blevet understreget med et hyrdebrev, som det hedder, til kommunerne, som jeg mener blev

udsendt i går. Det er meget klart, og derfor er det det helt rigtige at gøre.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Christian Kirk, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:55

Christian Kirk (DF):

Nu påstår ministeren, at der er givet nul dispensationer, og praler ligefrem af det. Men praksis er jo stadig i dag, at der er kønsopdelt svømning. Så vil ministeren tage initiativ til at stoppe den svømning, og hvornår kan vi i så fald forvente at det stopper? En simpel googlesøgning kan fortælle en, at der er fem steder i København, der tilbyder kønsopdelt svømning. Hvornår kan danskerne regne med at denne praksis stopper?

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 14:55

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Det her hører ikke hjemme i Danmark. Det er meget, meget enkelt. Der er udstedt rammer for, hvordan man skal sikre, at det ikke gør det. Så sent som i går er der udsendt endnu en forklaring til de kommuner, der måske måtte være i tvivl. Der er kommuner, der tager fat. Der er steder, det bliver lukket. Er der andre kommuner, der er i tvivl, vil jeg sige, at hvis man læser det, der blev udsendt i går, mener jeg ikke, man har nogen grund til at være i tvivl. Det her hører ikke hjemme i Danmark.

Altså, vi bygger på en foreningskultur, som andre lande ser på og forsøger at efterligne, og den skal vi da selvfølgelig ikke underminere med eksempelvis shariasvømning. Det giver sig selv. Og det er det, der står i det hyrdebrev, som jeg sendte til kommunerne i går.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Er der et opfølgende spørgsmål fra spørgeren? Det var der. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:56

Christian Kirk (DF):

Nu siger ministeren, at han har udstedt en ramme. Var det ikke på tide, at ministeren udstedte lovgivning? Er ministeren villig til at udstede bødestraf eller fængselsstraf for at lave kønsopdelt svømning?

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 14:56

Udlændinge- og integrationsministeren (Morten Bødskov):

Der er udstedt en bekendtgørelse. Det er helt fast kutyme i et samfund som det danske, hvor kommunerne har ansvaret for, hvad der sker i deres svømmehaller. Der står, hvad reglerne er, hvis der skal foregå svømning, og under hvilke former det så skal foregå. Det er det, der er sket. Det, der står, er meget, meget klart. Hvis man er en kommunal administration, burde man på ingen måder være i tvivl om det, der står i den bekendtgørelse – ej heller efter at der er sket en præcisering af det og er kommet en yderligere oplysning om, hvad det handler om.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til udlændinge- og integrationsministeren. Næste i talerrækken er Socialdemokratiets hr. Thomas Skriver Jensen.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Thomas Skriver Jensen (S):

Tak for det, formand. Citat: Det er ikke sådan, vi skal drive forening i Danmark. Citat slut. Sådan skrev ligestillingsministeren ud til alle landets kommuner i går, fordi vi desværre stadig væk har problemer med kønsopdelt svømning nogle steder i Danmark. Jeg vil gerne bruge taletiden i den her debat på alle jer, som yder en indsats i vores foreninger og har det standpunkt, at kønsopdelt svømning gavner mere, end det skader, fordi man får flere med ind i foreningslivet: I gør mere skade end gavn. I medvirker til, at vores foreningsliv seksualiserer børn og forskelsbehandler på baggrund af køn. I er aktivt med til at nedbryde de fællesskaber, som dannes i det danske foreningsliv. I modarbejder den integration i det danske samfund, som *kunne* favnes i vores stærke foreningstraditioner.

Det skammer jeg mig som foreningsmenneske faktisk over. Når man dækker vinduerne til i svømmehallen, sender den mandlige livredder ud ad døren og nægter fædre at deltage, når deres datter for første gang skal møde foreningslivet, ja, så ødelægger man noget af det, som jeg sætter allerhøjest i Danmark, et af de få steder, hvor man mødes og er helt lige med hinanden, nemlig vores foreningsliv. Det skal tages mere alvorligt af de kommuner, som i dag ikke strammer garnet hårdt nok og dermed ikke lever op til deres ansvar. Det er altså vigtigere at overholde ligebehandlingsloven end at tage islamistiske sær hensyn. Foreninger, som ikke kan finde ud af den prioritering, bør nægtes adgang – punktum!

Men derfor drømmer jeg nu altså alligevel om, at foreningsmennesker rundtomkring i vores land vil sætte foden ned lige præcis her og insistere på, at foreninger er så vigtig en del af opdragelsesprocessen i Danmark, at vi ikke vil gå på kompromis med os selv. Hvis man ikke kan deltage i svømmeundervisningen, fordi der er personer af det modsatte køn i bassinet, så er den ikke gal med fællesskabet; den er gal med de islamistiske sær hensyn, som hersker.

Det er bjørnetjenesterne, som senere i livet kommer til at koste samfundet dyrt, der skal stoppes. Det har ligestillingsministeren slået fast i sit brev til landets kommuner. I bekendtgørelsen er der ingen tvivl om, hvad det er, der gælder. Vi skal have de sidste med. Det forventer jeg nu at de kommer. Og af den grund kan Socialdemokratiet ikke støtte det her forslag. Tak for ordet.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren. Der er flere indtegnet. Den første i rækken er hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:01

Mikkel Bjørn (DF):

Socialdemokratiets ageren i Folketingssalen i dag er jo ved at blive en farce. For det er jo ikke første gang, at en socialdemokratisk minister sender et brev ud til kommunerne med en indskærpelse af, at der skal sættes en stopper for det her fænomen. Det gjorde hr. Kaare Dybvad Bek også, og han blev heldt ned ad brættet af sine egne byrådskolleger i det socialdemokratiske bagland.

Det er socialdemokrater, der sidder ude kommunalt og er med til at forhindre, at der kan blive sat en stopper for det her fænomen. Det er rådmænd fra Socialdemokratiet, der sidder og siger, at de ikke vil være med til at sætte en stopper for det her fænomen. Og så står man fra Socialdemokratiets side herinde på Christiansborg og siger: Vi vil ikke være med til at forbyde kønsopdelt svømning; det må de finde

ud af ude kommunalt. Det kan dårlig blive mere useriøst og mere åbenlyst for danskerne, at Socialdemokratiet ikke vil være med til at sætte en stopper for kønsopdelt svømning i Danmark.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Thomas Skriver Jensen (S):

Det er sådan, at på områder som det her er det ude kommunalt – det burde hr. Mikkel Bjørn jo vide som medlem af borgerrepræsentationen – at sådan noget som det her skal besluttet. Men jeg vil da gerne klart og tydeligt sige, at dem, som har en anden holdning end den, jeg giver udtryk for i dag, på det her område, er jeg uenig med. Jeg bryder mig på ingen mulig måde om kønsopdelt svømning, når det har sit udgangspunkt i religion. Det er noget af det, som er med til at smadre vores foreningsliv, hvis ikke vi passer på, og de mennesker ude i kommunerne, som har ansvaret for det, har nu klart og tydeligt fået at vide, at der er nogle regler, og dem skal man selvfølgelig overholde.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 15:02

Mikkel Bjørn (DF):

Men det er regeringspartiernes egne kommunalbestyrelsesmedlemmer, der sidder og forhindrer, at den her såkaldte bekendtgørelse bliver praktiseret i overensstemmelse med den ånd, Socialdemokratiet tilsyneladende mener at der er i den. Det er *heres* partimedlemmer, der forhindrer, at kønsopdelt svømning bliver forbudt lokalt, og så står ordføreren og siger: Det her er noget, man løser kommunalt. Hvad der løses kommunalt, og hvad der løses nationalt, er op til Folketinget. Det er os, der beslutter det, og hvis man vil sætte en stopper for det her fænomen, kan man gøre det i dag ved at stemme for Dansk Folkepartis beslutningsforslag, og det vil Socialdemokratiet ikke være med til.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:03

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg mener klart og tydeligt, at Folketinget i den her sag har gjort sit arbejde. Der er en bekendtgørelse, og den kan der ikke sættes spørgsmålstejn ved. Der er blevet udsendt et brev til alle landets kommuner, hvori der tydeligt står: Det er ikke sådan, der skal drives forening i Danmark – vi vil ikke have det. Det er jo en måde at tage et opgør med den mentalitet, som jeg er enig med hr. Mikkel Bjørn i hersker nogle steder i vores land, dog ikke alene fra socialdemokrater. Det går simpelt hen ikke. Vi er nødt til at få sat en stopper for det her, og det arbejde er i gang.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Nadja Natalie Isaksen, uden for grupperne.

Kl. 15:04

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Nu hørte jeg ministeren sige, at der er givet nul dispensationer i forhold til den her bekendtgørelse. Så må det jo alt andet lige betyde, at dispensationsadgangen er overflødig, og hvis den er overflødig,

hvad er det så, Socialdemokratiet og resten af regeringen venter på? Stem da for forslaget!

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:04

Thomas Skriver Jensen (S):

Det ved jeg ikke – jeg tror, at jeg hen ad vejen forholder mig til problemer, alt efter hvor presserende jeg vurderer de er. Det er jo rigtigt, at nul dispensationer betyder, at der ikke er nogen, som har fået lov til det her. Så det vil sige, at ansvaret ligger et andet sted. Det ansvar skal løftes et andet sted, og det er derfor, der er blevet sendt det, som ministeren kalder et hyrdebrev, ud. Det synes jeg er klogt og fornuftigt, for vi *vil* ikke have shariasvømning rundtomkring i Danmark; vi *vil* ikke have, at man ødelægger vores foreningsliv. Det vil vi ikke have, og derfor er det nu sagt klart og tydeligt til landets kommuner, at det bør man derude tage ansvaret for, altså en klar og tydelig opfordring også herfra til, at det er et ansvar, man tager på sig.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 15:05

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg vil nu mene, at ansvaret ligger hos ministeren. Hvis der er givet nul dispensationer i forhold til det, som bekendtgørelsen giver mulighed for, viser det jo, at der *er* et problem derude. For når den kønsopdelte svømning stadig væk foregår, er der jo et problem. Hvorfor vil Socialdemokratiet og resten af regeringen ikke være med til at sætte en stopper for det? For hvis der ikke er givet dispensationer og det stadig væk foregår, kan ordføreren så ikke se, at der er et problem?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Thomas Skriver Jensen (S):

Socialdemokratiet vil gerne være med til at sætte en stopper for det. Det er en socialdemokratisk minister, som har udsendt det hyrdebrev til landets kommuner om, at det ikke er sådan, man driver forening i Danmark. Det synes jeg sådan set er en klog og fornuftig måde at gøre det på. Jeg mener, at sådan noget som drift af vores svømmehaller er noget, der hører under kommunerne, men der er en bekendtgørelse, som der ikke kan sættes spørgsmålstejn ved, og som er besluttet her på Christiansborg. Det er klart, at når der er nogen, som ikke lever op til det, må man minde dem om, at det her simpelt hen ikke går. Det har vi jo også i virkelighedens verden set en effekt af langt de fleste steder. Nu skal vi have de sidste med.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Jacob Harris, uden for grupperne.

Kl. 15:06

Jacob Harris (UFG):

Da ordføreren holdt talen her, syntes jeg faktisk, at det var en god tale. Det skal du have ros for. Jeg forstår bare ikke konklusionen. For det var ikke det, talen lagde op til. Hvis jeg ikke tager meget fejl, ville jeg faktisk næsten tro, at ordførerens tale var stjålet fra Dansk Folkeparti. Men når ordføreren holder sådan en tale og gør

noget andet, bliver det bare hyklerisk, og så sidder borgerne derude og tænker: Hvad for en vej skal vi egentlig gå?

Kl. 15:09

Det er egentlig også den følelse, jeg sidder med efter at have hørt den tale fra ordføreren og så konklusionen. Så mit spørgsmål er, om ordføreren, når man så har taget den her beslutning om, at man ikke vil bakke det her forslag op, har tænkt sig at sætte nogle ressourcer og noget økonomi af til kommunerne, så de kan ophæve det her?

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:07

Thomas Skriver Jensen (S):

Det ved jeg ikke om jeg synes er nødvendigt. Altså, man bør ude i kommunerne overholde den bekendtgørelse, som er gældende. Det er jo det, der er det klare og tydelige udgangspunkt for Socialdemokratiet. Vi gider ikke det her med shariasvømning i Danmark. Vi synes helt grundlæggende, det er forkert.

Ansaret for den daglige drift på det her område ligger ude i kommunerne, og når vi har kunnet se, at der nogle steder i landet stadig væk er problemer – og det *er* der, selv om det dog, efter at socialdemokrater har taget hånd om det her politikområde, er blevet betydelig bedre – så har ligestillingsministeren venligt, men bestemt mindet dem om, at det her gider vi altså ikke i Danmark. Det synes jeg er en klog og fornuftig proces.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 15:08

Jacob Harris (UFG):

Hvis ordføreren vil give ansvaret til kommunerne, men ikke sætter nogen ressourcer af til det, hvordan har ordføreren dog så tænkt sig at de her kommuner skulle opretholde de regler, som bliver udstukket?

Jeg ved ikke, om ordføreren er klar over, hvordan foreningslivet fungerer ude på Vestegnen, i Brøndby Kommune, Ishøj Kommune osv., men der er langt størstedelen af foreningslivet altså muslimer, og hvis der ikke er en lovgivning, hvordan vil ordføreren så sikre sig, at det ikke fortsætter?

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Thomas Skriver Jensen (S):

Der må gerne være muslimer i foreningslivet i Danmark. Det, som er problemet for os, er, når man i foreningslivet tager underlige islamistiske sær hensyn. Det gider vi ikke at være med til. Det er det, jeg siger klart og tydeligt i dag, og det er der også en bekendtgørelse som klart og tydeligt siger. Det er jo ikke noget nyt, som lige er opstået, at kommunerne har det her ansvar. Det vil sige, at de *har* ressourcer til at håndhæve det her. Det er i hvert fald ikke min opfattelse, at det er et ressourcespørgsmål. Det kan godt være, at det nogle steder er et viljespørgsmål, og det er så derfor, at ligestillingsministeren – i min optik helt rigtigt – minder om, at vi altså ikke gider at finde os i det her.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Pernille Vermund, Liberal Alliance.

Pernille Vermund (LA):

Tak for det. I Liberal Alliance holder vi meget af decentralisering og vil også gerne styrke kommunernes ret til selv at bestemme over alt det, der er kommunalt. Men der er jo nogle værdier, som vi bør stadfæste nationalt, nogle værdier, som vi bør sikre gælder for alle borgere i landet, uanset hvilken kommune man bor i, og ligestilling mellem kønnene og seksuel frihed er en af de værdier.

Jeg kan så forstå, at Socialdemokratiet ikke mener, at det er så vigtigt, at det er noget, der gælder i hele landet, og at det må være op til den enkelte kommune, om man lige præcis på det her område stadfæster det. Jeg bliver nødt til at spørge ordføreren: Er det vigtigst for Socialdemokratiet, at det fortsat er kommunerne, der bestemmer? Eller er det vigtigst, at vi har ligestilling og seksuel frihed i hele landet?

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg synes, at begge dele er rigtig, rigtig vigtigt, og jeg mener egentlig, at det, der udgår her fra Folketinget, er, at vi ikke gider at have den slags i Danmark; I skal sætte en stopper for det. Og så er det kommunerne, der i praksis skal sørge for, at det bliver håndhævet. Der er nogle steder, hvor man ikke har kunnet finde ud af det, og der har ligestillingsministeren nu helt rigtigt mindet om, at det skal man altså se at komme i gang med, for vi gider ikke at finde os i det. De foreninger, som ikke kan finde ud af, at shariasvømning ikke hører til her, skal smides ud. Det må være kommunernes ansvar, men jeg mener egentlig, at Folketinget har ryggen ren i forhold til den linje.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 15:11

Pernille Vermund (LA):

Nej, man har aldrig ryggen ren, når man ikke vil tage ansvar, og det er jo det, der er problemet for Socialdemokratiet. Når man ikke er klar til at tage ansvar for ligestillingen og den seksuelle frihed i hele landet, men man siger, at det er kommunernes ansvar, og at det må de om, ja, så *er* der problemer derude.

Så spørgsmålet er igen: Hvad er vigtigst for Socialdemokratiet? Og man kan ikke sige, at begge dele er lige vigtige, når de to ting strider imod hinanden. Altså, er det vigtigst at fastholde og kæmpe for friheden, ligestillingen og den seksuelle frihed derude, eller er det vigtigst, at det er kommunerne, der bestemmer?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg mener ikke, at de to ting strider imod hinanden. Det udgår klart her fra Folketinget, hvordan vi ønsker at foreningslivet i Danmark skal drives – eller i det her spørgsmål handler det vel rettere sagt om, hvordan det *ikke* skal drives. Vi gider ikke at finde os i noget som det her. Det står klart og tydeligt i bekendtgørelsen, og efter den bekendtgørelse kom, er det jo langt de fleste steder i landet blevet bedre, markant bedre.

Der er så nogle enkelte steder, hvor de ikke kan finde ud af det endnu. Det mener jeg vi skal arbejde videre på. Men jeg synes også,

det er vigtigt, at det er kommunerne, der praktiserer det i hverdagen. Så derfor er det klogt og fornuftigt, at ligestillingsministeren har mindet dem om, hvad der er deres ansvar, og hvad vi ikke gider finde os i.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Christian Vigilius, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:12

Christian Vigilius (KF):

I dag har vi måttet lægge øre til meget bragesnak fra ordføreren på det her område. Vi får hele tiden at vide, vi kan hele tiden høre, at den borgerlige position bare er snak, snak, snak, men det, som jeg hører, er faktisk, at ordføreren snakker en hel masse uden handling.

Vi ved godt, at der er en bekendtgørelse. Det er netop derfor, vi har den her debat. Det er, fordi der *er* en bekendtgørelse. Vi kan konstatere, at den ikke virker i praksis. Det, som vi så hører både ministeren og ordføreren sige, er, at der er en bekendtgørelse, og at det må være op til kommunerne, samtidig med at vi så ved, at det er partimedlemmer fra ordførerens parti, der er med til at blokere for det ude i kommunerne. Vil ordføreren anerkende det problematiske i, at man her fra Folketingets side lægger det ud til kommunerne, samtidig med at det er ordførerens egne partimedlemmer, der er med til at blokere for det ude i kommunerne?

Kl. 15:12

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Thomas Skriver Jensen (S):

Den her ordfører fra Socialdemokratiet er uenig, hvis der sidder socialdemokrater rundtomkring i landet og har den holdning, der bliver givet udtryk for der. De mennesker vil jeg være uenig med, og jeg siger til dem, så tit jeg kan: Det her går ikke. Det duer simpelt hen ikke. Det er vi nødt til at skride ind over for.

Men det er jo ikke rigtigt, når ordføreren for Det Konservative Folkeparti siger, at der ingen handling er. Altså, socialdemokrater har været bærende af den her bekendtgørelse, og den har mange steder i Danmark ramt fuldstændig rigtigt. Den har gjort en forskel i hverdagen. Det er det, der er sket på baggrund af et seriøst arbejde fra socialdemokrater. Så kan man kalde det bragesnak eller alt muligt andet, men det har så ændret hverdagen forskellige steder i Danmark, f.eks. som ministeren nævner i Aarhus Kommune, klogt og fornuftigt. Der har det gjort en konkret forskel, og det er jo det, som er, og jeg gentager det gerne, forskellen på den borgerlige opposition og bl.a. Socialdemokratiet, som tager ansvaret for udlændingepolitikken, og det er, at der faktisk sker noget.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 15:14

Christian Vigilius (KF):

Men det er jo bragesnak, for der kommer forslag og der kommer kommentarer og spørgsmål, og det eneste, man får som svar, er udenomssnak og forskellige finurlige forklaringer på, hvorfor Socialdemokratiet ikke vil handle på det, som de siger de gerne vil handle på. Her har vi et konkret eksempel: Vi ved godt, at den her bekendtgørelse er der. Vi kan konstatere, at den ikke virker efter formålet, og hvad får vi så som svar? Der er en bekendtgørelse, som ordførerens partimedlemmer er med til at sørge for ikke virker i praksis.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Thomas Skriver Jensen (S):

Det er vi grundlæggende uenige om. Vi kan da ikke konstatere, at den her bekendtgørelse ikke virker efter hensigten, når den langt de fleste steder lige præcis har virket efter hensigten. Derfor er det klogt og fornuftigt, at ligestillingsministeren lige understreger klart og tydeligt over for dem, der stadig væk ikke har forstået det: Vi gider ikke shariasvømning i Danmark. Langt de fleste steder Undskyld, formand, du bliver ved med næsten at rejse dig – jeg skal nok lige passe på med pauserne. Derfor er det vigtigt, at vi får understreget det en gang til, så vi kan få de sidste med. Det er sådan set det, der er pointen.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:15

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det. Jeg ville jo næsten ønske, at ordføreren holdt nogle længere pauser, bare sådan helt generelt, for det, der kommer deroppefra, er jo vildt.

Ministeren har løst det, siger man, men problemet er bare, at jeg står med et brev fra den 19. juni, hvor rådmanden og andre fra byrådet i Aarhus siger, at det er super dejligt med al den her snak fra Socialdemokraterne om en bekendtgørelse, og at de skal håndhæve den, og at det skal man få gjort. Men dem, der står ude i den spidse ende – og det er jo der, hvor det altid går galt for Socialdemokraterne, altså når det ikke bare er snak, men når det gælder handling – siger så: Jamen vi mangler redskaber; vi mangler simpelt hen redskaber til at gøre det her. Men de er, modsat Socialdemokraterne, meget konkrete, og nu citerer jeg lige, hvad de beder om. De beder egentlig om, at ministeren tager skridt til at ændre folkeoplysningsloven og/eller – nu har jeg ikke lige brillerne på her, men det er også lige meget – flytte folkeoplysningsbekendtgørelsen, altså folkeoplysning, som gælder folkeoplysningsbekendtgørelsen.

Jeg ved ikke, om ministeren er den mest effektive. Jeg troede jo, at han var en slapperminister, men hvis han er lykkedes med at nå det siden den 19. juni, går jeg selvfølgelig op som privatist bagefter og roser ham. Men det tror jeg ikke han er. Ordføreren sagde, at ministeren allerede havde løst det. Har ministeren løst det i perioden fra den 19. juni til nu? Det er bare lige for at vide det.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:17

Thomas Skriver Jensen (S):

Velkommen til dagens udlændingedebatter til hr. Kim Edberg Andersen. Jeg har savnet ham hele dagen, for det er altid en fornøjelse at diskutere, når han er med i debatterne (*Fjerde næstformand* (Lars-Christian Brask): Når *ordføreren* er med), når *ordføreren* er med – men »han« er vel også tredje person, formand, er det ikke det? Gud, så beklager jeg; det har været en lang dag. Nå, det må jeg heller ikke sige? Åh, nej.

Det, som er det helt klare udgangspunkt for Socialdemokratiet i den her debat, og det, som man som kommune klart og tydeligt kan handle efter med en bekendtgørelse i hånden, er, at vi ikke gider shariasvømning i Danmark. Det kan man med ryggen fuldstændig

fri handle efter, og det er så det, ligestillingsministeren har mindet landets kommuner om, sådan at vi kan få de sidste med. Det er det, der er status, hr. Kim Edberg Andersen.

Kl. 15:20

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren skal lige huske, at vi ikke påberåber os de højere magter i salen.

Kl. 15:20

Spørgeren.

Kl. 15:18

Kim Edberg Andersen (DD):

Det er jo altid dejligt at se en ordfører, der bliver forfjamsket på talerstolen, når man ikke sådan helt er 100-metermester i, hvordan man snakker udenom længere. Virkeligheden er jo, at der er en kommune, der nu har skrevet et brev og sagt, at det er en super fin bekendtgørelse. Det har jeg hørt ordføreren sige 59 gange, inklusive de gange, han har sagt det, mens jeg har fulgt med i debatten. Det var kun, fordi jeg tænkte, at nu gik det helt galt for ordføreren deroppe på talerstolen, og så tænkte jeg, at nu ville jeg gå ned og hjælpe ham. For der er jo kommet et løsningsforslag. Ordføreren har jo sagt, at Socialdemokraterne og regeringen – Mohammad Rona må sidde og glæde sig, fordi han stadig væk styrer det – er kommet med et forslag. Så har I tænkt jer at lave en lovgivning, der nu gør, at de har de rigtige muligheder for at sige nej tak til de mennesker, som ikke overholder bekendtgørelsen, og at de ikke skal sidde og snakke til en uendelig række møder og høringer?

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:18

Thomas Skriver Jensen (S):

På foranledning af socialdemokrater er vi kommet langt det meste shariasvømning i Danmark til livs. Det er et udtryk, hr. Kim Edberg Andersen, for reel handling, ikke udenomssnak, men reel handling. Så er det jo rigtigt, at vi stadig væk ser nogle eksempler på det, og derfor er det godt, at ligestillingsministeren har udsendt et hyrdebrev og sagt til de kommuner, der endnu ikke har forstået det – for herinde lyder det jo, som om vi alle sammen er enige om, hvad det er, vi vil, og det er sådan set også det, bekendtgørelsen siger – at vi ikke gider den her slags, og at de foreninger, der ikke kan finde ud af det, må sparkes ud af den svømmehal, vi taler om.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Dennis Flydtkjær, Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:19

Dennis Flydtkjær (DD):

Jeg tror faktisk ikke, at socialdemokraten lytter. Vi er med på, at der er en bekendtgørelse, og vi er med på, at det er kommunernes ansvar at føre bekendtgørelsen ud i livet, men kommunerne har så sent som den 19. juni så svaret tilbage – det gælder i hvert fald Aarhus Kommune – og sagt: Tak for bekendtgørelsen, men vi mangler sanktionsmuligheder; vi kan ikke handle på det ansvar, vi har, for vi mangler nogle sanktionsmuligheder og nogle effektive redskaber. Det er endda en socialdemokrat, der har skrevet under på et brev til en socialdemokrat om, at man mangler redskaber. Så udfordringen er ikke, at der er en bekendtgørelse. Udfordringen er, hvad man skal bruge den til. Så når kommunerne har ansvaret, hvilket er rigtigt nok, og de så selv skriver tilbage, at de mangler redskaber, og at den er indholdsløs, så kalder det da på handling, og at man så ændrer den.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Thomas Skriver Jensen (S):

Det ved jeg ikke. Jeg kan konstatere, at nogle steder i landet er det lykkedes at komme af med de foreninger, som endnu ikke har forstået det her. Så jeg må erklære mig uforstående over for, at man skulle mangle redskaber på det her område. Det kan sagtens lade sig gøre at sige klart og tydeligt fra over for shariasvømning, og jeg synes, det er godt, hvis man vælger at gøre det. For vi gider ikke den slags underlige islamistiske særhensyn i Danmark. Det synes jeg at jeg svarer meget klart på. Vi gider det ikke, og man kan godt med den bekendtgørelse, der er, i hænderne få det stoppet. Det er muligt. Det er sket mange steder i Danmark.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Der var et punktum. Tak for det. (*Thomas Jensen Skriver (S):* Undskyld).

Spørgeren.

Kl. 15:20

Dennis Flydtkjær (DD):

Et flertal i Aarhus Byråd siger også, at de ikke gider det, men de kommer også med et brev, hvor de siger, at de gerne vil have nogle redskaber, så de faktisk kan gøre noget ved det. Jeg forstår ikke, hvorfor det skal være så svært. Altså, hvis vi er enige om, at det ikke hører hjemme med kønsopdelt svømning i Danmark og heller ikke i Aarhus Kommune, og kommunen kommer og siger, at de mangler nogle redskaber og selv har forslag til det, hvorfor tager man så ikke bare imod det med kyshånd? Hvorfor er det, man forsvare det og siger, at de har masser af redskaber? De siger, at det har de ikke. Det er endda en socialdemokratisk udvalgsformand, der har skrevet under på brevet, og som prøver på at råbe Socialdemokratiet op om, at de mangler redskaber.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:21

Thomas Skriver Jensen (S):

Tak. I Socialdemokratiet er vi da åbne over for at tage imod bud på, hvordan vi kan gøre endnu mere. Det gør vi gerne, og vi indgår gerne i de dialoger, og det er jo det, debatten handler om i dag. Vi mener bare, at man med den bekendtgørelse i hånden klart og tydeligt kan få taget hånd omkring det her problem, for det er sket masser af steder i landet. Det kan sagtens lade sig gøre. Det kan det også det sted, ordføreren taler om.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Christian Kirk, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:21

Christian Kirk (DF):

Hvis ordføreren ønsker, at islamiseringen af Danmark stopper, hvorfor vil ordføreren så ikke forbyde kønsopdelt svømning, som ordføreren jo selv kalder shariasvømning?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Thomas Skriver Jensen (S):

Jamen jeg synes, jeg klart og tydeligt har redegjort for, hvad der er vores position, nemlig at Socialdemokratiet har taget initiativ til, at der nu er en bekendtgørelse. Med den i hånden kan man få taget hånd omkring det her problem. Det er det, der er praksis i virkelighedens Danmark, og det synes jeg er godt.

Der er så nogle, som ikke har kunnet finde ud af det endnu, ikke er kommet med endnu og ikke får sagt klart og tydeligt fra over for de her værdier, som jeg grundlæggende mener er forkerte. Derfor har ligestillingsministeren skrevet ud til alle landets kommuner og sagt: Det er ikke sådan, vi driver forening i Danmark.

Det er jeg glad for. Det er den rigtige måde at gøre det på, og så skal vi nok få de sidste med.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Christian Kirk.

Kl. 15:22

Christian Kirk (DF):

Så vi kan konstatere, at ordføreren hellere vil sætte sin lid til, at kommunerne kan stoppe shariasvømning end Folketinget. Og det er jo så sådan, at ordførerens egne partimedlemmer ikke vil stoppe kønsopdelt svømning i flere kommuner. Hvorfor vil ordføreren hellere sætte sin lid til kommunerne end rent faktisk at forbyde det her i Folketinget?

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 15:23

Thomas Skriver Jensen (S):

Jeg mener, at det er klogt og fornuftigt, at dem, der har ansvaret eksempelvis for driften af vores svømmehaller, er nogle, som er valgt, lever, bor og er lokalt. Det synes jeg sådan set er klogt og fornuftigt. Det, vi så kan gøre herindefra, er det, vi har gjort, og det, der har virket mange steder i Danmark, nemlig med en bekendtgørelse at sige: Vi gider ikke shariasvømning; få det stoppet. Så kan kommuner med den i hånden få det stoppet og få udelukket de foreninger, som ikke kan finde ud af det. Og det er, fordi det handler om vores grundlæggende værdier i Danmark, nemlig at vi ikke gider alle de der underlige islamistiske særhensyn, som går på kompromis med dem. Det er sådan set ret simpelt det, der er vores position.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Socialdemokratiet. Næste ordfører i talerrækken er fru Lise Müller, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Lise Müller (SF):

Tak for ordet. Se, den her sag minder mig om en lang rejse, jeg selv og måske andre på venstrefløj har været på. For tidligere var min helt selvfølgelig reaktion på spørgsmålet om kønsopdelt svømning, at det jo er godt, at piger og kvinder kommer ud i foreningslivet, at de lærer at svømme, og at de bliver en del af fællesskabet. Og ja, selvfølgelig er det godt. Det er bare ikke hele historien. For hvis prisen er, at vi accepterer religiøst eller kulturelt betinget kønsadskillelse, så er det ikke integration. Så er det i virkeligheden at flytte parallelsamfundet ind i svømmehallen, og det går selvfølgelig ikke. Derfor er min tilgang i dag også en anden.

Jeg ved godt, at vi herinde udmærket godt ved, hvad kønsopdelt svømning er, men til ære for tilhørerne vil jeg bare klargøre, at det selvfølgelig ikke handler om, at der er et problem i, at der findes kvindehold og mandehold, pigehold og drengehold, men at problemet med kønsopdelt svømning er, at man så at sige lukker fuldstændig ned, trækker gardinerne for og smider alle af det modsatte køn ud, og ikke engang billetkontrolløren må være af det modsatte køn.

Vores danske foreningsliv bygger ikke på, at vi låser dørene, blænder vinduerne, trækker gardinerne for og deler folk op i køn. Det bygger på det modsatte: at vi mødes på tværs af køn, tro, baggrund og postnummer og deltager som ligeværdige borgere i det samme fællesskab. Derfor skal både far og mor selvfølgelig også kunne kigge med fra bassinkanten, når ungerne er til svømning. Og vi skal insistere på, at ligebehandlingsloven også gælder i svømmehallen, og derfor er SF imod kønsopdeling. For det modarbejder både integration og ligestilling, fordi det modarbejder frihed. Forestillingen om, at mænd og kvinder ikke bør være i samme rum, at kvinder skal skærmes for mænds blik, at fædre ikke må se deres døtre svømme, og at mandlige medarbejdere i svømmehallen er et problem, alene fordi de er mænd, hører ikke hjemme i vores offentlige institutioner. Når offentlige faciliteter bruges til religiøst begrundet kønsadskillelse, er det ikke et lille, praktisk hensyn, men et vildspor. Derfor er det også vigtigt, at reglerne er blevet strammet, og som jeg forstår det, har ligestillingsministeren nu taget sagen op med kommunerne, og det bakker vi selvfølgelig op om.

Jeg vil gerne sige, at jeg forstår forslagsstillernes intention, og jeg deler også bekymringen, som forslaget udspringer af. Der er tegn på, at der har været en forskellig praksis i kommunerne, og derfor er det nu også godt, at der bliver strammet op med det her hyrdebrev. På den baggrund kan SF ikke støtte beslutningsforslaget, som det ligger her. Tak for ordet.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak for det. Der er et par, der har indtegnet sig, og den første, der får ordet, er hr. Kim Edberg Andersen, Dansk Folkeparti – nej, Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:27

Kim Edberg Andersen (DD):

Det kan også nogle gange være svært at ramme med mig, kan man sige, men der ramte man alligevel rigtigt, i hvert fald i andet hug.

Det var jo lige før, man tænkte: Tænk, en SF'er, der er blevet fornuftig. Og så kom al den der underlige snak, som man altid hører fra SF. Det svarer lidt til at sige, at man er imod vold, men at man ønsker ikke at have lovgivning, sådan at man straffer forbryderne. Man så tænker jeg, at det jo kan være, at SF alligevel er blevet fornuftige nu. Vi kan se, at bekendtgørelsen ikke virker, og vi ved, at hyrdebrevet er prøvet tidligere, og det virker ikke. Så er SF kommet så langt i deres opvågning fra noget af det, som SF jo har været medskyldig i, nemlig at det her har fået lov til at udvikle sig? For det er uden for diskussion, at det har det. Det hørte jeg også den første del af talen som en erkendelse af: Man har sovet lidt, og så er man vågnet lidt op. Men er man vågnet så meget op, at man vil gøre noget ved det, eller vil man bare snakke? Det var jo det, jeg hørte fra Socialdemokraterne, inden de rendte ud af salen nu. De vil rigtig gerne snakke noget mere om bekendtgørelser og hyrdebrevet, og det er så det, men det er jo lovgivning, der skal til. Så vil SF være med til at ændre lovgivningen, sådan at vi sikrer os, at der ikke findes lovlig kønsopdelt svømning i Danmark?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Lise Müller (SF):

Tak til ordføreren for den lille stikpille forklædt som ros. Det glæder mig selvfølgelig, at ordføreren synes, at jeg er fornuftig. Jeg synes ikke, det er rigtigt, at bekendtgørelsen ikke virker. Jeg vil gerne starte ud med at have tiltro til mine kommunale kollegaer rundtomkring. Jeg kan se, at i Aarhus har de rettet ind. De har i hvert fald forsøgt på det. Jeg kan også læse i dag i Berlingske, at integrationsborgmesteren har bedt om en redegørelse fra sin kollega, så jeg tror faktisk på, at det her er vejen frem.

Kl. 15:28

følge. Og hvis de så ikke følger dem, er jeg helt med på, at så tager vi anderledes skyts i brug.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 15:31

Kim Edberg Andersen (DD):

Med risiko for at måtte trække lidt i land vil jeg sige, at jeg ved, at ordføreren er ny – og velkommen til; det er så fint, vi kommer alle sammen til at sige noget forkert på et tidspunkt – men det her er jo at sige noget forkert og være helt afmarcheret og galt på den. For er der lavet en redegørelse? Ja. Og bagefter laver vi så et hurtigtarbejdende udvalg og så en kommission, der skal kigge på det ude i kommunen, for så er vi i hvert fald sikre på, at vi stadig væk ikke er i mål med noget som helst. Der er et reelt problem, og der skal lovgives om det.

Kl. 15:29

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Vi har jo set i den tidligere debat om samme emne, at kommunerne netop efterspørger værktøjer til at få stoppet det her. Hvorfor er det, at man fra SF's side ikke vil anerkende, at der er behov for det her, så vi kan få det vedtaget en gang for alle herinde i Folketingssalen? Det er jo os, der laver lovgivningen. Der er efterspørgsel efter det. Lad os da give dem værktøjerne. Jeg kan ikke se problemet.

Kl. 15:31

Hvis nu ikke vi får det igennem nu, skal jeg så vente 6 måneder og genfremsætte det? Vil SF så være med til det til den tid? Altså, der må være en tidsramme for, hvornår bekendtgørelsen skal virke overalt i Danmark.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:31

Lise Müller (SF):

Jeg er ikke bekendt med det konkrete brev, som der er kommet fra Aarhus, men jeg er fuldstændig sikker på, at kulturministeren vil række ud til Aarhus for at hjælpe dem til rette.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra SF. Den næste i talerækken er fru Marlene Ambo-Rasmussen fra Venstre.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Marlene Ambo-Rasmussen (V):

Tak for ordet, formand. Vi står her ved det sidste beslutningsforslag i dag på baggrund af, igen, Dansk Folkeparti, som har rejst en debat i forhold til forbud mod kønsopdelte svømmehaller. Det er en vigtig debat, ligesom det også har været det ved de foregående beslutningsforslag, der har været på i dag, og det er også en debat, som vi i Venstre tager meget alvorligt. Det er jo også derfor, vi tog hul på problemet i den seneste regeringsperiode og strammede reglerne på området markant.

Kl. 15:29

Lise Müller (SF):

Jeg tror ikke, jeg sagde noget om, at der skulle komme en redegørelse. Jeg tror, jeg pointerede, at det her er en vigtig sag for SF. Vi går ind for ligestilling. Vi synes ikke, at kønsopdelt svømning hører hjemme i de danske svømmehaller. Vi ser, at der er kommet en bekendtgørelsesændring, som har skullet klargøre, hvad reglerne er, og vi ser, at ministeren nu har fulgt op på det. Hvis ikke det hjælper, er vi selvfølgelig klar til at gøre noget ved det.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Nadja Natalie Isaksen, uden for grupperne.

Kl. 15:30

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Vi må jo bare konstatere, at bekendtgørelsen ikke virker. Der er stadig shariasvømning derude. Nu vil man så sende et hyrdebrev. Hvor mange hyrdebrev vil man sende? Altså, hvor langt vil man gå, før man erkender, at der er behov for lovgivning på det område, så vi kan få det stoppet?

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Lise Müller (SF):

Det har jeg ikke noget svar på, og jeg vil sige, at jeg er helt ny i det her, og jeg synes, det er rimeligt, at man starter med at række ud til kommunerne og sige: Det her går ikke. Her er reglerne. Dem skal I

Det var gode og nødvendige stramninger, men vi må desværre konstatere, at der fortsat er muslimske foreninger, som ikke har forstået budskabet. For nylig kunne man nemlig læse om en muslimsk forening, der modtager støtte fra Københavns Kommune og låner kommunale svømmehaller til at afholde arrangementer med kønsopdelt svømning, en forening, der efter eget udsagn kombinerer sport og islamiske værdier, og hvis medlemmer er frivillige for Allahs skyld. Deltagernes påklædning skal være anstændig, og de skal i deres adfærd være blufærdige, og er det ikke tilfældet, kan de blive bortvist. Det er ufrit, det er udansk, og det er totalt uacceptabelt.

Hvad værre er, har den radikale borgmester på området blankt afvist, at han vil føre tilsyn med området. Derfor er der brug for handling fra Christiansborg; der er brug for, at vi sikrer, at intentionerne i de ændringer, vi lavede i sidste valgperiode, også bliver ført ud i livet. For her i Danmark er drenge og piger og mænd og kvinder lige. Her i Danmark ser vi heller ikke små piger i badedragter som seksuelle væsener, der skal skærmes. Det er noget af det, der gør Danmark til Danmark, og derfor skal vi ikke acceptere, at islamiske miljøer forsøger at trække udviklingen i den forkerte retning med religiøse dogmer, der hører middelalderen til. Drenge og piger er lige meget værd i Danmark. Det har vi kæmpet for gennem generationer, og det kommer ingen islamiske særhensyn nogen sinde til at ændre på. Vi er derfor helt enige med forslagsstillerne i, at de tilbageværen-

de smuthuller i lovgivningen skal lukkes, og på den baggrund støtter Venstre også beslutningsforslaget i dag. Tak for ordet.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak for det. Hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:34

Kim Edberg Andersen (DD):

Jeg skal prøve at gøre det rigtig kort, og jeg vil sige tak, fordi der er nogle, som vil være med til at erkende, at når en bekendtgørelse ikke bliver fulgt, skal loven ændres. Men Venstre er jo alligevel et parti, som må have en indgående forståelse af Socialdemokraternes psykologiske evner, for man har selv tidligere valgt at gøre dem til statsministerparti og at sidde i regering med dem.

Vi ved godt, at Moderaterne var helt afsporet i sidste regering, men i forhold til at Socialdemokraterne også var det, kan Venstre så forklare mig, hvordan Socialdemokratiet her efter et helt valg i forhold til en bekendtgørelse, der tydeligvis ikke bliver brugt, så kan stille sig op på Folketingets talerstol og sige, at det jo er et hyrdebrev, der skal til? Tænk, at vi ikke har tænkt på det noget før. Så kunne vi også være sluppet for lovgivningsændringen. Vi kunne bare sende et hyrdebrev, og så falder alle til. Kan Venstre forklare, hvordan det kan være Socialdemokraternes argument, ud over at Socialdemokraterne som altid er det største slapperparti på udlændingeområdet, vi har set længe?

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 15:35

Marlene Ambo-Rasmussen (V):

Nu er jeg ikke uddannet psykiater eller psykolog, så jeg skal ikke kloge mig på andres psykologiske evner eller mangel på samme. Jeg kan bare konstatere, at vi i Venstre – nu skal jeg passe på mit ordvalg på landets fineste talerstol – har meldt rent ud, hvad vi mener om det her, og derfor mener vi heller ikke, at der er grund til andet, end at man også går i gang med at få lavet stramminger og reelle forbud, så det her ikke kan undrages på nogen punkter.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 15:35

Kim Edberg Andersen (DD):

Det er dejligt, at Venstre på så kort tid er blevet helt anderledes, end de var, sidste gang vi havde det her i salen. Det glæder os jo meget i blå blok, at Venstre er blevet det. I forhold til psykologuddannelse og at forstå Socialdemokraternes kognitive evner, tror jeg, det er en forholdsvis kort uddannelse på det her område. Jeg spørger en gang til, bare lige så danskerne derude forstår det. Et hyrdebrev er dybest set bare en venlig påmindelse fra en minister om, at man skal følge loven. Er det ikke korrekt? Og hvis man ved, at loven ikke bliver fulgt med hårde midler, så er det jo en lovændring, der vil være den rigtige måde, præcis som Venstre går ind for nu.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Marlene Ambo-Rasmussen (V):

Jeg kan i hvert fald bare slå fuldstændig fast, at der har været nogle smuthuller i Venstre, da vi sad med i regering sammen med Social-

demokratiet. Der kæmpede vi for, at der skulle strammes op på det her område. Vi må bare konstatere, at der igen er nogle muslimske foreninger, der har formået at udnytte de her smuthuller, og så kan man gøre alle mulige andre tiltag. Venstre er i hvert fald sammen med Danmarksdemokraterne, spørgerens parti, enige om, at det er nu, der skal handles, og derfor skal de her smuthuller straks lukkes.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Venstre. Næste i talerrækken er fru Pernille Vermund, Liberal Alliance.

Kl. 15:37

(Ordfører)

Pernille Vermund (LA):

Tak, det er jo næsten et drømmescenarie, vi har lige nu: en Folke-tingssal uden en eneste socialdemokrat. Men tilbage til ordførertalen; jeg tænker, at nogle er trådt af på naturens vegne, og det skal man også have lov til efter en lang dag.

Jo mere islam fylder i et samfund, jo mindre plads bliver der til friheden og demokratiet. Det ser vi i Stormellemøsten, hvor friheden i de tidligere relativt sekulære lande i dag er ødelagt af den islamiske vækkelse. Det ser vi i de muslimske miljøer, hvor friheden for kvinder, homoseksuelle, frafaldne og andre minoriteter er under voldsomt pres. Og det ser vi i hverdagslivet, hvor herboende muslimer konstant forsøger at skubbe demokratiet og ligestillingen tilbage, så islamiske normer får forrang. Det religiøse pres på vores demokrati og frihed kræver et modpres, også når det foregår i vores svømmehaller.

Den islamiske seksualisering af ikke kun kvinder, men også af helt små piger, er gift for ligestillingen. Dogmer om skam og ære, som vi i Danmark har kæmpet os fri af, skal ikke igen presse ligestillingen mellem kønnene tilbage. Vi skal ikke acceptere, at kvindens seksualitet igen bliver underlagt krav om, at vi som kvinder skal være ærbare, tildækkede og på andre måder gemme os væk. Og vi skal heller ikke acceptere, at danske mænd bliver betragtet som potentielle seksualforbrydere, der ikke kan se en pige eller en kvinde i en badedragt i en svømmehal uden at ønske at forgribe sig på hende.

Offentlige institutioner i Danmark skal ikke gidseltages af udemokratiske kræfter, som forsøger at skubbe islamiske normer ind ad bagdøren til vores samfund og fællesskaber. Vi skal værne om vores frihed, demokratiske rettigheder og ligestilling. Det er derfor helt uacceptabelt, at offentlige svømmehaller i Danmark bliver brugt som ramme for arrangementer, der på baggrund af islamiske normer diskriminerer mellem mænd og kvinder ved at nægte det ene køn adgang til matriklen, når det andet køn er i bassinet.

Selvfølgeligt skal der kunne etableres svømmeundervisning med både drenge- og pigehold, ligesom vi har herrehåndbold og damehåndbold osv. Men far skal ikke diskrimineres og udelukkes fra at sidde på bænken og se på, hvis mor må være til stede. Og det er naturligvis helt uacceptabelt, at man som ansat i svømmehallen eller livredder risikerer at blive diskrimineret på baggrund af sit køn i offentlige svømmehaller i Danmark. Kønsdiskriminering hører ikke hjemme i Danmark, heller ikke når det bunder i religiøse normer. Derfor støtter Liberal Alliance forslaget.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Liberal Alliance. Næste i talerrækken er hr. Mohammad Rona fra Moderaterne.

Kl. 15:40

kraterne lige om lidt fejre det på talerstolen med nogle forslag til ændring af lovgivningen.

Kl. 15:43

(Ordfører)

Mohammad Rona (M):

Tak, formand. Tak for ordet, og tak for debatten. Jeg tænker, at den debat har vi haft et par gange før. Jeg tænker også, at den kommer igen på et senere tidspunkt, hvis jeg kender mine gode kollegaer fra Dansk Folkeparti ret.

I Moderaterne er vi også enige i, at al religiøst betonet og begrundet kønsopdelt svømning ikke hører hjemme i Danmark. Det er ikke sådan, dansk foreningsliv fungerer, og det er ikke sådan, vi skaber integration. Jeg kender selv foreningslivet som træner i den lokale fodboldklub. Foreningslivet er noget af det bedste, vi har i Danmark. Her møder børn og unge nogle, de ellers ikke ville have mødt, og de bliver en del af et fællesskab, som rækker ud over dem selv.

Derfor skal vi passe på. Foreningslivet må ikke blive et sted, hvor religiøse særkrav begynder at bestemme, hvem der må være til stede, og hvem der skal holdes ude. Hvis en svømmehal bliver lukket, fordi det ene køn ikke må være der, så er vi ikke i gang med integrationen; så er vi i gang med at gøre fællesskabet smallere. Det er ikke dansk foreningskultur.

I Danmark skal offentlige faciliteter være præget af almindelige danske normer. Når en kommune stiller en svømmehal til rådighed, skal det ikke være religion, der sætter rammen. Det skal være de regler og værdier, som gælder i det danske samfund. Derfor er det også rigtigt, at reglerne blev ændret i 2025. Efter den ændring kan man ikke afskære det ene køn fra at opholde sig i tilhørende faciliteter, når der er kønsopdelt holdundervisning. Det gælder også, hvis undervisningen ligger uden for den normale åbningstid. Det er en vigtig pointe i sagen. Derfor er det også rigtigt, at ligestillingsministeren har skærpet reglerne over for kommunerne, og derfor skal reglerne ikke bare stå på et stykke papir, men de skal også kunne bruges i praksis.

Det er her, opgaven ligger nu. Og derfor mener vi ikke, at Folketinget skal vedtage et nyt beslutningsforslag. Men jeg vil altid gerne være med til at lytte til de kommuner, f.eks. Aarhus Kommune, der har ytret holdninger om, at der er noget i forhold til bekendtgørelsen, man måske godt kunne lave om. Og hvis der er kommuner som Aarhus Kommune, som har nogle konkrete idéer til, hvordan man kan gøre, så synes jeg, at vi skal lytte. Men det her beslutningsforslag støtter Moderaterne ikke.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:42

Kim Edberg Andersen (DD):

Jeg er helt sikker på, at Moderaternes ordfører var rigtig glad, dengang man så, hvem man fik som minister. Der tænkte man: Nu kan jeg holde fri det meste af tiden, for nu bliver det slapt sådan de facto. Og så havde Moderaterne ikke noget behov for det. For jeg husker Moderaternes ordfører som en, som var ude at juble en lillebitte smule over dispensationsmuligheden. Det var faktisk noget af det største, der var sket i ordførerens daværende politiske liv. Den fik fuld gas på X eller Twitter, eller hvad det hed dengang, for man kunne jo ikke støtte et totalforbud. Så det var en meget lille overraskelse. Ud over at Moderaterne normalvis skifter holdning fra gang til gang på talerstolen, var jeg rimelig sikker på, at den her gang ville det være et nej tak til et totalforbud.

Men vil Moderaternes ordfører ikke bare forklare mig, om jeg skal tage det positivt ned nu, hvis jeg nu kommer og viser Moderaternes ordfører et brev, hvor kommunen selv siger, at de har behov for, at der bliver ændret i lovgivningen her og der, før de kan håndhæve bekendtgørelsen? Og så vil Moderaterne og Danmarksdemo-

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 15:43

Mohammad Rona (M):

Tak for det. Jeg husker godt den debat den dag, og ja, jeg havde skrevet på X, at der var en dispensationsmulighed, og det er egentlig lidt sjovt, for det var jo faktisk en ret god debat, men det var, som om der var mange partier, der ikke havde opdaget, at der var den her, som nogle kaldte en kattelerm. Man har jo bl.a. lavet, og det ved ordføreren også, for vi har diskuteret det her ret mange gange, den lille dispensationsmulighed – i øvrigt er der givet nul dispensationer – at hvis der f.eks. nu er foreninger, voldsramte kvinder, der gerne vil have bassinet alene, så synes jeg da også, de skal have mulighed for det. Det har ikke noget med religiøst betinget kønsopdelt svømning at gøre.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 15:44

Kim Edberg Andersen (DD):

Og så blev man utryg igen, ikke? Man kan sige, at ordføreren står lige så glad deroppe og siger, at dispensationsmuligheden har vi ikke haft behov for endnu, for lige nu har vi lavet reglerne så slappe, at de slipper af sted med det alligevel. Så forstod jeg jo godt, at ordføreren var glad deroppe, for der er slet ikke nogen tvivl om, at ordføreren synes, det var en god ting, og så har man ligesom dispensationsmuligheden i baghånden til det. Nu får vi strammet op her, og så skal det alligevel foregå, og så har man dispensationsmuligheden til den tid, og det er jo lækkert for Moderaterne.

Men hvis der nu faktisk er nogen, der er kommet med noget om, hvilken lovgivning der skal ændres, vil man så være med til at få ændret den lovgivning, sådan at man rent faktisk kan overholde bekendtgørelsen?

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 15:45

Mohammad Rona (M):

Ja, som jeg også sagde i ordførertalen, at hvis der er nogen kommuner, der har nogle konkrete forslag, nogle gode forslag til, hvordan man kan udvide bekendtgørelsen på en måde, som giver mening, så synes jeg da, vi har en forpligtelse til som folketingsmedlemmer, som lovgivere, at lytte til det.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Fru Nadja Natalie Isaksen, uden for grupperne.

Kl. 15:45

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Jeg bed lige mærke i det her med kvinder på krisecentre. Altså, nu siger ordføreren jo også selv, at der er givet nul dispensationer; så er der jo ikke særlig mange kvinder på krisecentre, der har behov for den her dispensation. Man kan jo så også sige, at de her kvinder på krisecentre næppe har behov for dispensation af religiøse årsager, eller hvad ved jeg. Så jeg forstår det ikke rigtig. Er ordføreren ikke enig i, at man så at sige bare kan løse problemet ved at sige, at der

kan gives dispensation, i tilfælde af at det eksempelvis ikke er af religiøse årsager?

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:46

Mohammad Rona (M):

Det er jo sådan, at bekendtgørelsen er beskrevet, som den er beskrevet, og derfor er der jo den mulighed, at der, selv om der er givet nul dispensationer, kan være enkelte foreninger, altså meget, meget få foreninger – f.eks. en forening som den, jeg nævnte før over for hr. Kim Edberg Andersen – som skal kunne have den mulighed. Og der kunne man, i hvert fald så vidt jeg har forstået det, så ikke lave det om til, at det kun skulle være religiøst eller ikke-religiøst.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 15:46

Nadja Natalie Isaksen (UFG):

Men der har jo ikke været nogen dispensationer, så vi taler om nogle hvis og hvis-scenarier her. Jeg tror ikke på, at kvinder på krisecentre har behov for dispensation af religiøse årsager. Det må jeg bare sige. Men altså, problemet ville jo kunne løses, hvis ordførerens parti stemte for forslaget. Så var vi jo også fri for, at der var kønsopdelt og kønsadskilt svømning i det hele taget, for det er jo det, vi ser at der stadig væk er.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:47

Mohammad Rona (M):

Jeg tror ikke, at vi med det her beslutningsforslag kan garantere et hundrede procent, at det her ikke vil kunne ske ude i de 98 kommuner, vi har i Danmark. Det har jeg i hvert fald ikke kunnet se eller høre fra nogen ordførere i dag. Så det tror jeg simpelt hen ikke på.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Tak til ordføreren fra Moderaterne. Den næste i talerrækken er Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Christian Vigilius.

Kl. 15:47

(Ordfører)

Christian Vigilius (KF):

Tak for ordet. Når drenge og piger ikke kan opholde sig i den samme svømmehal på grund af islamiske særkrav, har vi et problem. Så er vi ude på et sidespor. For offentlige svømmehaller er ikke private trosfællesskaber. De er en del af det fælles Danmark, altså de her kommunale og offentligt støttede rammer, hvor mennesker mødes som borgere, ligeværdige borgere, uanset køn og ikke som repræsentanter for hver deres religiøse regelsæt. Derfor er det et problem, hvis de rammer begynder at blive indrettet efter et syn på mænd og kvinder, som simpelt hen ikke hører hjemme i Danmark. Det hører ikke hjemme i Danmark, og det skylder vi at handle på.

Nu har vi hørt fra Socialdemokratiet, at der en bekendtgørelse, men vi kan jo konstatere, at den ikke virker, som den skal, og hvad nytter det, at vi har store, flotte ord om, hvad vi vil gøre for at beskytte Danmark, her i salen, hvis der ikke er handling bag ordene? Og det er desværre typisk. Retorikken skærpes, politikken lempes,

og regeringen svigter sit ansvar. Det er ganske enkelt et misforstået hensyn, hvis vi foregøgler mennesker med en anden religiøs eller kulturel baggrund, at det er i orden at kræve kønsadskillelse i offentlige tilbud her i landet. Selvfølgelig er det ikke det, og det er kontraproduktivt for de mange indvandrere, som vi gerne vil have skal blive en del af det danske fællesskab. Og vi skal ikke være stramme bare for at være stramme. Vi skal gøre det her, fordi det er nødvendigt.

For vi hjælper ikke mennesker ind i det danske fællesskab ved hele tiden at signalere, at fællesskabet nok skal flytte sig. Vi hjælper dem ved at være tydelige om, hvilke normer der gælder her. Mænd og kvinder er ligeværdige, piger og drenge skal kunne deltage i de samme offentlige fællesskaber, og det offentlige skal ikke bekræfte en forestilling om, at kønnene skal holdes adskilt af religiøse grunde. Det betyder ikke, at Christiansborg skal detailstyre hverdagen i landets svømmehaller, men når offentlige tilbud begynder at blive formet af kønsnormer, der splitter mænd og kvinder ad med en religiøs begrundelse, så kan vi ikke bare trække på skuldrene. Så har vi pligt til at tage stilling.

Derfor er vi positivt indstillet over for beslutningsforslaget. Det Konservative Folkeparti støtter forslaget. Tak for ordet.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Det Konservative Folkeparti. Den næste i talerrækken er hr. Dennis Flydtkjær fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DD):

I Danmarksdemokraterne støtter vi på lige fod med vores borgerlige kolleger heller ikke religiøst begrundet kønsopdelt svømning. For det hele bygger på en forestilling om, at mænd og kvinder ikke bør opholde sig i det samme rum. Det synes vi da er en helt skør anskuelse i forhold til, hvordan man skal være i det danske samfund. For er der reelt noget problem i, at man som mand ser en kvinde i en badedragt, eller at en kvinde ser en mand, dog ikke i en badedragt, men i et par badebukser? Det er der altså ikke i Danmark, og det er der slet ikke, når man bruger det som undskyldning, at det er religiøst baseret. For det, der ligger bag det, er jo reelt et middelalderligt kvindesyn, som siger, at man er nødt til at holde de to adskilt. For hvis kvinden ikke er tildækket eller adskilt fra manden, kan manden ikke styre sig, og det er jo helt håbløst at se det på den måde.

Men jeg synes sådan set også, at det, ud over at det er et problem i forhold til den her kvindeundertrykkelse, er et problem over for os mænd. For det er et udtryk for, at vi ikke kan holde os i ro, og at vi vil jage alle kvinder, bare vi ser dem til et svømmestævne, og det er jo helt skørt. Det, der ligger i det her, er jo også det, at danskerne typisk mødes i en svømmehal eller i en fodboldklub som et fællesskab eller i et foreningsliv, hvor det sådan set er ganske fornuftigt, at man kan have svømmehold sammen, eller at man kan deltage på tværs af kønnene i en fodboldkamp eller andre ting. Det er jo det, der sådan grundlæggende værdimæssigt ligger i det her, altså at man pludselig ikke kan være sammen om det mellem kønnene.

Jeg har ikke noget mod, at der kan være et pigehold eller et drengehold i fodbold, men det skal jo ikke være religiøst baseret, altså at man siger, at man ikke må gøre noget, fordi man så støder en eller anden profet, og det er jo det skøre i det her. Så Danmarksdemokraterne kan støtte det her forslag.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Danmarksdemokraterne. Den næste i talerrækken er Radikale Venstres hr. Magnus Georg Jensen.

Kl. 15:52

Kl. 15:54

(Ordfører)

Magnus Georg Jensen (RV):

Tak for det. Der skal ikke være nogen herinde, som skal være i tvivl om, at kønsopdelt svømning, hvor man segregere køn ud fra et perspektiv, hvor man seksualiserer kvinder og derfor vil gemme dem af vejen af religiøse grunde, er jeg grundlæggende imod. Derfor er jeg også glad for, at den tidligere ligestillingsminister ændrede reglerne for kønsopdelt svømning i 2025 med ligestillingsbekendtgørelsen. Det betyder i praksis, at man ikke længere skal kunne skærme af for det ene køn og dets ophold i de tilhørende faciliteter, når der er kønsopdelt holdundervisning, f.eks. ligesom med svømning. Det fungerer. Det har vi set rundtomkring i kommunerne, som er blevet gjort opmærksom på det, eller som har ment, at der har været problemer. Så har man ført tilsyn med, om deres forening overholdt lovgivningen på området. Her har man så taget fat i de foreninger, som man ikke mener har overholdt den nye bekendtgørelse, og bedt dem rette ind.

Ligeledes forventer jeg også i fremtiden, at styrelsen rundtomkring her i kommunerne gør deres arbejde ordentligt og sikrer, at ligestillingsbekendtgørelsen overholdes. Jeg har ingen tvivl om, at det kommer til at ske, og at der ikke er noget som helst andet, der foregår. Især nu efter at ligestillingsministeren har været ude med en påmindelse, tror jeg, at styrelserne rundtom i landet er vågne og er klar til at gribe fat, hvis de mener, der sker brud på bekendtgørelsen. Kønsopdelt sport skal selvfølgelig kunne fungere på fodboldbanen, i bokseringen eller i atletikdisciplinerne, men hvis man vil afskærme grupper af mennesker fra at komme ind i hallen udelukkende på grund af køn, hører det altså ikke hjemme der.

Så på mange måder har jeg sympati for forslaget, men lige nu har vi jo et system, der rent faktisk griber ind, hvis det er tilfældet. Men for mig at se er problemet nu engang større, end hvad et forbud mod kønsopdelt svømning kan løse. Jeg er langt mere interesseret i, at vi sikrer, at der er færre, der helt generelt ser et behov for at segregere sig på baggrund af køn motiveret af religiøse årsager, men det tror jeg er bedst vi løser via en bedre integrationsindsats, ikke blot ved at lave flere regler eller love, der forbyder en bestemt form for adfærd. Udfordringen er jo, at der er kvinder i det her samfund, som måske enten ikke selv vil eller ikke får lov til at bevæge sig frit rundt i samfundet som resten af de danske borgere. Det mener jeg er forfærdeligt. Det må ikke være i Danmark, at kvinder ikke kan færdes, som de ønsker, om det så er til svømning, boksning eller løb igennem parken.

Jeg er selv et produkt af en enlig mor, som ikke har brugt to tanker på at tænke, hvad andre mænd tænkte om kvinder eller mente om hendes måde at være mor på – et hjem, hvor kvindefrigørelsen betød meget, og at hun kunne mere. Den slags hjem vil jeg også gerne arbejde for at andre unge mennesker kan vokse op i, men det opnår vi ved at investere i integrationsindsatser.

Så lad mig sige det meget klart: Jeg er ikke uenig i målet, men jeg mener allerede, at vi har et beredskab i kommunerne, der skal kunne bekæmpe det, og netop derfor kan vi ikke stemme for. Vi har tillid til, at vores styrelser og kommuner kan opretholde den bekendtgørelse, der kom sidste år. Vores kommuner har ikke behov for flere regler eller mere bureaukrati, og det tænker jeg også må være borgerlig politik, vi andre kan blive enige om.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Mikkel Bjørn (DF):

Men det er jo en radikal borgmester, der i Københavns Kommune sidder og siger, at bekendtgørelsen ikke giver ham mulighed for at sætte en stopper for den kønsopdelte svømning. Det er ham, der sidder og sætter en kæp i hjulet på regeringens ambition – i hvert fald retoriske ambition – om at sætte en stopper for det her fænomen. Kan man godt være medlem af Radikale Venstre og så sidde og sætte en kæp i hjulet på det, regeringen selv siger den vil, nemlig sætte en stopper for det her fænomen?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Magnus Georg Jensen (RV):

Jeg har fuld tillid til, at styrelserne og kommunerne derude, som vi bl.a. også ser i Aarhus, godt kan indgå i den her aftale og via bekendtgørelsen opnå det, som de mener der er behov for. Det ser vi nemlig også rundtomkring i kommunerne. Det tror jeg også, hvis det er således, at der er indikationer på i Københavns Kommune, at der er behov for det, vil vise sig at være tilfældet der.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 15:55

Mikkel Bjørn (DF):

Men det er jo ikke tilfældet. Den kønsopdelte svømning fortsætter. Man skal sågar overholde islamiske regler for at være med på de her svømmehold. Den radikale borgmester på Københavns Rådhus siger direkte til mig: Hvis regeringen vil sætte en stopper for det her fænomen, må de lovgive. Jeg kommer ikke til at gøre mere.

Det er den virkelighed, vi står i. Det er regeringens egne partier, der sætter en kæp i hjulet på det, regeringen i dag står på talerstolen og siger at den vil. Det er jo ærlig talt dybt useriøst.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Magnus Georg Jensen (RV):

Hvis, som det bliver nævnt her, islamiske regler skal overholdes, mener jeg også, det lyder underligt. Så tænker jeg også, at der vil blive fulgt op. Det er jeg ikke nervøs over. Det tænker jeg vil blive gjort.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:56

Kim Edberg Andersen (DD):

Ordføreren tænker sikkert, at man sender et hyrdebrev, og så bliver alting godt. Ordføreren tænker, at man skal integrere, og at man skal snakke noget mere om det, fordi ordføreren tænker, at tingene bliver overholdt. Fakta er jo bare, at det gør de ikke. Aarhus siger, at det gør de ikke; København siger, at det gør de ikke, og at der skal lovgives. Men så har vi en ordfører fra et regeringsparti, der tænker, at vi skal sende et hyrdebrev, og at det kommer til at blive overholdt på et tidspunkt.

Ordføreren burde jo vide bedre, hvis han havde fulgt bare lidt med i den her debat tidligere, for der er ikke noget nyt i den her debat. Der er intet nyt i den her debat, ud over at vi den her gang så bare er kommet et skridt længere væk fra, at hr. Mohammad Rona og Moderaterne kan stå og juble over at have fået en undtagelse ind. Nu har vi så fundet ud af, at det ikke virker; reglerne virker ikke.

Så skal danskerne høre, at Radikale, altså et regeringsparti, nu siger, at der bare skal snakkes noget mere, og det var også det, jeg hørte Socialdemokraterne sige: Vi snakker noget mere, og vi kommer nok i mål på et tidspunkt. Er det det, vi hører fra ordføreren?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:57

Magnus Georg Jensen (RV):

Jamen som vi så i Aarhus, rettede foreningen jo også ind. Det er jo et godt tegn på, at bekendtgørelsen faktisk fungerer. Men som jeg nævnte tidligere, er det her for mig et problem, som starter et andet sted. Det handler om integration og om, at vi når et sted hen, hvor folk ikke føler et behov for, at vi skal have kønsopdelt svømning på religiøs baggrund.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 15:57

Kim Edberg Andersen (DD):

Ordføreren har fuldstændig ret i, at det er startet et andet sted. Det er startet med, at Radikale Venstre har ført den slappeste udlændingepolitik, der har lukket de her mennesker ind i landet med nogle formørkede holdninger til, at mænd og kvinder skal adskilles, når de går i svømmehal. Så har vi i Folketingssalen, lige siden det gik op for stort set hele befolkningen på nær dem, der stemmer på Radikale Venstre, sagt, at det her skal der gøres noget ved. Nu viser det sig så, at det, vi forsøgte at gøre ved det, og som vi blev spist af med af den sidste regering, altså en bekendtgørelse, heller ikke virker.

Så vil Radikale Venstre gøre noget, eller vil de gøre alt det, de plejer at gøre, og lave en slap udlændingepolitik, sådan at kvinder stadig væk skal forvente, at det her kommer til at fortsætte i Danmark?

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:58

Magnus Georg Jensen (RV):

Vi kommer til at kæmpe for alle de friheder, som kvinder skal have i det her samfund, i alle de afkroge af samfundet, som eksisterer. Vi kommer til at fokusere på integrationsindsatser, som rent faktisk fungerer og virker, sådan at mennesker kan få lov til at leve de frie liv, som de nu engang har ret til i det her samfund. Det er det, man kan forvente med radikale stemmer.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Radikale Venstre. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Jeg ville egentlig have holdt en tale, som jeg har skrevet på forhånd, men det tror jeg egentlig jeg vil undlade, og så vil jeg kommentere lidt på den totale farce, som de sidste 3-4 timer her i Folketingssalen har været, navnlig den sidste debat her, hvor Socialdemokratiet og regeringspartierne, synes jeg, for alvor afslører, at de virkelig må antage danskerne for at være idioter. Det er danskerne heldigvis ikke, og derfor tror jeg også, at de fleste danskere, der følger med i den her debat, kan se, at det mildest talt er useriøst, at Socialdemokratiet står her på Folketingets talerstol via deres minister i dag og siger, at man vil sætte en stopper for nogle fænomener, samtidig med at ens eget kommunale bagland, ens egne rådmænd og ens egen regerings borgmestre sidder ude kommunalt og siger, at man ikke vil bakke op om det, regeringen siger at den vil.

Man kan altså ikke sige én ting herinde på Christiansborg og så sidde og gøre noget helt andet ude i det kommunale. Og det er ikke rigtigt, når regeringen siger, at den her bekendtgørelse helt entydigt slår fast, at kønsopdelt svømning ikke må foregå. Det kan godt være, at det er det, der har været intentionen eller ånden til at begynde med, men det er ikke det, der står i bekendtgørelsen. Det, der står, er, at man i offentlig åbningstid skal tillade både mænd og kvinder, og at man uden for offentlig åbningstid skal tillade både mænd og kvinder, hvis der er flere bassiner til rådighed. Og det er jo, hvad skal man sige, det loophole eller det hul, som de her organisationer bruger til at fortsætte den kønsopdelte svømning, for der er ikke ledige svømmebassiner til rådighed, fordi de bruger hele svømmehallen til kønsopdelt svømning.

Sådan fortsætter fænomenet, fordi regeringen ikke tager det her spørgsmål alvorligt. Og jeg kan godt se, at ministeren er mere optaget af sin telefon, end han er optaget af, hvad det er for en bekendtgørelse, regeringen egentlig har vedtaget. Men jeg synes, det er meget afslørende, at regeringen står her på Folketingets talerstol i dag og forsøger at binde danskerne en historie på ærmet om, at man har lavet en bekendtgørelse, der sætter en stopper for det her fænomen, mens fænomenet fortsætter ufortrødent i det kommunale regi, og ens egne rådmænd og borgmestre sidder ude kommunalt og forhindrer, at vi kan få et forbud mod det her fænomen.

Så synes jeg egentlig også, det er vældig interessant og sigende – og jeg ved ikke, om det er en decideret opfordring, man har fået fra regeringspartierne, eller om man har valgt at gøre det på egen foranledning – at Enhedslisten og Alternativet jo er fuldstændig fraværende i den her debat. Det er regeringens parlamentariske grundlag, som ikke engang gider at møde op og diskutere de her vigtige emner i landets Folketingssal. Det synes jeg ærlig talt er useriøst, og jeg synes, det også siger noget om, at regeringen ikke har styr på sit parlamentariske grundlag, hvis man ikke engang kan kommunikere til dem, at når vi har debatter her i Folketingssalen om seriøse emner, så er der en forventning om, at man møder op. Altså, det er fair nok, at der er en enkelt debat, man ikke kan møde op til af personlige årsager. Men ikke bare i den her valgperiode, men jo i hele sidste valgperiode var det faktisk en fast tendens, at venstrefløjen simpelt hen bare lod være med at møde op til de her afgørende værdidebatter. Det synes jeg er useriøst.

Så jeg vil opfordre regeringen til at kommunikere bedre til både sit kommunale bagland og måske også til sit bagland her i Folketinget i form af sit parlamentariske grundlag om, at vi skal tage de her emner lidt mere alvorligt. For det nytter altså ikke noget, at man står her på Folketingets talerstol og siger én ting, når der foregår noget helt andet ude i det konkrete Danmark, som danskerne mærker hver eneste dag. Tak for ordet.

Kl. 16:03

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 16:03

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det. Jeg ved, at ordføreren kommer det rigtige sted fra i forhold til det der; det er jeg slet ikke i tvivl om. Så jeg vil faktisk ikke stille spørgsmål til ordføreren. Men ordføreren siger noget interessant alligevel, for ordføreren siger, at regeringen ikke har styr på sit parlamentariske grundlag, men er sandheden jo ikke bare, at det, vi ser i dag, er, at det parlamentariske grundlag har fuldstændig styr på regeringen? Hr. Mohammad Rona og Moderaterne er jo strammerpartiet i den her regering.

Dem, der har set mig i sidste folketingssamling, vil sige, at der havde jeg ikke sådan udpræget tiltro til, at Moderaterne var stramme på udlændingepolitikken, men det er jo dem, som indførte den der halvtidsambassadør til konventionerne, der er strammeren i den her regering. Og så behøver man naturligvis ikke som alternativist eller Enhedslistemedlem komme i dag, for der er blevet sat to streger under. Der skal ikke gøres noget som helst på udlændingekområdet. Vi skal *sige*, at vi gør noget, og De Radikales ordfører prøvede selvfølgelig også at være rigtig stram og sige, at vi skal snakke noget mere om det. Det sagde Socialdemokraterne jo også: Vi skal snakke noget mere om det. Men er det ikke det, der er virkeligheden? De har fuldstændig styr på regeringen i de her sager.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 16:04

Mikkel Bjørn (DF):

Jo, det er måske i virkeligheden en mere sandsynlig forklaringsmodel. Jeg synes jo også, at den første debat var meget afslørende, hvor Socialdemokratiet står og siger, at regeringen vil sætte ind over for det her fænomen, og så går et af regeringspartierne efterfølgende på talerstolen og siger, at det vil man ikke. Altså, hvis det er måden at føre seriøs politik på herinde på Christiansborg, synes jeg jo godt nok, at demokratiet er i en negativ spiral. Så jeg håber virkelig, vi får en borgerlig regering, der tager sit parlamentariske ansvar noget mere seriøst, end både den nuværende og de tidligere regeringer har gjort.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 16:05

Kim Edberg Andersen (DD):

Det kommer jo dybest set til at være en direktør. Men mener ordføreren ikke, at det, danskerne kan se frem til nu, indtil vi får væltet den her regering, er den slappeste periode i dansk udlændingepolitik længe? Jeg hørte godt statsministeren stå og sige, at hvis vi bare ventede lang tid nok, kom der et udrejsecenter et eller andet sted, men den historie hørte vi også i starten af sidste periode. Så finder man et nyt navn til det. Men mener ordføreren ikke, at min bekymring om, at det bliver ren snak og endnu mere snak end sidste gang, især set i lyset af at det er Moderaterne, som skal stå for stramningerne?

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Mikkel Bjørn (DF):

Jo, den her regering har potentialet for at lave en væsentlig slappere udlændingepolitik end den, vi havde før det nye systemskifte i 2001. Det er bestemt en mulighed, og det er noget, jeg bekymrer mig om hver eneste dag. For det ville være en katastrofe for Danmark at kigge ind i en fremtid, hvor den nuværende linje fortsætter eller noget, der er endnu lempeligere end den. Regeringen står og siger, at der er ingen lempelser i regeringsgrundlaget, men selv hvis der ikke kommer lempelser, er det sgu slemt nok i forvejen. Beklager, at jeg nu bander.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Det må man ikke, men det opfattede ordføreren for forslagsstillerne ikke var så godt og korrigerede, så det lader vi være med at bruge mere tid på.

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

15) Valg af 9 medlemmer til bestyrelsen for Dansk Institut for Partier og Demokrati (DIPD).

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

En gruppe på 101 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Moderaterne, Enhedslisten, Radikale Venstre, Alternativet, Inuit Ataqatigiit (IA), Naleraq (N) og Javnaðarflokkurinn (JF).

En gruppe på 78 medlemmer: Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Borgernes Parti, Sambandsflokkurinn, Cecilie Liv Hansen (UFG), Jacob Harris (UFG), Nadja Natalie Isaksen (UFG) og Emilie Schytte (UFG).

Grupperne har udpeget følgende medlemmer:

Medlemmer:

- 1) Flemming Møller Mortensen (S)
- 2) Astrid Krag (udpeget af S)
- 3) Nils Brøgger Jakobsen (udpeget af SF)
- 4) Stine Bosse (udpeget af M)
- 5) Clara Halvorsen (udpeget af RV)
- 6) Christoffer Aagaard Melson (V)
- 7) Tobias Weische Larsen (udpeget af DF)
- 8) Henrik Sølje Weiglin (udpeget af KF)
- 9) Charlotte Munch Pasler (udpeget af DD)

Meddelelse om, hvem der er valgt i henhold til gruppernes indstilling, vil blive optaget i www.folketingstidende.dk.

De pågældende er således valgt.

Kl. 16:08

Meddelelser fra formanden**Fjerde næstformand** (Lars-Christian Brask):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde er onsdag den 12. august 2026, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside, og jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Skulle det blive nødvendigt at indkalde Folketinget til yderligere møder, vil meddelelse om tidspunkt og dagsorden blive sendt til medlemmerne skriftligt.

Mødet er hævet. (Kl. 16:09).
